

Lətifə Nuran

Bakı 2008

Kitabımın işıq üzü görməsinə görə oğlum Eldara ana sevgisi və sayqısıyla təşəkkürümü bildirirəm...

Redaktor: Dayandur Sevgim
Bəddi tərtibat: Hənifə Əlihəsən qızı
Karrektor: Aygün Əliqızı
Texniki redaktor: Valeh Mayılov
Dizayn və komputer yığımı: Aygün Muradova

LƏTİFƏ NURAN

“Sənsizliyin Rəsmi” şeirlər və poemalar, Bakı 2008,
“MSV NƏŞR” 288 səh.

Ruhların görüşdüyü bir yer də var ... Poeziya, mistika, pisixalogiya, romantika və bir sözlə, ilahi sevginin təzahürünü özündə əks etdirən, əbədiyyətə qovuşan ədəbiyyat.

Bütün bunları özündə ehtiva edən müəllifin yaratdığı “Sənsizliyin Rəsmi” şeirlər və poemalar toplusu, oxucunun ilk olaraq məhz öz dünyasında məhrəm hisslərlə baş-başa qoyur, qəlbinin səsi ilə duyğularını paylaşır...

© Hacıyeva Lətifə Əlihəsən qızı, 2008.

Bu kitabı mənə sevgi dolu dünyanı bəxş edən anam Şahnigar
xanıma həsr edirəm

Müəllifdən

Bu o qədər gözəl hissidir ki, oxucum...
Sizin ruhunuzu dinlədiyim qədər,
Hissinizin əksi olan ruhumu
Sizə dinlətmək...
O qədər gözəldir ki...
Uçuşan hissələrimin qanadlarında,
duygularımızı qəlbimin
ənginliklərinə aparıb,
sizinlə paylaşmaq...
O qədər gözəldir...
Və baş-başa qalan arzularımızı
ümidlər astanasında itirmək...
bu o qədər...
Və xəyal adlı dünyanı,
Gerçək dünyamızda
yaşatmaq...

Oxucum, qəlbini səsini
dinləyirsənmi?...
Mənə hissələrimdə yer verdiyin üçün,
sənə təşəkkür edirəm.

Ön söz əvəzi

Sənət möcüzəsi, o hadisələri öz süzgəcindən keçirərək, bəzən ümümləşdirərək və bəzən də mücərrədləşdirərək müxtəlif baxış bucağından süzərək bildiklərimizi bilmədiklərimizə çevirməkdir. Buna sənətin əl kimyası da demək olar.

Lətifə Nuran da sözün bu əl kimyasın görmək, insan hissini mənzərələrindən, müxtəlif psixoloji çalarları, notları hiss etdirmək bacarığı yardımı ruhunun uğurudur.

Onun ruh aləmi məni xüsusilə heyran etdi. Lətifə Nuranın nəsrində mistika ilə reallığın vəhdəti və psixoloji görüntüləri gənc yazarın özünə məxsusluğundan və fitri istedadından xəbər verir.

Prof. Dr. Kamil Vəli Nəriman oğlu

Tanınmış istedadlı şair Lətifə Nuran epik-lirik şair olmaqla yanaşı, həm də gözəl nasirdir. O çox vaxt nəsr elementlərini lirik bir şəkildə yazıya gətirir. Lətifə Nuranın şerlərində həyat həqiqətləri, həyat qəlpələri kimi misralarına səpilib. Fikir, duyğu partlayışı mənalı ədəbiilikdən çıxıb onları pərən-pərən eyləyib. Gərək hazırlıqlı oxucu olasan ki, o mənalı bir-birinə yapışdırıb oxuya biləsən. Ordakı işarələri oxumağı bacarasan. Onun fəlsəfəsini dərk edərək dünyasını yaşaya biləsən.

Şair Qəşəm Nəcəfzadə

*“Azərbaycan” jurnalının
poeziya şöbəsinin müdiri*

I BÖLÜM

Sən Bənim hayəllərimin
hasrətisən Türkiyə

*Məni mənə sevdirib,
Bəs özün hara getdin.
Mən tənha sənsə qərib,
Sən ürəyimdə bitdin.*

**Sen benim hayellerimin
hasretisin, Türkiye...**

Sen benim aşk hikayemsin.
öyle bir aşk ki,
Gök yüzünde dolaşan hayellerimin
arzusu gibi sonsuz ...
Sen öyle bir aşkımsın ki,
kanımda akan, hasret misali,
Gök yüzünden bakıp da
kayb olan yıldızlar gibi perişan...
Kalbimin saltenetindeki
bir çok köşelerinde dolaşan
rüzgar gibi yalnız
içinde kayb olan umutlarım gibi,
ürkeksin...
Sen öyle birisin ki,
sonsuzluğa kadar, ayakta
durupta benimle yürüyen
kaderimsin...
Könlümün haykırtısında kayb olan
aşkımsın...
gök yüzüne çıkan
gözlerimin yağmurusun...
Benim könlü tahtımın
padişahısın...
Beni sokaklarda yürüte bilecek
umutlarımsın...
Ne mutlu bana
ne mutlu bana ki, hala senin
hasretin, beni yaşıyor.

Ruhumun kanatlarında
gök yüzüne yüreyimin
hasretini taşıyor.
ve senle doluyor...
Ve bütün umutsuz aşkla dolu
hasretini gözleriyle içib
senin için şu dünyayın
acılarını biçiyor.
canından geçiyor.
Ruhum tüm dünyaya haykırıyor...
seni seviyorum
sen, benim aşkımsın.
Türkiye...
Türkiye...
Türkiye...

25 iyun -2006

Senle dolu aşk

Canım kendimi taşıyor.
sensizliyin harabeliklerinden
Yüreyim can veriyor
senin yokluğuna
Kayp olmuş ömrümden
dönen serseri gibi.
tırnaklarımla yazıyorum
adını.
Qazıyorum toprak yüzüne
kızarmış demir gibi..
Kalbimin hıçkırığından
uçuşuyor
yalovum
fakat sen!..
sen diye direniyorum..
anların.
sonsuzluğun
sonucuna...
Gidiyorum sana
kalbimden kopan ateş misali..
okuyor, okuyor, okyorum
senle dolu aşk
şarkılarını...
Melekler gibi sevişiyorum
seni bana anlatan,
hayali bir misalla,
konuşuyorum...
Tanrı gibi,
bakışlarımla.

Benim, Anadolu
hatıralarım.
Kalbim ne istiyor
biliyormusun...?
Orda, yeniden dünyaya
gelipde, seni,
doya-doya
yaşamak.
içimdeki seni böyütüp
içinde dolaşmak
Baş alıb giden, küskün
hatıralara sarılmak.
Ve karşında diz çöküpde .
sensizliyin acısı nedir
anlatmak
Sen, beni tanıyormusun
diye sormak.
Dizlerine baş koyub
uyumak
Göz açtıkd
beni kalbinin içinde
görmek
O kadar, umutlarıma
sığınıyorum ki,
nedir biliyormusun..?
Bu ayrılıkların
kismeti ile bezdirilmiş
senle dolu aşk
Türküye...

Daha bana zor geliyor

Gözlerimde geceleyen
sensizliyin hala
öpüşlerine karq oluram.
Umrumda diyil yaşam...
kanadı
kırılmış
kuşam..
Şimdi beni sana,
hayellerim getiriyor...
Bu aşkı yaşatılda
yine, yeni
sahifalar bitiriyor...
Baş alıb gidiyor
hayellerim
sevgi saltanatına...
Aciz kul gibi
ardından yürüyor ruhum
Oh...
kalbimin köşelerini gezip de
nefesimden esen rüzgarlar...
ve gözümdeki, yağmurlar
beni okşayar
sana uyar.
Ah.. şu aklım, benden,
neler konuşuyor...
seni yaşıyarken..
sancılarını çekiyor aşkım
bir-birnin ardınca
yürüyüpde, dünyasından

Çıkan çocuklar gibi..
Tanrıya doğru uçuşan
melekler misali
mutluyam.
Daha bana
zor geliyor yaşam..
Yüreyim, hep seni
inliyor..
Türküye...

26 iyun -2006

Bu nasıl bir anlam

Bu nasıl bir aşk..
hasretin köşelerinde
burakmış benim
hayellerimi.
Bu, nasıl bir acı,
beni yudum, yudum
içiyor...
Bu nasıl bir kader
beni yurtsuz, yuvasız
rüzgarlar gibi,
tartıp aparıyor.
Bu, nasıl zaman
ömrümde
kayb olub
gidiyor
Bu, nasıl yaşam...
eriyor
damla-damla
bitiyor..
gözlerimden...
Bu nasıl yokluk...
dilemeden önce
bana sarılıyor.
Bu, nasıl karar..
kara-kara gecelerden
beni çağırıyor.
Bu, nasıl zülmet,
gözlerimde doğuyor...
Bu, nasıl hasret

beni içimde
arıyor.
Bu, nasıl şafkat,
Yüreyimde gile-gile eriyor
Bu nasıl kismet..
bensiz sana gidiyor..
Bu, nasıl tuzak
benim-benimde
kırılıyor.
Bu, nasıl bir aşk..
etrini bana getiriyor.
Bu, nasıl anlam...
Türkiye...

26 İyun 2006

Eheyy... TÜRK MEHMETLERİ!...

Eheyyy... yigit mehmetler...
yürüyün...
Gök yüzünden eriyip dökülen.,
yağmurlar gibi...
toprak sizi bekliyor...
Hadi koşun yıldızlar misali,
Umutlar sizi bekliyor...
Haydi yigitler...
Şu acımasız dünyanın
razaletlerini
kahr edin...
Yudum-yudum içiyor
ruhların haykırtısını
acı çeken yürekler...
sokaklar inliyor...
şaşkın yalkuzaklar gibi...
Niçin acımasız oldu şu kader?...
Kan gülü bitiriyor
lepirler...
kan kokuyor Türkün
taptalanmış
toprakları...
arkasından yüreyine
ruhu?...
saplanmış hancer gibi...
Eriyor gök yüzü
Zaman-zaman
Şu haksızlığın
kavqasından...
Sıgıyor annelerin
Acıları, şu dünyaya...

Yürüyün... Mehmetler!...
Ruhumun acısını tadıyor
Barmaklarım...
Boz kurt gibi uluyor
Yüreyim
Vatan-vatan diye
İnliyor...
Hadi vatan için diye
yürüyün...
Hala tustak kalan
yurt yuvamıza
sahip çıkın...
Rezil edin şu
razaleti yapanları
Orda harabeliklerde
dolaşan yalkuzak ruhlar,
sizi bekliyor...
Çocuk şehitlerin
küle dönmüş
kokusu gibi...
Eheyy... mehmetler...
yılanlar yuva kuruyor
o topraklarda...
Şuşa, Laçın, Xocalı,
Zengilan, Kelbecer ve
dünya boyda vatan...
kurtarın onları...
Kara yılanların
betninden...
Nerdedir, atatürkün
ruhu?
Ey çocuk, şimdi,
yeniden doğul...

bu vatan için...
Çek yer yüzüne
dünyanın haritesini...
Yaz, gök yüzüne
lepirleriyle
Türkün yenilmezliyini...
Boz kurt misali
tüm dünyaya haykırın
şu sözleri...
Şu dünya Türkün kardeşliyin
dünyasıdır...
ve ölmezdir...
Çünkü tanrı, şu dünyayı
Hakk için yaratmıştır...
əvət...
əvət...
əvət...
Taptalanmış hakk için!...

29. 05. 2008

TÜRKÜYE

Uykularımdan taşıyor beni
hayellerin
Aşkımın yüreyinden
eksini birer-birer
taşıyor rüzgar
Sana yetiyormu..?
Hiç aşkıdan, kayb olmak nedir
biliyormusun..?
Annesini kayb eden
çocuk gibi,
inliyor
sızlıyor yalnızlığı
acıyı..
Ve seni nasıl
için-için
İçine çekiyor,
biliyormusun..?
Hiç, yürüyen ayaklarının
yokluktan
kopartılan
hasretinin tatlı acısını
dadılda bir taş yüzüne
baş koyub uyumak
nedir
biliyormusun..?
Sana hayranım
Bu bana yetmiyor.
Gözlerim, hala seni
arıyor

hasretim öyle umutlu ki,
sana sarılmayı
ve acizliyinden,
Şaşkınlığından gözlerinde
itmeyin sarhoşluğunu
dadmayı
senle olmayı
Aşkına kavuşmadan,
onu doya-doya
yaşamadan
hayel
kırıklığında kayıp
olmayın acısı nedir
biliyormusun..?
Bu yüreyi sana burakmak
ebediyete kavuşmak kadar güzel
Annesine kavuşup da
humarlanan bakışlarında
batmak o kadar
tatlı ki,
Ve kos-koca yüreğinde dinlenipde
dünyayı gözlerindeki
mas-mavi sevgisi ile sarmak
kollarının arasında uyumak
uyumak.
nedir biliyormusun..?
beni dinliyormusun..?
Tüküye...
Tüküye...

25 İyun 2006

YÜREYİM DÜNYAYIN HARİTESİDİR. TÜRKİYE

Benden vaz geçen aklımla
sana sarı yürüyordu
hayellerim
şarkı gibi sihirli
şir gibi, ovsunluydun..
konuşurdu ayaklarım
toprakla.
Öpüşürdü kipriklerim.
gözlerimdeki
seninle.
Dünyamın haritasına çizilmiş
öyle sevgi ki,
çırpınıyor,
geziyor...
inliyordu.
Onun adı biliyormusun
nedir?..
Ona keçici bir müsafir
olmak istemiyordum.
Çocuk yüreyimin amacı
nedir biliyormusun..?
Dünyayı hayretde koya bilecek
aşkı ile dünyasında
yaşatmayı,
ve aşk şarkıları
aşk şirleri ile sarmayı.
Umutlarıyla
kol - boyun

yaşamayı.
Dünyayın haritesini
doya-doya dolaşmayı,
ve kalbinin her
atışında seni
dinlemeyi.
Tüküye...
Tüküye...
Tüküye...

27 İyun 2006

BƏLKƏ DƏ

Sən, içimdəki səsə bənzəyirsən
O səsə doğru uçuram...
Heyy uçuram...
Sən, içimdəki
hənirtiyə bənzəyirsən
bir az qarmaqarışıq
və bir az səssiz...
səsin hanı?...
hanı səsin...?
Sən, içimdəki
sükuta bənzəyirsən...
Bir az fikirli, bir az xəyallı
və bir az da
qüssəli...
bəlkə sənə toxunsam
danışarsan?...
Sən... həm də,
mənə bənzəyirsən...
Bir az dalgın, bir az
romantik və bir az da
şairanə...
Sən, mənim... sevgimə
bənzəyirsən...
bəlkə də elə mənim
sevgimsən...
xoş gəldin,
xoş gördük...
gəl görüm səni...
gəl görüm səni...

05. 08. 2008

II BÖLÜM

Senin Varlığına

Sen, öyle bir aşksın ki,
Kalbimi vurdurursan.
Sen, öyle bir kadersin,
Zamanı durdurursan.

SENİN VARLIĞINA

Dünyayı, ayaklarında
çekip aparmıştın.
yalnız kalmıştım...
sevginle bakışıyorduk...
sen kimdin?
Düşüncelerim beni
yüz min yıllar durdurduktan
sonra senin aşkınla
yeni bir dünya yaratmaya
karar vərdi.
Yerin, göyün, denizlerin.,
çiçeklerin, ceylanların
tüm aklımdan geçen
güzelliklerin ve dünyanın
resmini çektim.
Onlara senin aşkınla
ruh vərdim,
hep yaranış
bir-birini
cazb edip sevişiyordular.
Bir tek, sevgi azabının,
acıısından korkan
meleklerden başka.
Bakışıyorduk, sevişiyorduk..
ve sen kimdin?
Senin resmini çeke bilmiyordum
ellerim titriyordu.
Tüm yaratdıklarım bana

secde ediyordu
Hayali resmini çeken
rüzgarlar, seni
bana anlatıyordu.
Yine, ve yine
milyon yılların
ardından
hasret ve
hicran kanadlı
düşüncelerimden bir dünya
yaratmaya karar vərdim
bir gözü cennet
bir gözü cehennem
bakışlı
Ve her iki dünyayı,
içime çekipde
seni yaşamaya
cehennemi adlayıp,
cennete kavuşmaya kadar.
Fakat sen...,
dünyamı
özünle aparmıştın.
ben tustağıydım,
senin varlığına
Sen kimdin!?.

06 İyul 2006

ÇOK GEC KALMIŞTIM

Yüreyim kanımı içiyor,
ona çektiirdiyim
acıya güre...
yüreyim kendinden
geçiyor.
Ona hasretten tuzak
kurduğuma güre,
Arzularımın gözünü,
yolda koydu, zalım
umutlarım
acımasızca,
kocaldı benimle kalbim
boynunu bükmüş sevgime
sonsuzluğu anlatınca.
Yüreyimse kan kusurdu...
Ben çok gec kalmıştım,
onu kurutmaya güre
acılarını tamarlarımda
ovuta bilmek için,
hatıraların ardından,
bakmaktan özge
bir şey kalmamıştı.

30 April 2006

MASUM AŞKIM

Zalım umutlar,
Beni ne hallere saldı...
Her şey,
her şey aklımda takılıp kaldı.
Şefkatini esirgemedi,
aşkım...
Sarhoş dumanın
yağmurlarını
içtikce bedenim,
şu aşkım beni
zulümlere saldı
Şu tuhaf dünyayın
görüntülerinde...
Zaten esirgemişti
bana kaderim.
Acımasız ruhumun
yorqun hayelleri gibi...
Ahh, ne mutluymuş rüzgarlar - ...
Çiçekleri okşaya-okşaya
sevişiyorlar ve dünyayı
dolaşıyorlar.
Ne mutluymuş çiçekler,
Ömrünü sevgi kanatlarında
yaşıyorlar...
Ben, bir rüzgar kadar
olamadım...
Sen, bir çiçek kadar,
olamadın...
... Şu kara geceleri kim yıktı

benim üstüme...
Beni yaşamaya koymadı
zalım umutlarım...
Bana yaşamayı kıymadı,
Masum aşkım...

20 May 2008

ÇİÇƏK ADAM

Hangi rüzgar esdi senin üstüne,
çiçek adam...
soldurdu yüzünü...
Görmüyormusun
rüzgarların kavqasını...
dinlemiyormusun
bulutların
savaşını...
Şu hayatta çiçek ömrü
yaşadın...
Çiçek sevgisi
yaşayamadın.
Çiçek adam...
Zaten sen, benim kalbimin
hasretinin rengindensin...

15 May 2008

UMUTSUZ AŞK

Bakışlarında gizlenmiştin,
Şu dünyanın darlığını
dərd edirdin...
Sen ilahi bir sevgiylə
süstlenmiştin,
Göz yaşıyla kismetimi
fark edirdin...
İnliyordun, şu dünyayın
tuhafılığından...
ve fırtınalar kopuyordu
sesinin ezaplarında...
umutsuz aşk
titriyordu dudaklarında...
Karşında dayanan
kocaman melek,
seni dinliyordu...
Ve de, senin göz yaşlarının
sıcaklığından
inliyordu...
Hasretinin acısından
damla-damla
gözlerinden eriyordu...

15 May 2008

FAKAT

Bu akşam kayb olan
uykularımla
bana dönmüştün.
öylə tatlıydın ki,
çırpınan ruhum gibi,
şəşkın
bir az deli, ve bir az da
akıllı, rüzgar gibi sarhoştun.
Kaderine boyun eyen benim,
gibi masumdun.
Gözlerini gözlerime,
ellerini elleri
getirmiştin.
gönlünü gönlüme.
vərmiştin.
Öyle mutluydum ki,
Sırım sıplak sevgiyi görüyor,
ovsunlanmış ceylan gibi,
ürkekdin.
Ben senden, sen benden
utanıyorduk.
Onun ardından
bitmeyin cileyi
ayrılıklara kol açan,
aşkımız
ovutuyordu.
Divaneler gibi
şəşkın halde

bakışıyorduk.
Ben sana, sen de bana
bakışlarımızla
sarılıpda bu rüyadan,
hayata dönüyorduk
fakat
Ben seni sen başkasını
sevuyorduk
umutsuzca
gerçekde.

26 İyun 2006

SENİ SEVİYORUM

Senin
bakışlarının
kurşunlarından
gönlümde, güle-güle güller açıldı.
ve senin kokunu bana verdi.
Mutluluktan yaprak-yaparak
dökülen göz yaşlarım
sana sarıldı
leçeklerinin yüzerinde
şeh tanesi gibi dondu.
Senin bakışlarının ovsunundan
kayb oldum.
Melekler yüreyimde
göz açıp sen kokuyan
çiçeklere sarı uçuşuyor
o çiçekleri kokuyordular.
Bu, nasıl yaşam,
sen bilemezsin...
Tanrı gibi yarata bilmediyin
gibi
fakat.. sen .. kimdin...?
bu kudreti
sana Tanrı vərmişti.
beni mutlu etmiştin..
duya bilecek kadar
acizdim.
seni seviyordum.

29 İyun 2006

HASRETİNİ VER BANA

Seni görünce
kayb olmayın korkusunu,
yudum-yudum
içiyorum
hasretini ver bana
sulara bakınca,
bəm-bəyaz
kanadlarımın
çıkıldığını görünce,
uçupda gök yüzünde,
seni aramayı ...
hasretini ver bana.
vurulmuş kanadımdan
kan damlıyor
ve senin adını
gök yüzüne yazıyorum.
Ben ...
seni...
seviyorum...

29 İyun 2006

BİR DE

Bu gece ..
yüreyimin
hıçkırığına oyandım
onu ovuta bilmek için
aşkımdan, masallar
uyduruyordum...
oysa...
bu bir röya
deyipde, ağlıyordu.
gerçekdeyse
bu acıyı
bir-birimize
çektiriyorduk..
Ona kovuşmak çok zor
yüreyim...
ben, zaten ne ede bilirim ki?
deyip onu
anlatmaya çalışıyordum.
oysa...
ayaklarını döyecleyip de
gönlümün
kapılarını açıp, gönlümün örtüp
çıkıp gitmek istiyorum.
burak beni - deyipde,
köksümü yumruklayıp
dövüyordu
Ben acizdim...,
“Aşkım benim”
sen sevmeyin kadar kolay

diyil ki, bu aşk.
Bu, bir aşk acısı...
ben ne ede bilirdim ki?,
Bak, hiç onun acısının
tadını biliyormusun?
öylese bir dinlen,
uyu bakalım.
Hadi, di koş onun ardından
O, rüyadaki uykuda
Axı sen benim yüreyimsin..
Bense, sana uzun bir
aşk hikayesinin
kahramanlarından,
konuşum.
Bir sen vardın, bir ben vardım
ve bir de aşkımız.

4 İyul 2006

UMUTSUZCA

Bıktım dünyayın kararsızlığından,
Kalbimi verdim umutlara,
umutsuzca.
Üşüyordum gönlümün suskun,
sıcaklığından
Açtım kitap gibi kalbimi,
dünyaya okumak için,
boyanırdı ruhum hayata,
uçurdu,
gözlerim dünyayı sırim-sıplak,
beyaz ve kara dünyayı,
yaşıyordu tabiat.
Sabahın sarhoş dumanını
içirdi gökler ve
baş alıb gidiyordu yürüyordu
gözlerim ardından,
kavuşa bilmiyordu
umutsuzca.
Toprak oyadırdı ayaklarımın,
altından aklımı,
rüzgarın hayranlığına
hayrandım.
alıb aparırdı aklımı,
otlara, taşlara,
çiçeklere sarılıp duyularımı
paylaşıyordum.
- ben çiçek adamam,
- ben taş adamam,

- ben güzelliğin gerçek resmiyim,
yağmur ya ıyordu.
Oyadırdı beni aklımdan,
umutsuzca.
Kalp atışıma,  unki ben,
bir başka hayatdım,
bam başka bir tabiat,
yaşıyordum ömrümün
sahifalarında
rüzgarın fırtınalar kopardığı,
Ömür kitabımda,
umutsuzca.
Akı ben kimdim,
 k p gitmek
istiyordum her iki
dünyadan
umutsuzca...

SEN BİR MELEKSİN

Uykuya dalmı  güzel dağınık,
tellerin gibi,
kalbim perişan,
gözlerin rüyada,
benim hayellerim gibi
tustak...
Yüreyim ba  alıb gidiyor,
durmada
uykuya dalmı  güzel,
benim hayelleimi
g r yormusun orda
a ka kavu a bilirmiyim?...
perişan tellerin, beni bana
anlatıyor
 u o kadar, acı ki,
uykuya dalmı  güzel, bir meleksin,
seni görüyorum...
a kımın, hayali
eksi gibi...

06. 05. 2006

SEN ÖYLE BİR KADERSİN

Sen, bir şarkı gibisin,
Hasretin yüreyimde.
Sen, bir masal gibisin,
Kismeti gözlerimde.

Öyle tatlı rüya ki,
Sana bayılıyorum.
Kocaman bir sevda ki,
Könlümde uyuyorum.

Sen, öyle bir aşksın ki,
Kalbimi vurdurursan.
Sen, öyle bir kadersin,
Zamanı durdurursan.

05. 05. 2006

SƏNSİZLİYİN RƏSMİ

Daha sənsiz yaşaya bilmirəm
bu da ölüm...

bu da axırı...

Nə gözəlmiş həsrətinlə
can vermək...
rüzgarın nəfəsinə qoşulub
sürünmək...

Ahh...

bu da son nəfəs...

və ölmək...

Bu daş gözəldir
başımı üstünə qoyub
dincəlim bir az.

O, sənin hərəkətini verir mənə...
düşüncələrimi dinləyirəm
oyadır məni sənsizlikdən
xatirəmin buz üzü
sürükləyir həsrətimi
ruzigar.

Çiliklənir ruhum

Nə gözəlmiş, sənsiz yaşaya
bilməmək

nə gözəl...

Eşqindən rüzgara dönmək
hiss edirsənmi?

dolaşıram ətrafında

sən adlı kainatda.

Dünya adlı əksim tamaşa edir

düşünürəm,

və tükənirəm...

Nə gözəldir həsrətinlə tükənmək

Sənin qoxunu verir mənə

həsrətin...
Nə gözəlmiş sənli dünyanı
dolaşmaq.
Nə gözəlmiş sənsiz yaşaya
bilməmək...
və sənsizliyin rəsmini
gözlərimə çəkib
səni dinləmək...

DİLSİZ DƏRDLƏRİM

Çıxıb gedəcəyəm...
Mən bu şəhərdən...
İnsanlar olmadığı yerə,
Günlərimi dərə-dərə.
nər addımımın altında
bir dar ağacı var.
Asılıb keçmiş və gələcək
yaşantılarımın
arzu adlı ümidlərimin
boğazından...
Mən bu ömrü yaşamadım...
heç, özümü tanımadım
Yenə dilsiz dərdlərim
Ölü şerlər doğacaq...
Öz acığım
Özümü boğacaq
sevgi adlı dünyanı
yaşaya bilmədiyim
üçün...
ömrümün astanasında...

28. 05. 2008

III BÖLÜM

Sənsizlik necə olur

*Məni etdi naşı sevgim,
Gözlərimin yaşı sevgim.
Ürəyində daşdı sevgim,
Əzabından doymayanı.*

SƏNSİZLİK NECƏ OLUR

Ağlıma sığışdırmıram,
sənsizlik necə olur...
Ağ, yoxsa qara...
düşüncələrimin içindəsən
Bəlkə elə sənin adın
düşüncədir...
sonu əzab və mənasızlıq.
Xərcləyirəm dəqiqələrimi
qara pul kimi...
Yenə durmusan başımın içində
qaravul kimi...
Mənə qəsd etmək üçün doğulmusan.,
bilirəm....
səninlə bacararam,
uzağı təslim olaram...
Bəs mən özümü hara qoyum...
Dünyam
xarabalıqdan
ibarətdir...
İçində dolaşan avara,
sərsəri bir qocayam...
mən də sənsizliyin acıyam...
Qulağım batır,
Bu səs küydən
Mənə bir az rahatlıq ver
Sənsizliyimdə...

25 May 2008

rəfiqəm Şəfəq soruşdu ki, NECƏ YAŞAYIRSAN?

Axşam çağıdı,
Bilirsən necə yağış yağır...
Buludlar hönkür-hönkür gözüünün
yaşını tökür.
Qaranlıq çökür,
Yenə də köçürəm...
qəm eləmə, qadası
Sən də xəyalən köçürsən,
nə fərqi var ki?
Mən də buna öyrəşmişəm.
Telefon nömrəmi yazma
onsuzda ünvansızam
bilirəm qara günə qalıb
mənim ürəyim kimi,
Sənin cib dəftərin
Yeganə, təsəllim, uşaq kimi sevinib,
maşında atılıb düşməyimdə.
Yəqin indi yağış da dayanar
hə belə yaşayıram
Oğlum da mənə bərabərdir
əvvəllər körpəydi,
indisə mənə həm yoldaşdı
həm qardaşdı, həmdəki sirdaş
Yeri gəlmişkən, mənə təbrik elə
bu gün həm də ad günümdü
elə bil anadan
təzəcə doğulmuşam.
Axı təzə günlərimə qədəm
qoyuram.

27 Oktyabr 2006

YADDAŞ

- Adın nədir, qoca...?
 - Azərbaycan...
- Hardan gəlmisən...?
 - Ötən zamandan...
- Nədən fikirlisən.?
- Oğlumu, qızımı itirmişəm.
Qohum əqrəbam
didərgin düşüb,
Anamı girov götürüblər...
- Niyə ağlayırsan, qoca..?
- Mənliyim tapdalanıb...
özümü itirmişəm...
- Nə düşünürsən, qoca..?
 - Nədən aciz olduğumu.
- Nə istəyirsən, qoca...?
 - Anamı, əzizlərimi...
 - Onların adı nədir, qoca...?
 - Şuşa, Laçın, Xocalı,
Qarabağ və köhnə dərdim...
- Eh məni dindirmə, övlad...
dindirmə...
- Yaramın qaysağını
qopartma...
- Hara gedirsən, qoca..?
 - Ötən zamana
- Nə üçün, qoca...?
 - Özümlə hesablaşmağa.
- Özündən nə istəyirsən, qoca?...
- Yaddaşımlı.
- Mən ki sənin qarşında dayanmışam
Hansımız günahkarıq, qoca?...

18 May 2008

RÜZGAR

Rüzgar, ay rüzgar,
... Mənim sevdiyimdən
xəbərin varmı...?
Onun gəzdiyi yerlərin ətrini
Mənə gətirərsənmi?
Danışa bilərsənmi,
ürəyimin səsiylə?
Rüzgar, ay rüzgar...
Onu necə sevdiyimi
anlada bilərsənmi?
Onun, nəfəsini mənə gətir
rüzgar...
Onu dəlilə kimi sevirəm
rüzgar...
Ah rüzgar...
Onu hiss etmək
O qədər gözəldir ki, ...
Al götür nəfəsimi,
öpüşümü,
Apar ona rüzgar...
sarıl ona ..., oxşa onu
mənim kimi,
rüzgar...
Ah rüzgar...
rüzgar...

10 May 2008

KÖNLÜM

Mən zədən uduzmağı sevirəm,
könlüm..
Bu reklam dünyanın
bəzəkli sevgisi qarşısında...
Mən zədən uduzmağı sevirəm,
könlüm..
Təbiətin bir başqa sevgisi qarşısında...
Mən uduzmağı sevirəm –
qocaman ürəyimin,
həsrəti qarşısında könlüm..
Mən zədən çox sevirəm könlüm
əzab çəkməyi ...
sevgi əzabından damla-damla
əriməyi..
Mən çox sevirəm könlüm,
Düşüncələrimin şirin əzabını
dadağı..
Mən zədən çox sevirəm könlüm,
Allah qarşısında diz çöküb,
göz yaşı içində sevgimdən,
danışmağı..
Çox sevirəm könlüm çox...
Bu hissləri yaşamağı..
Mən zədən qazanmağı sevirəm
könlüm..
İnsanların sevgi dolu
baxışlarını
Çox sevirəm, könlüm, çox....

10 May 2008

SEVGİ MƏLƏYİ

Sən... o qədər müqəddəs idin ki,
Sevgi mələyi...
kim səni günaha batırdı...
Sən zamana bənzəyirdin
Ağıla sığmaz sonsuz
bir zamana
səni niyə öldürdülər
sevgi mələyi...
bu dərdsiz adamlar..
bu vecsiz adamlar..
bu üzsüz adamlar..
.. Görə bilsəydin
ölümünün də
necə gözəl olduğunu...
Üzündə əzab rəngi var...
dodaqlarında həsrət...
gözlərində
aclıq...
Ah ... Sevgi mələyi...
Mən indi sənin
gözlərinə dolaram
və səni yenidən yaşadaram...
Al məni al ... iç gözlərinlə
və səni öz bildiyim kimi
qoruyum...
Dur qalx ayağa
“Sevgi mələyi”...
Bax itirdiyin zamana
yaddaşından tanı...
qəlbinin əliylə

səni məhf edən
tiranları...
Qaldır əllərini, oxşa bədənini,
saçlarını, dodaqlarını
qaldır kipriklərini
göy üzünün aynasına bax...
özünü görürsənmi...
.... hə indi gedək
Sevgi mələyi...
yalnız mənimlə danış...
Sevgi mələyi...
Qanadlarım hanı?...
Ah... sevgi mələyi
Yaddaşını öldürməyə
onların gücü çatmayıb
İlahi... Sənə şükrlər olsun...
Qanadlarımı ...
baxışlarımda və xəyalımda
gəl uçaq-uçaq,
Sevgi mələyi...
Yalquzaq həsrətin acısı
olmayan yerlərə

- Bəs əzab çəkən insanlar?...
- Ah, onları?
- Mən onların əzablarını,
çəkmək üçün yaradılmışam...
- Mən də sənə əzablarını,
çəkmək üçün
Sevgi mələyi...

NƏSİHƏT

- Bura haradı, qoca...
bəs üzün niyə qaradı?
əllərin ağ ola-ola.
Bura parisə oxsayır, bala
adı Azərbaycandı...
Burda hansı dildə oxuyurlar?
- Adam dilində...
- Bəs insanlar hara gedib?...
Onlar hərəsi öz dünyasına
çəkilib yaşayırlar...
- Bəs sən burda niyə
təksən?
- Səni gözləyirdim
Deyiləsi sözüm vardı
sənə...
- O, nə sözdür ki elə?
Özünü fikirlərindən qoru
didişmə onlarla...
yoxsa uduzacaqsan...
- Sonra?
- Sonra, düş bu yolun ağına...
əllərin cibində
- Neyçün...
Bu dünyada mənim kimi
əlləri ağ, üzü qara
yaşamamaq üçün...

25 May 2008

AĞ YALAN

Deyirlər kəpənəklər
çox yaşamır...
ağ yalandır, ağ yalan...
Hamı içində gizlənən
gücsüz kəpənəkdi...
uçub çıxıb getmək istəyir,
rəngsizlikdən maviliyə...
tünlүkdən adiliyə...
Deyirlər uşaqlar
heç nə bilmir
yalandır, ağ yalan
Böyüklərin danışdığı
Nağıla nifrət edir
uşaqlar...
Ona görə də, tez qocalır
körpələr...
babalarının danışdığı
dünya adlı yalanları
nağıl edirlər...
Deyirlər bu dünya fanidir
yalandır, ağ yalan...
Onu deyən insan
bunu acığından deyir...
Dünya hamıyla beləcə
əylənib yola salır...
insanın gəldiyi yerə...
Deyirlər sevgi boş şeydir
...yalandır, ağ yalan...
dünyanı sevgidən məhf
edirlər
İnsanlarsa sevgisizlikdən
ölür...

26 May 2008

KÖLGƏ İNSAN

Hər yerdə sən varsan...
Pərişan küləklər
sərxoş dumanları
İçdikcə, payız qoxusuna
qərq olur sənsizlik...
Qara yellər oynayır
təlatümlü baxışında...
Hər yerdə sən varsan...
Ayaq üstə güclə dayanan
ağaclar,
başlarını yırğaladıqca,
od püskürür dodaqların
nəfəsinin arxasından...
Hər yerdə sən varsan...
Məftillərə hörülüb
Sənin əllərin,
qançur-qançur olub bədənini,
gözlərin dil açır...
Hər yerdə sən varsan...
Ayaqlarının altındakı
bu mənasız dünyanı
təpiklərinlə döyəclədikcə,
Ayaqlarının altında
əzilirsən...
Dünya səndən niyə qaçır...
Hər yerdə sən varsan...
Arzuların səndən danışır,
Heç yerdə sən yoxsan...
Sən özün özünə kölə olmusan,
Kölgə adam...

26 May 2008

AĞLAMALI VƏ GÜLMƏLİ

Bilirsən... bu balaca şəhərin
bir zamanlar
böyük adamları vardı...
indiki kimi...
nə olsun hər kəsin
arzusu vardı...
çata bilmirdi
düşündükləri
zirvəyə...
az çox intizarı olan vardı
məsələn mənim kimi...
küçələrin tozunu
sovet maşınları
yuyub təmizlədikcə
nimdaş paltarda
görünürdü
bu böyük adamlar
bu kiçik şəhərdə...
lap gülməli görünürdü
indiki kimi...
İstedadlı və istedadsızlar kimi
dadlılar və dadsızlar kimi...
ağlamalı və gülməli...
bir zamanlar
indiki kimi...

26 May 2008

QARA İŞIQLAR

Həsrətin gözlərimin içində
rəqs etdikcə,
son nəfəsim də
qəh-qəhə çəkir
sevgimə...
Bu qara işıqlar
yandıqca
gecənin bağrını deşir
ulduzlar...
baxışlarımdam uçan
ümidlər kimi
Buda rəhmsizlik...
Səninlə qarşılaşdığım an
qəsd etdi boynu buruq
qismətimə...
Göy üzündə bir ağ əl var
və bir də qara qələm...
yazır adımları ümüdümün
ardından...
Qovduqca nəfəsimi
acımasız taleyim...
Birdən ürəyimin
səsinə dıxsındım...
Bir qalaktikada parçalandı...
yer üzünə sevgi adlı
bəla gəldi...
və zəlzələ qopdu
hamının içində...
... İnsanların öldüyü yerdə gəzişir
bir cüt parıltılar
sevgi oyunu, oynaya-oynaya
bir-birini qova-qova
uçuşur...
qara işıqlara sarı....

27 May 2008

İNADKAR UŞAQ

- Adın nədir, balaca,
 - Heç kim..
 - Niyə ağlayırsan?
 - Sənlik deyil!
 - Harda yaşayırsan?
 - Özüm bilərəm!
 - Xətrinə kim dəyib?
 - Sən kimsən, sənə nə?
 - Dur bu yol ayrıcından,
 - Sənin evin deyil ki?
 - Gəl dost olaq
 - Dost nədir?
 - Doğma insan kimi bir şey.
 - Doğma insan nece olur?
 - Ver əlini mənə
 - Mənim əlim çirklidi
 - Gəl dalımca
 - Sən kimsən ee, fikrimi rahat burax!
 - Nə haqda fikirləşirsən?
 - Məni kim bu xarabalığa gətirib qoyub?
 - İndi nə düşünürsən?
 - Mən kiməm?!
- Yaşamaq necə olur?!...

27 May 2008

SEVGİMİZİN ŞAHİDİ

Küknar, ay küknar,
yadımdamı?
sənin qarşında sənə,
söz vermişdik.
Əlimizi ürəyimizin üstünə
qoyaraq, əhd peyman
bağlamışdıq.
O, məni atıb getdi küknar..
tək qaldım...
Bir kimsə tapmadım dərdimi
deməyə..
Onu necə sevdüyümün sən ki,
şahidiydin, küknar.
Səndən başqa məni duya biləcək
bir kimsəm yoxdu, küknar.
İndi mən nə edim?
onu sevirəm axı,
onsuz yaşaya bilmirəm...
Axı mən onun sevgi adlı
balasıydım...
O, belə deyirdi.
yadımdamı, küknar..
İndi mən yetim qalmışam...
Mənə icazə verirsənmi, bir
az oturma sənin yanında...
küknar?
Yox onu daha düşünməyəcəm
səni ziyarət etməyə
gələcəyəm qar yağanda,
Axı sən sevgimizin şahidiydin,
küknar.
Bəlkə onu bu yolla unudum?...

yanvar 2007

EŞQİN RƏNGİ

Bir bax
qəlbimin əksini çəkirəm
sənin əlinlə...
bəs sən , sən də qəlbinin əksini
çəkə bilirsənmi?
hə bax belə...
Amma bu mən deyiləm
əzizim...
Bir bax, sevgimin əksini çəkirəm
sənin əlinlə.
Bəs sən,
sən də sevginin əksini,
çəkə bilərsənmi?
hə bax belə...
Amma bu, mən deyiləm
əzizim...
Bir bax kədərimin əksini çəkirəm
sənin əlinlə
bəs sən necə kədərinin əksini
çəkə bilirsənmi?
hə bax belə...
Ama bu, mənə bənzəmir
əzizim...
Dünyamın əksini çəkirəm
sənin əlinlə
bəs sən necə çəkə bilirsənmi?
hə, bax belə...
Amma bu mənim dünyama

bənzəmir əzizim...
Eşqimin rəsmini çəkirəm
sənin əlinlə,
bəs sən necə eşqin rəsmini
çəkə bilirsənmi..?
hə bax belə...
Amma bu mən deyiləm
əzizim,
Bilirəm, axı sən mənim
olduğun kimi, mən ki
sənin deyiləm...
əzizim...
Eşqimin rəngini çəkirəm
sənin əlinlə..
bəs sən?
amma mən...

yanvar 2007

SEVDİYİM

Səni,
qəlbimdə itirdim
həsrətini gözlərimdə
bitirdim,
sevdiiyim.
Özümü tapa bilmirəm
İndi xatirələrimdə
yaşayıram
Ürəyimin
səksəkəsində daşıyıram
sənsizliyimi.
Üzümə baxa bilmirəm
Barışa bilmirəm
özümlə
Danışa bilmirəm
gözümlə
İndi nə ruhum,
nə də ki,
cismim var.
bunu dərk edirəm,
sevdiiyim,
sevdiiyim.

Mart 2000

NƏ SÖYLƏYİM

Qəlb evimin şüşəsini
sındırmısan.
Onun hər bir parasından,
bir sən baxır.
Gözlərimi buzluğunla,
dondurmusan.
Ürəyimin şişəsindən qanı axır.
Başıma yığılan səslər,
elə hey səndən danışır.
Bu bəxt mənə yaraşmırdı,
dərddir, ömrümə daraşır.
Harda qalıb görən mənim,
nə söyləyirəm
bilmirəm
Bundan əvvəl göz yaşıydı
bundan sonra
qan yağacaq
söz aləmin...

ÇÜNKİ

Anama

Yer üzünə enmişdin
Qanadlarını çalın-çarpaz,
köksünə sıxmışdın
bəm-bəyaz don geymişdin.
Ayaqların inciyir,
qanadların
ağrıyır.
Yox! Sən yaşamağa qərar vermişdin.
Dünyanı gəzmək üçün,
Kainat səni əks edirdi
və bütün canlı nə,
varsa sənə baxıb gülümsünürdü
sənə sarı boylanan
çiçəklərə baxıb, sevgilərinə
qərq olurdun.
Sən çiçəklərdən xoşlanırdın.
Bütün dünyanı gəzib dolaşırdın.
və sevinirdin.
çünkü, Tanrı səni yer üzünə
bir mələk kimi,
göndərmişdi.

06 İyul 2006

ADIN KİMİ

İnsan tanrıya
Rahib dualarına..
körpə anasına
sığındığı kimi
mən sənə sığındım.
Tanrı insanın,
rahib dualarının,
körpə anasının
həsrətindən qopduğu
kimi,
Sən də məni
yalqızlığa
bağışladın.
Tanrı kimi tənha,
İnsan kimi sərgərdan
Rahib kimi pərişan,
Körpə kimi gözü yaşlı
adın kimi yalan oldum,
sevgim.

28 Aprel 2000

YALAN HƏQİQƏT

Kipriklərim ömrümün,
dəqiqələrini sayır.
Yaddaşıma köçürür,
həyatımın anlarını.
Ümüdlü gümanların,
var - gəl edirəm
otağımda.
Bu yol da, fikirlərim kimi,
bitib tükənmir.
Nədənsə arzularım
günlərimə bələnmir.
Dünyasından baxan gözüm,
nə yaxşı ki,
bu dünyanın
həsrətini dilənmir.

ÖLÜMÜM

Daş torpaq oldu,
torpaq daş
mən kədərə sirdaş
sən qayıtmadın.
Ölümüm ayıldı gözümü,
aldatdıqca öz-özümü
mən ayılmadım.
bu həqiqətin hansı üzüymüş
bu qismətin hansı iziymiş
bu cəzanın hansı sözüymüş
sən qayıtmadın.
Acılarıma acıdım
ömrümdən pay istəmədim
ağlamadım, göynəmədim
sən qayıtmadın.
Ölümüm həyata qaytardı məni.

16 İyul 2000

DÜNYA

Namərdlər oynuna,
qatılan, dünya!
Naməhrəm qoynuna,
atılan, dünya!
Bu dünyadan o dünyaya,
satılan, dünya!
adını söylə mənə!...
Özlüyündə bəzircansan.
Göz görəsi iki cansan.
Söylə de kimə həyansan,
dünya?..
Bir mənədir adım sənə
Əzəldən inandım sənə,
Mən də axı candım sənə,
Dünya!
Daha səni neyləyəcəm,
Nə güləcəm, öyünəcəm.
Ölənəcəm deyəcəm.
Dünya!

15 Fevral 2000

AXI NEYÇÜN

Onda mən uşağıydım..
məsələn oğlum boyda olardım
Oğlumun atası var idi
mənimsə yox...
Böyüyürdük atasız
amma həsrətimiz bir başqaydı
acımız bir olsaydı da
dünyamız ayrı dünyaydı.
Oğlum böyüdükcə
mən yaşa dolurdum.
Və bir gün guya axtardığım
xəşbəxtlik əlimdən tutdu.
Özümə qənim gözlərim
yenə ürəyimin kim olduğunu
danışdı mənə.
tapdığım səadətin soyuq təbəssümü
çəkildikcə üzümə
itirirdim o an saxta
sevincimi, həqiqətin burulğanında.
Oynayırdım içimdə özümə
qurduğum dərd adlı toyun
havasına.
Uşaqlaşdı məsum baxışlarını
bizə dikərkən ağ saçlı anam.
balasını balasıyla birgə
atasız görəndə.
Hamı kimi mənim də
“Acı həyat” adlı türk

filmini izlədiyimi biləndə,
 mənimlə bərabər qardaşımın
 gözlərindən gülməkdən
 yaş gəlirdi.
 Atam müdrik insan idi, deyərdi:
 - Mən öləndən sonra ananızdan
 muğayat olun bala... O,
 balaca bacınız kimidi,
 dilsiz, ağızsız.
 Onlar amanatı.
 Yadıma gəlir, bir gündə...
 eh nə isə...
 Mən isə hələ də bu sualı
 özümə verirəm.
 Axı neyçün mən bu həyatda
 səadətimi tapa
 bilmirəm...

SON SÖZ

İtirmişəm özümü,
 bu hisslər axınında.
 Səni tapa bilmirəm.
 Baxışlarım ovcuma
 yığılır gilə-gilə
 Yaşanmış günlərimdə
 görə bilmirəm səni.
 Bir ovuc torpaq kimi
 mənə həyat verənim.
 Sonra ruhumu alıb
 iziylə öldürənim.
 Ayağının altında
 qovrulan ürəyimin
 ümüdünü kor qoyub
 sovrulan diləyimin
 səsinə duyursanmı?
 Sən kimin baxışında
 özünü aldatmışan?
 De, hansı gümanında
 sözünü unutmusan?
 De, yenə ürəyində
 küləklər əsir, de,...
 hansısa səadətə, yenə
 tələsir... de.
 ömrümüzün yuxusun
 sevgimizə qatanım
 Sonrada şirin-şirin
 gözlərimdə yatanım.

Taleyimin "sən" adlı
səsini duyursanmı?
Xatirən otağında
soyumuş bir ocaqdı.
Könlüm hərarətinə
yenə qızınacaqdı.
Həsrətinin qoynunda
ürəyim yatır indi.
məni unutmusanmı?
dadıma çatır indi
bu söz...
Sevgi adlı dünyanı
ürəyimdə dəfn edin.

8 Aprel 2000

SƏNƏ YETMƏK ÜÇÜN

Gecələrin gözü kor olmuşdu,
uçurdu ruhum ümidimin
qanadında
cismimdə, öz inadında
sənə çata bilmirdim
uyuya bilmirdi
hisslərim
qoynunda.
Dolanırdım, gecələrin boynuna
Lal sükutun bətnində
çırpırdı ruhum
açılırdı dərgah qapıları
üzümə
rast gəlirdim orda özümə.
Bakirə ağrılarını
çəkirdi ürəyim
Sənə yetmək üçün.
Sən tanrıdan gizlənmişdin
elə əzizlənmişdin.
Tanrıya yalvarırdı ruhum
ürəyimin qanından
Səni mənə bir bəxt yazsın
sonra necə gəlir yozsun.
Çırpırdı ürəyim
Gecələrin gözü kor olmuşdu
uçunurdu ruhum
ümüdümün qanadında
cismimdə, öz inadında.
Sən mənim ürəyimdəydin
çağırırdı məni səsin
çəkirdi ruhumu
nəfəsin.
Açılırdı, dərgah qapıları üzümə
Mən,
özümə... qayıdırdım.

NİYƏ CAVAB VERMİRSƏN

Sən elə bilirsən...
sənə asan olacaq...
iztirabın səsi ilə
danışmaq...

Sən elə bilirsən,
Sənə asan olacaq...?
Kipriklərindən bir an içində
qırılıb tökülən gecənin
rəngsizliyi...

Sən elə bilirsən.
Sənə asan olacaq...
bu hay-küyün səssizliyi...
Sən elə bilirsən
Mənə asan olacaq...
Ağlayan an məni kiridən
olmadığını...
niyə cavab vermirsən?...
mənim, mənim kimi...

05. 08. 2008

BU GECƏ

Gecə yerə düşmüşdü, bu gecə,
ulduz-ulduz sayırsan
ışıqlar
ah... bərq vururdu necə.
Gecə mənə sirrini
danışdı bu gecə.
Nağıllar aləmində yaşayırdıq
həsrətimizi.
Səmanın əngəlliklərində
dolaşan ruhumuz
tamaşa edirdi
onların
təbəssümünə.
Mənim nağıllı gecəm
Yerdə, göydə sevişirdi
bu gecə.
Bir bax,
Ay da günəşlə
görüşürdü gizlicə.
Gecə yerə düşmüşdü
bu gecə.
Tanrının ətəyindən
mən isə onun təbəssümünün
nuruna qarışırdım... səninlə..
bu gecə.

2000

AZADLIQ TÜRKSÜ

Göyün üzü, dumanlıdı,
Küləklər tək,
yənə də min
gümanlıdı.
Ağaclar oynayır dəli bir
nəfəslə.
yarpaqlar əl çalır
elə bir həvəslə
yola düşür, sarı gəlin
bu dünyanın havasıynan
min bir ölüm qovğasıynan.
Ölümə xoş gəlir dünya,
ölüm adlı sevdasıynan
Şəlalələr özlərini qayalardan
atmağıynan.
çiçəklərin ləçək-ləçək
torpaq üstə yatmağıynan,
arxalı dağların donub
qaşlarını çatmağıynan.
Ölümə xoş gəlir dünya.
Həyat baxır dünya adlı
hər ölümün aynasından
tale köçür ömür adlı
hər birinin sevdasından.
Ölümə xoş gəlir dünya.
İnsanların bir-birinin
qovğasıyla
öğəyilə,
doğmasıyla
öz-özünə sığmasıyla
Ölümə xoş gəlir dünya,
Özünə xoş gəlir dünya!

3 Sentyabr 2000

SƏN

Sən gedən gün,
eynəyimi itirdim.
Nəzər salıb dünyaya
göz yetirdim.
Gözlərimdə gilə-gilə
gördüm ki,
itirdim.
Nə özümə, nə də sənə inandım
Məndən bezən dizlərimə
sığındım.
İzlərimdə bilə-bilə bilirdim ki,
bitirdim.
Mən özümə qənim olub
aldadan,
Nə gördüm ki, çox gördüyün
dünyardan.
Sevgisi qəm, tamı acı
bal dadan
Sözlərimdə ölə-ölə görürdüm ki,
bitirdim.

20 Noyabr 2004

NƏ ÜÇÜN

Əlimi çənəmə söykəyib,
oturmuşam...
qızılı rəngli piramidanın
içində,
dayanıb mənə baxan
Allahın evinə baxıram...
Hərdən nəfəsim ona
toxunduqca
zərrələr dolanır
Allahın evinin başına...
“insana bənzər zərrələr”
Və sanki xəyaldan
ayılıram
nə üçün səni düşünərkən
bunlar, ağlımdan
keçir...

05. 08. 2008

Hərdən məni
Yadına saldığın
Üçün...
Sənə təşəkkür edirəm
sevdiyim insan.

DÜNYANIN SƏN ADLI ƏKSI

Zaman ötdü aramızdan,...
bizi saymadan.
Həsrətlə baxdıq, həsrətimizin
ardından.
Durmadı qəlbimizin
döyüntüləri,
yüyürdü fikirlərimiz
dəqiqələrin ardınca.
Duymadıq bir-birimizi
doyunca.
Gözləyərdik ötən zamanı
ömrümüz boyunca...

Eşqimin əsarətində qalan
ürəyimin, səsinə dinləyirdim
bir həqiqət acsıyla.
inləyirdim.
Dünyamın sən adlı əksi
qarşımda durduqca,
bu cavabın sualına
gülməyirdim.
Alırdı gümanlar
məkanımızı əlimizdən.
ayrılırdıq
sən məndə, mən səndə
qalırdıq pərişan.

10 Fevral 2008

LAL SEVGİ

Bir ilahi nəğməsən
Səni yaşıya bilmirəm
Əriyirəm gözlərimdən
gilə-gilə.
Yazılmayan bir cümləsən
düşünürəm
bilə-bilə.
Sən eşqimin tanrısısan
görə bilmirəm səni.
Sehirli bir çiçəksən
dərə bilmirəm səni.
Sənə dilsiz olduğumçün
kənül verə bilmirəm.
Hər nəfəsdə can verirəm
neylim, ölə bilmirəm.
Dinsəm necə...
gülərsənmi?
Bilərsənmi...
Bilərsənmi...
Gözlərinin, önündəyəm.

29 Mart 2000

SƏNİ UNUTMAQ ÜÇÜN

Yolları biçirəm yenə səninlə
Ayağımın altında
inildəyən torpağın səsinə
səs verir əzalarım.
Məni geriye sürükləyir
zaman
özümü ötürəm dualarımla
sənə çatmaq üçün,
keçmişimi atmaq üçün.
Bir günahsız sevgini
yaşatmaq üçün,
səni unutmaq üçün.

Mart 2000

SƏNSİZLİYİ YAŞADIRAM

Dünyanın həyata,
Həyatın insanlara,
biganəliyini anlayıram
Səni düşünürkən.
Yad edirəm, yad olduğumu,
ölümün gözəl
olduğunu dərk edirəm,
kimsəsizliyi düşünürkən.
Özümlə yaşamıram
Bu ömrü daşıyarkən,
Sənsizliyi yaşadıram
özümə oxşayarkən.

3 May 2000

YENƏ DƏ GƏL

Hicran doldu otağıma
sığalladı tellərimi.
Puçur-puçur qopub düşən
günlərimi varaqladım
həsrətinin sorağıyla
göy üzünün gözlərində
qaldı gözüüm.
Sözüm yandı düzüm-düzüm.
Dodağımda adın yandı
sızım-sızım,
Qübarınla ürəyimə
naxış saldın
bilə-bilə.
Tənhalıqdan məni aldın
gülə-gülə.
Buxarlandım həsrətindən
gilə-gilə.
Bulud doldu gözlərimin
baxışından?
Bütün dünya bəzənirdi
həsrətimin naxşıynan.
Bənövşələr islanırdı
Gözlərimin yağışıynan.
Həsrətindən əzabıma
don biçirdim.
Çiçəklərin göz yaşını
nəfəsimlə hey içirdim
həyatından

günlərimə
misra-misra
duyğu kimi mən
köçürdüm.
Yenə də gəl,
bu hicranın
həsrətiylə yaşayıram.

Mart 2000

İSTƏYİN ARZUSU

Ayağım yerə bağlı, gözlərim
asimana.
Bir acı ruzigarsa
hey oxşayır telimi
varağ-varağ kəsib tökür
həsrətimin
qollarını,
Viranəliklərə sürüklənən,
ruhumu səslədikcə
mələklər
sovrulub qovrulan
küləklərin rəsmi hey
çəkirdi küləklər.
Onlara görk olurdu cismim
Bəndəlik arzusunu
dildəkləri üçün.
Ağı deyirdi göy üzündə
küləklərə mələklər,
Başım göydən,
ayaqlarım yerdən
üzülürdü.
kipriyimin ucundan asılan
yaşlar yer üzərində insan
olan varlıqların
günahını yumaq üçün
tələsirdi.
Nəfəsim sə bu qəfəsi
qırmaq üçün
tələsirdi.
Bəndəsini tanrı kimi
görmək üçün
Tanrısına bəndə kimi
gülmək üçün.

28 Mart 2000

SEVGİLİM

Daha şer yaza bilmirəm,
sevginin təması gəzişir
dodaqlarımda
və ruhumda.
Daha bir söz yaza bilmirəm
mümkünsüzdür,
sevgilim.
Əlimdən heç bir şey gəlmir
səni sevməkdən başqa.
Ah! Nə gözəlmiş...
sevginin, həsrətinin
hisslərində itmək
nə gözəlmiş, nə gözəl
bu dünyaya qayıtmamaq
nə gözəl.
Daha bir söz düşünə bilmirəm
Sənin baxışların məni
dünyamda itirib,
sevgilim!

MƏN İSƏ

Tələsirdim, sağa-sola
başımın hərlənməsindən,
birdən, gözlərimə sataşan
aynadan baxan əksim
- Salam əziz düşmənim, necəsən ?
deyib bərkdən səsləndi, mənə
danışa bilmirdim
susurdum.
Necəsən, yenə də hansı pislik
haqqında fikirləşirsən. Mən səndən
uzaqlaşdıqca, sən mənə
daha çox yaxınlaşırsan
əzab verirsən mənə.
O, düz deyirdi mən, doğurdan da
onun üzünə baxa bilmirdim.
Çünki mən ona çox pisliklər
etmişdim. Hər kəsə inanıb
aldatmışdım onu.
Peşiman olduğumu görünə
- Dayan bir! - deyə qışqırdı
mən isə onunla üz-üzə
gəlmək istəmirdim.

2000

BU GECƏ

Qonaq gəlmişdi mənə ay,
 bu gecə,
Söylədim həsrətimi
 birəm-birəm say bu gecə.
Köksümə sıxmaq istəyirdim,
 qaranlıq gecələri.
Ürəyimin odundan səpələnən
 ulduzları saymaq üçün,
 səni belə duymaq üçün,
 tutuşurdu köksüm, yenidən
 qəlpələnirdim,
 qaranlıq gecənin
 qoynuna səpələnirdim -
Səni əks edən parıltılarla
 oynayırdu ruhum.
Səni özümdə hiss edirdim,
 Baş qoya bilmirdim
 ümüdlərimə.
Səndən doya bilməyirdim
 Sənə qıya bilməyirdim
 özümü-özümdə
 yandırırıdım
 bu gecə...
Qonaq gəlmişdi mənə ay bu gecə,
 tutuşurdu ürəyim
 Sarılırdım gecələrin boynuna
 Söyləyirdim... ay ... bu gecə
 həsrətimi birəm-birəm
 say bu gecə...

1999

MƏNİM İLAHİ SEVGİM

Yastığıma süzülən
 göz yaşım,
 gülə döndü.
Həsrətindən ürəyim
 qovrulub külə döndü.
Ümidlərimə sığına bilmədim
 baş qoya bilmədim
 arzularıma.
Yaralı quş kimi
 çırpınırdı həsrətim.
Sınmış qanadlarını
 sürüyə bilmirdi
 qismətim.
Puçur-puçur inildəyən
 sızıltılar
 danışırdu ruhumun dünyasıyla.
 Oxuyurdu həzin ağrılarını
 quruyub düşürdün
 puçurlanan həsrətimdən.
Yenidən doğulurdun,
 uyuyurdum
 göz yaşlarımin içində
 könlümün yanğısı -
 Mənim ilahi sevgim.

2000

HƏR ŞEY- HƏR ŞEY YALAN

Bu həyatın o üzündə həqiqət,
Dünyanın bu üzündə yalan.
Bunlardı bir-birinə qalan
 əzəlin-əzəli kimi,
 sonsuzluğun sonu kimi.
Yaşayan, bu addır
 bir-birini daşıyan
Günlər kimi doğma,
 aylar kimi yaxın
anlar qədər ani...
Budur ən şirin yalan,
 budur ən əziz olan
hər şey, hər şey fani,
 hər şey, hər şey
 yalan.

May 2000

TALEYİN NAXIŞI

Günəşin gözlərində
bir həsrətin atəşi
Yaxır-yaxır dünyamı...
Üfiqlərdən süzülən,
 ışığı zolağı kimi
yandırır üryimin rüşəsinə.
Damla-damla qan damır
 gecələrdən o yana
 səhərin gözlərindən.
Oyadır xatirəmi
 bir həzin bahar yeli.
Həzin-həzin oxşayır
 xəyalımın üzünü.
Nə incikmiş bu qüssə
 puçur-puçur qopunur,
 Ürəyimin göz yaşı
Mən həsrətinə dustaq,
mən kədərə baş daşı.
Gəl, mənim al səhərim
doğ mənim qismətimin
 həsrətinin baxışın
yaxıb yandır gözəllərin
taleyimin
 naxışını.

Avqust 2000

İLƏHİ, MƏNİ SEVGİMƏ BAĞIŞLA

Eşidirsənmi,...
dəniz çırpınır
eşqimizin sahillərində....
Yoxluğunu danışır mənimlə
pıçıldaıyır sənsizliyin
səsi ilə...
Bir-biri ilə oynayan dalgalar
dayanır birdən
kirimışca...
Sevgilim, əzizim
Ah...
Məni əlimdən alıb apardıqca
susayır ruhum,
boğuluram
həsrətinin dənizində.
Əzablarını daddıqca
uyuyur ruhum
şirinliyindən.
Canını daşıyır eşqim
ləpələlərindən baş qoyub,
uyuyur hissım sahillərində
İlahi, məni sevgimə bağışla!
İlahi - mənə sevgimi bağışla!

10 Oktyabr 2007-08

HALIMI SORMA

Dostlarım düşmən,
düşmənlərim dost olan
yerdə
Dərdlərin yalan,
acılarım gerçək
olan yerdə,
halımı nə sorursan?
Dünyanın üzü qaraymış
görən yolumuz haraymış.
Eh.. görəcəyimiz varıymış
yolçu, qardaş.
Yer üzündə Allahlar doğulub
gəzəcəkmışsa.
Yaradanın səbrini
görüb
dözəcəkmışsa.
Şairlər mənim kimi
haqqı özəcəkmışsa?
halımı sorma, yolçu!
Əlimdən də bir şey gəlmir,
Üzüm yanımda qaradı
qapısını tanımadım.
Görən bacası hardadı?
Gedirəm dünyadan
çıxıb getməyə
halımı sorma, yolçu, qardaş!

Avqust 2000

SƏN BİR ÖMRÜN ƏSƏRİSƏN

Üzündəki sükutu dinləyirəm,
qulağım batır.
Düşünə bilmək çətin, düşüncələrini.
Ümüdinin inadına söykənib
arzularına sarılma,
qırılma.
Bu acı səni də sardı,
Bu eşqdir, səni də vurdu.
Baxışlarından, çiliklənir
bu dünya.
Könlündəki kimsəsizliyin
və sənsizliyin
rəsmiini çəkir, gözlərində,
qədərini əliylə.
Özünə güvənmiş xəyalların.
Sən də belə yaşayırsan
tək otaqlı kameranda.
Sən, bir ömrün əsərisən,
günahsız gəlin!

2007

SEVDİYİM

O burdanmı ötdü külək...
Sən onu gördünmü?...
O, mənim sevdiyim idi
Külək
Ahh... külək...
Onu yel qanadlarında,
Hara apardın...?
O, məndə deyil...!
Onda məni,
yaxıb yandırma günəş...
onu sən gizlətmisən...!
sənə baxa bilmirəm...
O, məndə deyil...!
Bəs onda sən hara getdin...
Sevdiyim?...
Nələr oldu sənə...
Ahhh... səni tanıdım...
ətrafımda dolaşırsan,
nəfəsimi hiss edirəm...
oyun oynayırsan
mənimlə...
O, məndə deyil...
Qoy çıxım gedim...
Ahhh... sən yoxluqda
deyilsənmiş...
Bulud... ay bulud...
bilirəm...
Onda onu gizlətmisən!...
yaxşı ağlama...!
yağış... bu sənsən...
Ahhh... sən necə də gözəlsən...

məni isindirirdən...
sarıl mənə yağış
içim səndən doya-doya
Sevişək... baax belə...
O, məndə deyil...
Qoy çıxım gedim
Ahhh... indi bildim...
Sən özümdəsən
hisslərimdəsən...
gəl - gəl...
mənimlə gedək...
səni daha
heç kimə
verməyəcəyəm
sevdiyim...

30. 05. 2008

ÖZÜMÜ GÖRMƏMƏK ÜÇÜN

Arzularım, ürəyimdə doğulur...
Çıxır can verən nəfəsimdən,
ölür dodaqlarımda.
Qara günlərimi ağ varğa
köçürürəm birəm-birəm
tanrı məni duyur görən?
hər gün ölən ümidimin
sözlərini dəfn edirəm
qucaqlayıb dizlərimi
qapıyıram gözlərimi
özümü görməmək üçün
tanrı kimi.

Oktyabr 2000

SUAL

Aldanmış ümidlərim,
qapanmış gözlərim kimi
yaslı,
anlada bilərsənmi?
Başına döyür, ürəyimin əlləri
o da
ağlımdan
asılı,
durdurarsanmi?
Sevgim özünə küskün
qəlbimin kilidi
paslı,
aça bilərsənmi?
orda körpə sevgimin
gözü bağlı
ağlayır için-için
Qorxuram səni sevməkdən,
körpə sevgi böyütməkdən
o da ahıma
qısılı.
Ondan qaça bilərsənmi?
söylə, məni
sevirsənmi,
onda sevə bilərsənmi?.

2007

DƏNİZ GÖZLÜM

Dəniz gözlüm,
Sevgimizin hıçqırığını
eşidirsənmi?
Çırpınır ürəyim baxışlarında
qəlbimin səsinə dinləyirsənmi?
həsrətimin gözləri
yol çəkir
düşüncələrimdə.
Əsiri olmuşduq eşqimizin
qolu bağlı diz çökmüşdük
qarşında,
tamaşa edirdik
sevgimizin gözəlliyinə.
Bəs indi?
Əllərin, hərəkətin
Səni hiss edirəm...
şer yazmaq istəyirəm
sənin adına,
bacarmıram -
qərq oluram gözlərinin
dənizində, ilahi
Ah... məni indi bilirəm ki,
sənin yaratdığın
sevgi adlı
Şah əsərinəm.

2008

HƏSRƏT

Ögey anası döyən,
uşaq kimiyəm
bir söz çıxır, yana-yana
dilimdən,
tənhalıq, niyə aldın əlimdən.

Dünyaya gəlişimdən xəbərsiz
olduğum kimi
məni sənə gətirən yollardan da
xəbərim yox idi.

Bilmirdim dünyamın
varlığını,
səni görüncə
Bu dünyada belə düşdü
gözlərimdən
oldu çilik-çilik.
iz qalmadı, gülə dönən
külümdən,
tənhalıq niyə aldın əlimdən?

Axı o mənim sevgilim idi
məni başa düşürdü.
Heç bilirsən başa düşülməmək
necə dəhşətdir?
Və necə acı olur
ölümdən.

Tənhalıq aldın niyə əlimdən?
Sularamı qərq oldum,
torpağamı?
İlahi, gözlərim heç nə
görmür.

Həsrət adlı düşüncələrim
məni yeyib qurtarır.
Son nəfəsdə söz uçunur
dilimdən,
tənhalıq niyə aldın əlimdən?

2 Fevral 2008

KÖRPƏM

Oğluma

Ayrılıq adlı birisi -
yarandığım gündən
sevdiklərimlə mənim
arama girdi körpəm.
Bir bax onu görürsənmi?
bizi dinləyir.
Onun adı bilirsənmi nədir?
Qədərdir, körpəm...
Heç bilirsən, tənhalıq
necə dözülməzdir
həm də sənsizlik
körpəm.

DÜNYAMI GƏTİRDİN

Dünyamı gətirdin,
mənə
dünyamı itirmişəm deyə,
Boynu buruq sevgimin əksi,
boylanır gözlərindən
ürəyini harda itirmisən?
mənim qəlbimin xatirələrdə,
olduğunu hardan,
bilmisən?
Sən mənim şer payımsan,
sən mənim sevgi adlı
şah əsərimdən.

TORPAQ NƏFƏS ALIR

Torpaq nəfəs alır,
içir göyün göz yaşların,
Qocalmış ağaclar, çubuq barmaqlarıyla,
köksündən varaq-varaq
sökülən qurumuş saralmış
qaralmış varlığına
əlvida deyir.
Torpaq nəfəs alır,
yağış insanların yorulmuş
ayaq izlərini
yuyub aparır.
Torpaq nəfəs alır, yağış yağır,
nəfəsim çatmır.
Mən bir ovuc torpağam, yağış
canlı torpaq.
Fəqət sən məni ovundurmursan,
belə
Yadıma düşürsən, üzümə
düşən göz yaşım kimi,
...köz yaşım kimi!

2007

SEVGİM

Başım köksünün üstə,
xəyalımı dinləyirəm.
Sevgimin əksi rəqs edir,
gözlərimin önündə.
Ah... Bu ömür ölür gözlərimin
önündə,
Can verir arzularım,
qollarının üstündə.
Və sən heç vaxt olmayan
sevgi adlı gerçək
xəyalın özüsən,
sevgim!

QARIMIŞ QIZ

Başını qollarının üstünə,
qoyub yatmışan,
qolu bağlı ümidlərinlə,
oyaq arzuların keşiyini çəkir.
Sən bilirsən ki,
sən bilirsən.

Solmuş bənizin payız,
yarpağı kimi
bir yuxu sarır hissini,
gəlin duvağı kimi,
Sən hansı dünyanı
yaşayırsan bu an,
qarımış qız.

KÖRPƏM

Alışdım tənhalığa,
axı sənə qovuşmağım,
mümkün deyil, körpəm,
sən də alış tənhalığa,
ağla mənim kimi, körpəm.
Çünki Allahın qarşısında
Diz çöküb ağlayarkən,
insan özünü, dərk edir,
körpəm.

SÜKUTUN SƏSİ

Kölə arzularımın
qismətinə bax...
ardınca süründürür
ümidlərimi...
Sökülür günlərim varaq-varaq,
ömrümün payızına
vida edir.
Yüyürür fikirlərim,
tərəddüd içində.
Bu qəmi bol dünyanın
bir elçisiydim mən də.
dünyam da öz köçündə.
Əl çalır kipriklərim
taleyim mənə çaldığı
havaya
hissimin gətirdiyi
paya min şükür.
Öldürür içimdəki şeytanı.
Torpağa açılan bir qapı var,
keçsəm üzüm ağ olsun barı,
heç olmasa orda dinləyim
rahatlığın və
sükutun səsini.

BİR ŞER YAZDIM

Günlərimi varaqlayır, taleyimin
rüzgarı,
oxuyuram alın yazımı,
gözlərimin işığına.
Doğmur günəş ömrümün,
qaranlığına.
Ayağımın altında inildəyir,
ürəyim.
Qan damlaları ağımdan,
asılan ümidlərin ardınca
yüyürür, əzablarım...
Eheyy..., sən kimsən axı
diz çökürəm qarşında.
Qismətimin səhrasına
yağır göz yaşlarım
yüyürür ürəyim.
Ayaqlarımın altını yandırır
şoran torpaq.
Ağarır yer üzü
gözlərimə çəkilir
keçdiyim yolların qırmızı
hərifləri,
oxuyuram alın yazımı.
Nəfəsim ruhuma dönür,
gedir sənə sarı.
Göz yaşlarım adını yazır,
və bir şer yazdım,
ölmüş ümidlərimin adına.

2007

ŞEİRLƏR

Bir az dəli qanlıyam,
və bir az məsum,
bir az təlatümlüyəm
və bir az susqun.
Qədərime sığınırım
anasız körpə kimi
və bir də rüzgar kimi,
ünvansız.

Mən onsuzda səni,
itirmişəm gələcəyimdə
yaşıya bilmirəm ki,
keçmişimlə.
Əlimdən heç bir şey gəlmir
baxıram düşüncələrimin
ardınca...

Payızda dünyaya qonaq gəldim,
payız ömrü yazıldı
taleyimə.
Baharın həsrətiylə yaşadım,
həsrət yazıldı qismətimə.
Nə arzular qurdumsa
xəyal dünyasında yaşadım.

SEVGİ SEVGİDİR

Gözlerimde deli bir sevgi,
sarhoş gibiyim
dünyamı unutmuşam,
sende.

Haykırsam dünyayı sarar,
sana olan aşkım
Yüreyimin adı sen,
köksümde gezişirsən
beni yaşatırsan
sana hayranam
sana vurulmuşam
senin adın
sevgidir
benim adım
sevgi
gül kokulum.

24 May 2006

BİLİRSƏN Kİ BİLİRƏM

Sən məni həyatda o gün,
itirdin...

Qəlbinsə axtarır
bilirəm...

Ürəyi başa düşmək olmur,
nə qəm,
uzağı

baş qatmaq olur.

Bunu bilirsən,
bilirəm...

Sənin də, onun da və
öz halıma
göz yaşları içində
gülürəm
və ölürəm...

20. 01. 2000 il

GÖRÜŞ

Ölüm yoxdur,
hər gün görüşürəm,
Bu dünyadan, o dünyaya,
öyrəşirəm...
Ömür borcdur...
hə gün birin
qaytarıram
Bu günahdır...
mən ölümə,
gor qazıram.
Bu görüşdür taleyimi,
dönə-dönə hey,
yazıram.

2. 2000 il

YAŞAYIRAM

Gedirəm üzü küləyə,
qismətimi bilə-bilə.
Oxşayaraq tellərimi,
gözlərimi silə-silə.
Ömrüm şam kimi alışır,
əriyirəm gilə-gilə.

Taleyimın hökmü qəti,
Mənə yazdı bu qisməti.
Görən nəmiş niyyəti,
Günlərimi bölə-bölə.

Görürəm naşı deyiləm,
Mən ki, baş daşı deyiləm,
Kimin üçün yaranmışam.
Yaşayıram ölə-ölə.

BİLİRƏM

Baxışlarına, bir az həsrətin,
rəsmiini çək
bir az qüssənin,
bir az kədərin əksini çək,
və bir az hissinin...
Əzabımı çəkmə
bilirəm çəkə bilməyəcəksən
bu əzabın rəsmiini.
Mənim kimi
bir az ayrılığın əksini çək
bir az sonsuzluğun
və bir az da
iztirabın.
Acımı çəkmə
bilirəm çəkə bilməzsən
acımin əksini...
Mənim kimi
bir az duyğularının
əksini çək,
bir az da
arzularının...
Qismətimin əksini çəkmə,
bilirəm çəkə bilməzsən,
qismətimin əksini mənim kimi.
Bir az nifrətinin əksini çək,
bir az məhəbbətin,
və bir az da qürbətin,
sevginin əksini çəkmə,

bilirəm çəkə bilməzsən
mənim kimi
sevginin əksini.
O zaman, fikrimin əlindən
fikrini çək
qəmim kimi,
təkcə dərdimin əksini çəkmə,
bilirəm, çəkə bilməzsən
onun nazını mənim kimi.
O zaman
dünyamın
həsrətini çək
təkcə əksini çəkmə,
bilirəm ki, çəkə bilməzsən
mənim kimi,
çünki o qəlbimdən gözlərinə,
baxır.

22 Fevral 2008

Aldanış

Qız – Mənim səndən xoşum gəlmir,
Oğlan – Mənim səndən xoşum gəlir.
Qız – Məni elə aldatmısan.
Oğlan – Sənsə mənə bal dadmısan.
Qız – Sən məni məhf eyləmisən.
Oğlan – Sən məni əhf eyləmisən.
Qız – Sən mənim öz günahımsan.
Oğlan – Sən mənim göz günahımsan.
Qız – Səni unutmaq istərəm.
Oğlan – Yəni unutduğun qədər?
Qız – Səni aldatmaq istərəm.
Oğlan – Yəni aldatdığım qədər.

1999 il.

ŞEİR

Nə ağırdı, bu sevgi,
göz yaşının çəkisi qədər,
tükənmək bilmir
bu ömür.
Yüyürürəm dünyamın sabahına,
nə ucuzmuş bu kədər
gücüm çatdığı qədər.
Əllərim məni oxşayır,
başımı sıgallayır,
üzümü oxşayır.
Sözünə baxmayanda çırpır dizlərimə,
kirpiyim gözlərimi döyür.
Nə uzunmuş bu yollar,
məqsədım yaşamaqdır.
bu dünya mənlilik deyil.

25 Oktyabr 2006

Demə bu dünyam
səndən ibarətdir.
Dünyamı itirdiyim an
onu bildim.
İndi mən hardayam?
gözlərimdə...?
yoxsa
gözlərimdə?

Ən böyük dərdim,
Ən böyük səadətimdə
sevgimdir.
Bəs mən kiməm
İlahi?

SUÇ

Tanrının şah eseridir dünya,
sen və ben
kahramanları.
Bakışlarımızda
kayb olur dünya.
Aşk yüzlü melekler
sarıq bedenimizi,
biz
bir-birimizə tustak.
Yerə dikilir
gözlerimiz.
suçluyduq
Tanrı qarşısında.

IV BÖLÜM

Mən Dədsiz Dəvisəm

*Xəyalım göylərdə azmış bir dəniz,
Ruhumsa dolaşır, divanələrtək.
De necə yaşadın, sevərək mənsiz,
Keçirdin qarşımdan biganələrtək.*

MƏN DƏRDSİZ DƏRVIŞƏM

Ümidlər ruhumun susmuş gümanı,
Könlümün köçündə itir adalar.
Axtarır keçmişdən ötən zamanı,
Görürəm tutuşur bitir odalar.

Dünyamdan, dünyaya açılır qapı,
Mələklər ağlayır, ruhlar danışır.
Arxada qoymuşam mən kainatı,
Burda da bir dünya fikrim dolaşır.

Ünvansız günlərim eşidir məni,
Dəyişkən dünyama ünvan olmuşam.
Mən dərdsiz dərvişəm adım sərsəri,
Dünyalar içində dünya qurmuşam.

19 İyul 2006

QORU, İLAHİ

Bizi bu dostların xəyanətindən,
Bizi xainlərin siyasətindən
Bizi nadanların məhəbbətindən
Bizi ariflərin qəbahətindən
Bizi bu dünyanın cəhalətindən
Bizi insanların ədavətindən
Bizi zalımların cinayətindən
qoru, ilahi!

Oktyabr 2000

SƏN OĞRUSAN!

“Qəzəlxan” bir qadın şairə

İstəyinlə sehirlənib,
Özün-özünə inandın.
Ürəyində qəhərlənib,
Özün-özünə inandın.

Bu təlaşın adı nəymiş,
Bir iblis ruhunu geymiş.
Adını yazmış çox bilmiş,
Özün-özünü sən dandın.

Sən ki, belə qüsurlusan,
Yaşamaq deyil çox asan.
“Mənəm qarşında lap susan”
Axır ki, sən bunu qandın.

Dərsini zaman deyəcək,
Qarşına şeytan düşəcək!
Allah cəzanı verəcək!
Sən oğrusan bunu andın.

2004

GƏLƏCƏYƏM DÜNYA

Mən səni özümdən atıb,
Tanrı evində boy atıb.
Əbədi dünya yaradıb,
Dönəcəyəm, dünya!

Ömür gün sənə əsirdi,
Səninki yetim, yesirdi.
Qonaqlığın də nə sirdi,
Biləcəyəm, dünya!

Ölümünü bildirəcəm,
Öz yolundan döndərəcəm.
Səni sənə güldürəcəm,
Gələcəyəm, dünya!

Adımı sənə verəcəm,
Quru yuyub yaş sərəcəm.
Məzarını mən hörəcəm,
Dönəcəyəm, dünya!

2000

ELƏ BU QƏDƏR

Karvan qıran ulduz kimi,
Bir səhər yoluma çıxdın.
Ünyetməz arzular kimi,
Ardınca yüyürdü baxtım.

Ürəyimdə oynayaraq,
Qəlbimin izinə düşdü.
Üzümü döydükcə rüzgar,
Dünyam gözümdən sürüşdü.

Gedirsən, yolum dayanır,
Son ümid, son nəfəsimdi.
Ruhum yuxudan oyanır,
Elə bu qədər bəsimdi.

8 İyun 2006

QINAMA MƏNİ

Bu dünya dediyin, unudub məni,
O, hansı dünyadı dadın bilmirəm.
Adımı çıxarıb elə yadımdan,
Görən kim olmuşam, adın bilmirəm.

Məni bilə-bilə qinama dostum,
Demə ki ürəyi belə daşmışam.
Məni gülə-gülə sınaq dostum,
Taleyn əlində elə çaşmışam.

Mənə qənim olan kələmi baxtım?
Elə bu dünyanın qəminə baxtım.
Axtarib ömrümün sonuna çıxdım,
Dünyanın gözündən axan yaşmışam.

Mart 2008

BİR DAHA

Bu axşam fələklər yazımı yazır,
Çəkirlər nazımı mələklər mənim.
Yuxum gözlərimdən yıxılıb azır,
Səpilir yoluma, çiçəklər mənim.

Bu gecə daş-qaşlı ay tacım olur,
Mənə səcdə edir, küllü kainat.
Bu gecə göylərə meracım olur,
Ruhuma bəxş olur, nurlu bir büsat.

Dünyanı sevgimlə qərq edirəm mən,
Diz çökür yaranış eşqim önündə.
Oturub dünyanı seyr edirəm mən,
Mələklər oxuyur sevgi dilində.

Bu axşam şeirimi fələklər yazır,
Ruhuma toxunur tanrı əliylə.
Bu axşam yuxular gözümdə azır,
Oyanım bir daha onun eşqiylə.

16 İyun 2006

SU PƏRİSİ

Yoxluğun ömrümün sirdaşı olub,
Qüruba enir ay, ah, dan sökülür.
Varlığım eşqimə başdaşı olub,
Üzümdə göz yaşım sınıb tökülür.

Salır xatirələr məni toruna,
İçində uşaqtək yellənirəm mən.
Fələydən pay gələn qayğılarıma,
Sakitcə uyuşub öyrənirəm mən.

Dalğalar uçuşur dənizə sarı,
Küləklər əlimdən tutub aparır.
Sayarkən göydəki şən ulduzları,
Gecə də göz vurub, batıb qurtarır.

Alır qucağına yosunlar məni,
İçirəm dənizi yangım sönməyir.
Hər gecə ayrılıq ovsunlar məni,
Görən o kimdir ki, mənə dönməyir?

16 İyun 2006

SƏNİN YOXLUĞUN

Evcik qurdum, xəyalından sehirli,
Hicran vüsalımla yenə görüşdü.
Bir ömür yaşayıb orda kədərli,
Ağlımdan dolanıb gözümə düşdü.

Bir dünya içində batırdı odam,
Qurtara bilmirdi onu istəyim.
Elə bil özümə qəniməm, yadam,
Kiriə bilmirdi məni ürəyim.

Bu dünya alırdı məni əlimdən,
Sənin xəyalını sevdilər mənə.
Məni izləyirdi bu sehir nədən,
Sənin yoxluğunu göndərər mənə.

03 Aprel 2004

XƏYANƏTİN İZLƏRİ

Bir qadın şairəyə

Gözlərində xəyanətin izləri,
Qurduğun tələyə salacaq səni.
Aldada bilsən də dilsiz sözləri,
Satdığın qəpiyə alacaq səni.

Ürəyimdə xəyanətin yarası,
Döyülür hər anda sağalan deyil.
Bu eşqin bilirsən axı sonrasını,
Bulaşmış yollardan yığılan deyil.

Ürəyin əllərdə oyun-oyuncaq,
Qürurun heç zaman özünə dəyməz.
Axtar hər gecədə yeni bir qucaq,
Baxışın həqiqət geyinə bilməz.

04 Aprel 2004

YAŞAMIRAM

Gözündə özümə baxdım,
Nə qaraymış qarı baxtım.
Öz şahlıq taxtına çıxdım,
Dizlərimə döyə-döyə.

Yeksan etdi günah məni,
Ağlayacaq bu ah məni.
Qınayacaq Allah məni,
Sözlərini öyə-öyə.

Mən ki, daha yaşamıram,
Heç özümə oxşamıram.
Əriyib su tək damıram,
Gözlərimi döyə-döyə.

BACARA BİLSƏN

Qəlbimin ağrısını çək,
Rəssam, bacara bilsən.
Nə kədər, nə də qəm çək,
Ruhun uçura bilsən.

Daşlaşmış yaddaşımın,
Yazısı gözlərimdə.
Yox olan baş daşımın,
Yozusu izlərimdə.

Çiyinlərim sızlayır,
Sürünür ayaqlarım.
Tanrının qapısında,
İnləyir dualarım.

Çəkdiyim ağrını çək,
Rəssam, bacara bilsən.

UNUDA BİLMİR

Xəyanət önündə bitən günlərim,
Ağrı - acısını unuda bilmir.
Xəyalın gözündə itən illərim,
Yoxluğun bir anda unuda bilmir.

Donur gözlərimdə eh, kədərlə, qəm,
Bu dünya çiyimdə yeriyrəm mən.
Üstümə yürüyür yenə dərd, ələm,
Varlığım bir anda qayıda bilmir.

Qəm, kədər yoldaşım sevgi qənimim,
Daşlaşan yaddaşı oyada bilmir.
İstədim qonağı olum qəlbimin,
Oda yadlığımı unuda bilmir.

09 May 2006

ƏBƏDİDİR MƏHƏBBƏT

Göyün gözlərinə yenə qan sızıb,
Qaralıbdı qanı bu axşam çağı.
Küləklər nədənsə yolunu azıb,
Sanki çox çəkəcək ayın doğmağı.

Gecənin nazlanan baxışlarından,
Ulduzlar sevincə yanıb sönəcək.
Bu an göy üzünün qanadlarından,
Günəş sevgisiylə yerə enəcək.

Basıb kainatı yenə bağrına,
Kipriyin çalanda ana təbiət.
Bir həsrət düşəcək onun boynuna,
Çünki, əbədiydi sevgi, məhəbbət.

02 İyun 2006

UÇURAM

Təbiətin şıltaqlığı,
Sanki, gözümdən asılıb.
Oda məndən nəşə umur,
Yenə könlümə qısılib.

Tutub hissimin əlindən,
Aparır eşqimə sarı.
Öpür üzümü oxşayır,
Titrətdikcə yarpaqları.

Səpələnən gül çiçəklər,
Əl eyləyir mənə sarı.
Tellərimi sıgallayır,
Küləklərin barmaqları.

Sevib sevildikcə qəlbim,
Qolumu ona açıram.
Bir vaxt insan idim axı,
Qanadıma bax, uçuram.

02 İyun 2006

ÜMİDLƏRİM SİĞİNMİR

Dərənin dibindəyəm,
Ta səsim sənə çatmır.
Daha bu ömür nə bəxt,
Ürəyimə də yatmır.

Bu həyat, bu da qismət,
Mən yaşaya bilmədim.
Dünyaya öz başına,
Bilirəm ki, gəlmədim.

Ümidlərim sığınmır,
Daha arzularıma.
Baxıb gülməyim gəlir,
Ötən ahu-zarıma.

BİLMƏDİN

Ölüm nə ucuzmuş, qismətsə baha,
Ümidim qalmadı, daha sabaha.
Mən səni sevirdim, sevmərəm daha,
Sən məni kimlərə satıb getmisən.

Kor oldu gözlərim, taleyim kimi,
Kim olar qəlbimin daha hakimi.
Saldın ayaqlara, satdın sevgimi,
Görünür, arzuna çatıb getmisən.

Sevgin özün kimi yalanmış sənin,
Sən ki, yaşamağı bilə bilmədin.
Deyirdin ölərəm yolunda sənin,
Sən məni sevsən də ölə bilmədin.

YALAN DEYİL

Bu qismət, bizdən bahadı,
Sözümüz tək Allahadı.
O, Allah ki, min bir adı,
Yadımızda qalan deyil.

Səbrimizə dözə-dözə,
İçimizdə gəzə-gəzə.
Dünyamızı çözə-çözə,
Ömür bizə qalan deyil.

Başımı çox tovlamışam,
Çox fikiri qovlamışam.
Qismətim ola danışam,
Bu bir sirrdi, yalan deyil.

BİR DÜNYA YAŞAYIRAM

Bu ki, qəm yoldaşdı,
Bəs niyə çaşdı belə.
O, talehsiz qəribin,
Gözləri yaşdı elə.

Arzu çox, ümidsə bir,
Ahıma gücüm çatır.
Son sözün adı səbir,
Başımı kədər qatır.

Bu ümüdsüz gümanlar,
Məni üzür boşuna.
Bir dünya yaşayıram,
Dünyamda öz başına.

YARADANAM

Söz ilə ruhumun büstünü qurdum,
Sonra da adını özündən sordum.
Bu eşqlə ömrümü mən başa vurdum,
Özümü yandırdı, öz odum, közüm.

Taleyn yazısı əzəldən buysa,
Söz ölər, ağrımı, acımı duysa.
Kimə mənim kimi bir ömür qıysa,
Daha ona dəyməz, nə gözüm, sözüm.

Dünyada ölümün baş daşıyam mən,
Tanrının dostuyam, yoldaşıyam mən.
“Ana” söz mülkünün yaddaşıyam mən,
Dünyamı yaşadır, öz adım, sözüm.

Mart 2000

SUAL

Hələ ki, həsrətin bəhəri kaldı,
Mənə bu qismətin qəhəri qaldı.
Bir ömür, bir ölüm şəhəri qaldı,
Bu hansı dünyadı, mən yaşayıram?

Kimin sözləridir, sözlərimdəki?
Kimin gözləridir, gözlərimdəki?
Kimin izləridir, izlərimdəki?
Sağalmaz yaranı hey qaşıyıram!

Ölümlə qalımın arasındayam,
Axı mən kimlərin sırasındayam?
Ey tanrı ömrümün yarısındayam,
Mən hansı dünyaya can daşıyıram.

10 Mart 2000

TALEHİN QİSMƏTİ

Bu kor taleyimi mən tanıyıram,
Yenə də əlində daş gətirəcək.
Günahkar gözümü mən qınamıram,
Önündə öyünən baş gətirəcək.

Bahar səksəkəylə qışı gözləyir,
Sonunda ömrünü yaşamaq üçün.
Bir ölüm yolunu elə izləyir,
Yenidən ruhumu daşımaq üçün.

Analar qəlbində bayquş bəslənir,
Viranə yurdların həsrəti ilə.
Pislərin əlindən, dünya pislənir,
Barışmır taleyin qisməti ilə.

10 Mart 2000

EY HƏYAT

Mən taleyin min rəngiyəm,
Mən günlərin ahəngiyəm,
İsrafilin son cəngiyəm,
Ey həyat!

Ürəklərin bir ahıyam,
Mən sevgimin Allahıyam,
Gözəlliğin günahıyam,
Ey həyat!

Bu dövrənin gərđişıyəm,
Ölümlərə vərđişıyəm,
Ruhlara pak bir beşıyəm,
Ey həyat!

09. 05. 2000

SƏN GÖZLƏRİN YARASISAN

Gözlərimin sözü çoxdu,
Biri acdı, biri toxdu,
Öz yayından çıxan oxdu,
Dünya!

Əzabı çox, zülümü çox,
Gələni az, gedəni çox,
Torpağı bol, insafı yox,
Dünya.

Sən əllərdə oynamısan,
Öz odunla qaynamısan,
Eh, yazıqlar dünyamısan,
Dünya.

Taleyimin parasısan,
Çox üzlərin qarasısan,
Sən dünyanın harasısan,
Dünya?

09. 05. 2000

AY ANA

Dünyanın qeylü qalıyam,
Mən bu dünyadan həliyəm,
Ona görə həvalıyam,
Ay ana!

Bu dünyanın səhəriyəm,
Pak ruhların şəhəriyəm,
Mən sevginin bəhəriyəm,
Ay ana!

Ulu çaylar vadisiyəm,
İnsanın ən adisiyəm,
Bu dünyanın nələsiyəm,
Ay ana!

10. 03. 2000

BİLMƏRƏM

Eşqin gözlərimdə sönən ocaqdı,
Qəlbim unudacaq deyə bilmərəm.
Həsrətin könlümdə dayanacaqdı,
Sevgim aldanacaq öyə bilmərəm.

Qayıda bilməsən baxışlarından,
Həsrətim yuxuna qonaq gələcək.
Sənə xəyanətin alqışlarından,
Mənə vüsalımdan bir pay düşəcək.

Bir payız gəzəcək ardınca sənin,
Ömür yarpaqların yanıb solacaq.
Zövqün dünyasından ayrılan zaman,
Dünyan gözlərində bil oyanacaq.

1 İyun 2006

SON SÖZ

Dərd məni yeyib qurtardı,
Nəfəsimdə canım qalıb.
İnan əbədi yatardım,
Bir baxımlıq anım qalıb.

Gözlərimin içindəyəm,
Əllərim-əlimə çatmır.
Onsuz da heç bir diləyim,
Sevinib başımı qatmır.

Özümə qul oldum yetər!
Durub yüyürüm sabaha.
Qorxuram son sözüm itər,
Qovuşum la ilahə illəllaha.

9 İyul 2006

GÖZLƏYİRƏM

Günlərimin qanadı var,
Uçib getsə də əlimdən.
Səbrimin də inadı var,
Bir dəfə keçməz önündən.

Yaşadıram arzuları,
Onun da öz dünyası var.
Məni üzür qayğıları,
Könlümün öz sevdası var.

Məni həsrətim itirib,
Gözlərimdə gəzmək üçün.
Çiyimdə qanad bitirib,
Dünyasında süzmək üçün.

Ümidlərim ovsunlanıb,
Yol gedirəm sənə sarı.
Ömrümün sirdaşı olub,
Gözləyirəm son baharı.

YOXSA Kİ...

Gözümdə göyərən ümid,
Yenə də axşamın sönür.
Mənə əl eyləyən ömür,
Yenə də sözümlə enir.

Döyür gözümü sındırır,
Mən ölümü daşıyıram.
Nədənsə bu gecə Allah,
Mən özümə oxşayıram.

Məni görən yuxularım,
Hər birisi məndən keçir.
Deyəsən bu ömür axı,
Yenə də önümdən keçir.

Gözümlə danışır sözüm,
Nədənsə kiryə bilmir.
Əlim, ayağım tutulub,
Yoxsa ki, yeriə bilmir.

30 aprel 2000

QƏRİBLİK

Bir qərib dünyanın qərib yolçusu,
Bir qərib taleyin, qərib sözüyəm.
İçimdən başlanıb öz yolum mənin,
Özünü yandıran ocaq közüyəm.

Bir qərib dünyanın qərib sirdaşı
Mən qərib hisslərin məzar daşıyam.
Bir qərib sevdanın qərib yoldaşı,
Bir qərib sevginin mən göz yaşıyam.

Mən qərib dünyanın, qərib elçisi,
Bir qərib tanrının qərib kəsiyəm.
Bir dünya ağlayır içimdə mənim,
Axı bu dünyanın mən heç kəsiyəm.

15 İyul 2000

SİRLİ DÜNYA

Deyilməmiş sözdü dünya,
Kimlər sənə dözdü, dünya.
Geyilməmiş bezdi dünya
Bilirsən?

Yarı qara, yarı ağ,
Gəlişi gedişi fəraq,
Bir haqdır bizlərdən iraq,
Görürsən?

Şirini, acısı sirli?
Cavanı, qocası sirli.
Qapısı bacası sirli,
Döyürsən!

29. 01. 2000

TALESİZ QADIN

Nifrətim böyükdür, istəyim qədər...
Bizi acılarla sınayır qədər.
Sən məni sevirdin dünyalar qədər,
Görən indi niyə atıb getmişən!..

Dağılan ocaqda yuvamı qurdun?
Bəlkə, bu yollarda özünü yordun?
Bir sözlə, könlümə sən yara vurdun,
Köksümdə bir ocaq çatıb getmişən.

Göz yaşım söndürmür qəlbimin odun,
Bilmirəm nə qoyum, bu şerin adın?
Səni haraylamaz talesiz qadın.
Başını söz ilə qatıb getmişən.

20 Noyabr 2006

İNDİ

İçimdə payızdı, çölümdə bahar,
Bu qoca dünyadı mənim yaşıdım.
Əcəlin çatanda ölməyə nə var,
Ömür xatirinə, ömür yaşadım.

Dünyanın ən qərib qəm səsiyəm mən,
Mən özüm-özümə hayanam indi.
Bu sirli dünyanın kimsəsiyəm mən,
Bəlkə mən özümü qınayam indi.

Geriyə aparır bu yoxuş məni,
İçimdən bir yolluq çıxmalıyam mən.
Qarşımda dayanıb, özümə sarı,
İndi tanrı kimi baxmalıyam mən.

10 Oktyabr 2000

DAHA

Ömrümə yığılan sənsiz illərim,
Onsuz da dəyərin anlatdı mənə.
Qismətdən pay uman sucsuz qədərım,
Eşqini bu yolla alçaltıdı sənə.

Qəlbimdə qırılan dəqiqələrdən,
Ürəyim sorurdu səni anba an.
Nə məndən səs çıxdı, nə də ki səndən,
Kəsdi yolumuzu yeni bir ünvan.

İndi həsrətin də yaşada bilmir,
Almıram qəhəri daha eynimə.
Bir bax, hicranınla qol-boyun olub,
Sevgi libasını geydim əynimə.

13 İyun 2006

BAXIRAM

Arzular ümidlə qol-boyun olub,
Alır tənhalıqdan məni bu gecə.
Mən özüm ruhumdan aralı olub,
Xəşbəxt yaşayıram, hərdən gizlicə.

Gözlərim dursa da keşiyində, mən,
Ona rahatlığı verirəm hərdən.
Yatırıb dünyamı beşiyimdə mən,
Ruhumla keçirəm o gecələrdən.

Bəzən də sığmıram sonsuz dünyama,
Elə yol gedirəm özümə sarı.
Baxıram hərdən də ömür aynama,
Allah da sevirmiş bu arzuları.

15 İyun 2006

SƏNİ SEVMƏKDƏN

Bir tənha odada sən və eşqimiz,
Qəlbimin səsinə eşidirəm mən.
Bəs nədən ayırdı bizim hissimiz,
Səninlə ölümü fərq edirəm mən.

Mənim yoxluğumla sənin varlığın,
Yanıb gözlərimdən əriyirəm mən.
Sənə qovuşarsam çox bəxtiyaram,
Dünyamı sevgimlə bürüyərəm mən.

Qeyb olub odada sən və eşqimiz,
İndi həqiqəti arıyıram mən.
Bir ürəkdə vurur axı qəlbimiz,
Səninlə tanrını tanıyıram mən.

YENƏ

Küskün həsrətimin əzabı sonsuz,
Yenə əzablarda itirib məni,
Mən ki, yaşadırdım dərdimi cansız.
Yenə kim dünyaya gətirib məni?

Əksimi görürəm bir məlal kimi,
Dünya gözlərimdə kiçik bir oda.
Arzumla ümidim bir oyun kimi,
İçimdə kükrəyir bənzəyir oda.

Ahımı qovurur sərsəm diləklər,
Mən ki öz içimdə yanıb bitirəm.
Məni haraylayır dəli küləklər,
Ömrümdən sovrulub yenə ötürəm.

04 Mart 2005

HİCRAN NƏĞMƏSİ

Ruhumuzun fəryadıdır,
Göylərdən süzülən yaşlar.
Məzarların ahın dadır,
Torpaqdan göyərən daşlar.

Pöhrələrin içi qanlı,
Əl vurdum ürəyim yandı.
Arzumun səbri hicrandı,
Oxuyun nəğməmi, quşlar.

Qədər zalım, zamansa lal,
Bir qədim var adı vüsal.
Bu həyat şirin bir xəyal,
Yolunda kəsilib başlar.

05 Mart 2005

ÖLMƏMİŞƏM, NƏ DƏ SAĞAM

Ürəyimdə qəriblik,
Gözlərimdə hüzn var.
Yalan ümüidlər kimi,
Sözlərində izin var.

Doğulacaq ölərkən,
Sənə yad olan bu qəm.
Gözlərimdən səni mən,
Birdəfəlik siləcəm.

Sevinəcək yalanlar.
Həqiqətin önündə.
Məni axtaracaqsan,
Günlərin bir günündə.

Ölməmişəm, nə də sağam,
Səni unudacağam.

YADDAŞIMIZ

Azıb yenə yaddaşımız,
Qurd ulayır göyə sarı.
Öz başımız başdaşımız,
Sızıldayır zarı-zarı.

Azğınlaşır əzablar da,
Nalələr göyə sovrulur.
Azadlığa var tuzaqlar,
Hamı içində qovrulur.

Dünya boyda yurda baxıb,
Ürəyim qanını içir.
O, qurd mənim günahımdır,
Xəyalən yurduna köçür.

Mart 2003

ELƏ XÖŞBƏXTƏM

İndi arzularla sevinirəm mən,
Söhbəti şirindi, qisməti acı.
Daha bu dünyanı neyləyirəm mən,
Hər şeyin əvvəli son ehtiyacı.

Hey qırıb tökürəm gözümdən kini,
Səni bu dünyamda heç kim görməyir.
Mən Əsli, sən də ki bir Kərəm kimi,
Heç sevən kamını belə sürməyir.

Düşür ruhumuzun yerə kölgəsi,
Sevənlər orada əhdinə çatır.
Mən elə xöşbəxtəm, elə xöşbəxtəm
Bu eşqim ölməyib, hələ də yatır.

BİLMƏDİM

Nəfəsim yoruldu düşdü,
Ömrümə çata bilmədim.
Göz yaşım qırıldı, düşdü,
Özümü tuta bilmədim.

Qədər elə döydü məni,
Kədər belə öydü qəmi.
Ömür belə əydi məni,
Sözümü tuta bilmədim.

Ürəyimdə küsdü məndən,
Başını qata bilmədim.
Ölüm getdi, o gedəndən,
Yüyürdüm çata bilmədim.

12 İyul 2006

TƏNHALIQ

Sən mənim özümsən tənhayam fəqət,
İstəyim sənsizdir, ürəyim mənsiz.
Gözümdə yaşayır sevgi, məhəbbət,
Bir heçəm ruhu sən, o da bədənsiz.

Bu azmış, həsrətin qisməti nəsdı,
Bilirəm özünə yetməyəcəkdir.
Bahardan bənövşə qoxusu gəlir,
Onun da sevgisi bitməyəcəkdir.

Özümə dözməyi öyrədirəm mən,
Duadan ruhumun nəfəsi yağır.
Məni ovsunlayır bu sevgi birdən,
Əbədi ömrümə tənhalıq yağır.

II- SINAQ

Ardımca süründü yenə kölgələr,
Yolumdan saxladı bir nəfəs məni.
İtdi gözlərimdə qəfil döngələr,
Gördüm ki, ram etdi bir həvəs məni.

Sümüyüm sızladı, ruhum uçundu,
Sən mənim cismimə bir qəfəs oldun.
İtirdim bu yolda axtardığımı,
Sən öz istəyinlə quru səs oldun.

İndi əzabımla yaşayıram mən,
Qismətim sürünür belədən belə.
Hissimi ümidlə daşıyıram mən,
Mənim arzularım bilməyir hələ.

QƏDƏR

Çıx get qoy özümlə baş-başa qalım,
Ümidi boşuna xərclədim yetər.
Yadıma düşməyə qalmayıb halım,
Qorxuram bu anda məhf olub itər.

Ürəyin oynayır küləklər kimi,
Gözlərin danışır sözünü mənə.
Mən də düşünürəm mələklər kimi,
Guya ki, bilmirəm nə deyim sənə.

Get mənə yazığın gəlməsin daha,
Özünə dönməyin mənə bəs edər.
Sevənlər qoy bunu bilməsin baha,
Sevginin ömrüdür, elə bu qədər.

09 İyul 2006

YOXLUĞUNLA YAŞAYIRAM

Sevdiyim sən deyil, demə əzabmış,
Taley bunu öz əlimlə yazıbmiş.
Kim bu yoldan keçib qəbir qazıbmiş?
Boş yerə özümü daşıyıram mən.

Yollarda inləyir ayağım altda,
Diz çöküb dönmüşəm suala indi.
Qanıma qərq olan varağım kimi,
Məni kimdi salan bu hala indi?

Ömrümdən dünyamı daşıyıram mən,
Səni yaddaşımdan itirmək üçün.
Çünki yoxluğunla yaşayıram mən,
Səni başdaşımda bitirmək üçün.

QƏRƏNFİL GÜLÜNÜ QOXU

Mənim kədərimin əksi sədası,
Naməlum sevginin sorağındadır.
Payız çiçəyinin eşqi, səfası,
Şehli ləçəyinin fərağın dadır.

Göz yaşın bitirib quruduram mən,
Dodağım eşqimin tamını dadsın.
Qüssəmi bu yolla yarırıram mən,
O da həsrətimə belə bal dadsın.

Tapıb itirirəm hissimdə səni,
Gözlərim doyunca səni görməyir.
Qərənfil gülünün qoxu qəlbini,
Sevənlər o gülü daha dərməyir.

HANI

Ümidlər dünyanı alıb itirir,
Arzular yoluna dağılır yenə.
O da naz çəkəndi sevməyi bilir,
Arzular ümidlə doğulur yenə.

Qismətin gözündən düşən günlərim,
Qınağın yenə də qonağı olur.
Ömrünün yolunu yol bilənlərin,
Əməli önündə sınağı olur.

Gəldiyi yerinə dönmür nəfəsim,
Qəlbimdə bilmirəm hara tələsir?
Fikrimdə axtarır kimin, kimsəsin.
Mənə əzab verən kimdir? Müqəssir!

SAÇ USTASI

ƏZİZƏ XANIM ÜÇÜN

Üzündə amansız ruzigar səsi,
Gözündə taleyin soyuq rəngi var.
Ruhunsa əks edir qərib bir kəsi,
Səsində kədərini qəmli zəngi var.

Səni əks etdikcə belə cizgilər,
İçində danışır üzünə susursan.
Qarşında sındıqca qara güzgülər,
Qəlbinin səsinə qulaq asırsan.

Görsən qismətin neçə rəngi var?
Görür, baxışında itib azırsan.
Arzunda arzunun min ahəngi var,
Sən öz taleyini necə yazırsan?

07 Mart 2008

ÖZÜMSƏN

Ürəyim çırpınır, sənə can verir,
Xəyalın rəqs edir göyün üzündə.
Əcəl öz işində yenə can dərir,
Səni gözləyirəm onun izində.

Ümid gözlərimdə solub tökülür,
Mən bunu bilirəm sən dünənimsən.
Bu ömür göylərə uçub çəkilir,
Bax indi bilmirəm axı kimimsən?

Kiminçün yaşadı bu ömür belə,
Kimə əl eylədi o gülə-gülə.
Yerində iz qalan bir ovuc külə,
Baxıb görürəm ki, elə özümsən.

13 İyul 2006

MƏNİ TƏRK EDİB GEDƏNİM

Gözündən gözümlə su içmir,
Dilini-dodağın quruyub.
Üzündən min illər ötüb,
Görürəm tamam qarıyıb.

Ayaqların didir yeri,
Fikrin yüyürür, tələsir.
Mən divanə, sən sərsəri,
Telində küləklər əsir.

Səni də dünya unudub,
Gedirsən dünyana sarı.
Hamı özünü aldadıb,
Məni də dinlə sən barı.

19 İyul 2006

ÇÜNKİ

Şəhidlərin əziz ruhuna

Bu şəhidlər diyarıdır,
Yoluna çiçək düzülüb.
Anaların qubarıdır,
Dünyadan əli üzülüb.

Məzara da sığımır onlar,
Yolunda töksə də qanlı.
Susur, danışmır vicdanlar,
Çünkü mənliyi əzilib.

2003

ƏSİRLİKDƏ QALAN TORPAQ

Yuxumda surətin, əksin,
Sınıb tökülür gözümdə.
Bir xəyal nağılı kimi,
Səni gəzirəm sözümdə.

Əsir qalan torpağımdan,
Ruhlar göylərə əl açır.
Ovum-ovum ovularaq,
Torpaq da özündən qaçır.

Bayquştək ulayır külək,
Boş qalan evlər köhnəlir.
Yenə əli qanlı fələk,
Yuxumdan dünyaya gəlir.

05 Mart 2005

CAZİBƏ

Gecə kainatı basıb bağrına,
Həzin rüzgarıyla layla çalırdı.
Ulduzlar göz vurub gülüşən zaman,
Başının üstündə ay dolanırdı.

Sükutun səs salan hənirtisindən,
Küləklər ləngiyir, duruxurdular.
Dünya yuxusundan oyansın deyə,
Sübhün şəfəqiyyət darıxırdılar.

Gecənin yol çəkən baxışlarından,
Ulduzlar gizləncə geri dönürdü.
Ay da öz yarına vurulduğundan,
Səcdəyə gələrək yerə enirdi.

Kainat dünyanın nazını çəkib,
Onun keşiyində hey dayanırdı.
Ayın yer adlanan cazibəsindən,
Günəşsə, cahana nur paylayırdı.

12 İyun 2006

TƏBİƏTİN BÜSATI

Külək silkələyir hey ağacları,
Diksinib yuxudan budaqlar əsir.
Sevincdən çıtlayır tumurcuqları,
Çiçək açmaq üçün yenə tələsir.

Dağları, dərəni sıgallayaraq,
Silib süpürdükcə çölü, çəmənini.
Qızlarsa baharı qarşılayaraq,
Becərir xonçada yaşıl səməni.

Günəş xumarlanır, edib təbəssüm,
Bulud yeridicə buzu əriyir.
Qurulur hər yerdə büsat, toy-düyün,
Xoş ətir dünyanı yenə bürüyür.

BAHARIN TƏBƏSSÜMÜ

Yenə göyün əksi dənizə düşüb,
Baxıb tellərinə günəş daranır.
Bir-birin qovanda şıltaq küləklər,
Ağaclar nazlanıb hey yırğalanır.

Yarpaqlar xəfifcə pıçıldaşanda,
Çiçəklər titrəşib gülüşürdülər.
Otlar sıgal çəkib meh nəfəsiylə,
Məstiykən güllərlə sevişirdilər.

Bəxtəvər quşlarsa qanad çalaraq,
Sevincək şütüyüb ötüşürdülər.
Yerlərdə, göylərdə ətir qoxuyan,
Baharla görüşüb, öpüşürdülər.

Körpə yuxusunun nağılı kimi,
Başına tac hörüb təxti səltənət.
Baharın nuruna büründüyündən,
Zər donun geyirdi ana təbiət.

Günəşin özünə bənzədiyiçün,
Gözlərim özünü elə öyürdü.
Ürəyim uşaqtək atılıb düşüb,
Sinəmin qapısını elə döyürdü.

Özümə sığmırdı ruhum bu zaman,
Duyğuma qoşulub qanad çalırdı.
Verib gözəlliklə yenə baş-başa,
Bu gözəl dünyadan ilham alırdı.

31 Mart 2000

İlahi...

Mən elə bilirdim özümə yadam
Özümdən bir başqa kimsəm yox imiş
Mən ki əl üzmüşdüm şirin dünyadan,
Demə ki, bu dünyam acı yuxuymuş.

Mən elə bilirdim həqiqət varmış,
Yoruldum dünyanın axtarışında
Kim isə, məni də yada salarmış
Anarkən dünyamı qəm yuxusunda.

Hissimə məhrəmmiş demə ki, hissim
Ağlıma qoşulub düşdüm izinə...
İlahi mən necə xəşbəxtmişəmmiş
Gəlmişəm şairtək mən yer üzünə.

22 Mart 2008

Balaca anam mənə lay-lay deyir

*Qardaşımın qızı
3 yaşlı Şahnigar üçün*

Anam öz adını ailədə sonbeşiy olan qardaşım Seymurun qızına verdi. Mən onun necə oxşayıb əzizləyirdimsə, o da mənə elə əzizləyirdi.

Bir gün nədənsə xəstələnmişdim. O, dodaqlarını büzüb gözləri doluxsunmuş halda gəlib yanımda oturdu, və dedi:

- Balam, sənə çay gətirim?

- Yox quzum könlüm istəmir. – dedim

Sonra o çarəsiz kimi gözlərini üzümə dikib:

- Onda sənə lay-lay deyim, yat yaxşı- dedi.

O mənə lay-lay çalaraq üzümü başımı sığallayaraq, yatıxdırmağa çalışırdı.

Lay-lay de mənə quzum,
Mən ki, böyüməmişəm.
Körpə olubdu arzum,
Belə deyilməmişəm.

Lay-lay de mənə yatır,
Gözümdə gecə yatır.
Günəş gözümə batır,
Mən belə gülməmişəm.

Lay-lay de mənə, quzum,
Sözümdə qalib arzum.
Laylanı necə yozum?
Belə sevinməmişəm.

Mart 2000

SON NİYYƏT

Sığınıb öz hücrəsinə,
Yenə də abid oxuyur.
Duaları kimi sevir,
Özü könlünü qoxuyur?

Onun sirli dünyası var,
Bu həyatı görə bilmir.
Görəsən axı niyə o,
Ömrünə sevinə bilmir.

Özü-özünə oxşamır,
Hansı izsə qismətidir.
O, dünyaya gələn gündən,
Ölümü son niyyətidir.

02 May 2000

GÖZLƏRİMİN ŞƏHADƏTİ

Sözüm doğru puçur-puçur,
Ahım mənim göyə uçur.
Gözümdə dərdim dil açır,
Hey axtarır səadətin,
Hanı mənim məhəbbətim?.

Gözlərimi içir-içir,
Həsrətim mənə don biçir.
Ölüm də önümdən keçir,
Sözün bilmir qəbahətim,
Hanı mənim məhəbbətim?.

Gözüm yenə döyür özün,
Sürükləyir dizin-dizin.
Qismətimin yuyur izin
Deyir kəlməşəhadətin,
Hanı mənim məhəbbətim?.

02 Aprel 2000

BİR VARAQ UÇUB SÖKÜLÜR

Qəşəm Nəcəfzadəyə

Bir yaşda ömründən, azalır şair,
Ötərsən baharı, bir payız kimi.
Taleyin yenidən yazılır, şair,
Yaşydın söz olur arzular kimi.

Bitən günlərinin adın qoxuyub,
Bu necə həsrətdi, söz oxşayırsan.
Ötən illərinə şərq oxuyub,
Bu necə qismətdi, göz oxşayırsan.

Bir ömür, bir varaq uçub sökülür,
Doğru günlərinin yoldaşı olur.
Ey bəşər övladı adın çəkilir,
Bu tarix əbədi yaddaşın olur.

26 Mart 2000

LƏTİFƏ NURAN adında

Ömrü də yarı elədim...
Bir kiçik odam olmadı.
Məni özümə sevdiren,
Elə bir adam olmadı.

Bu yoldu nəşə gedirəm,
Elə bil, dərşə gedirəm.
Sözümü kəsə gedirəm,
Bu ömür mənim olmadı.

Dodaqlarım pıçıldayır,
Əqidəm inam andımda.
Mən öldüm düşmənim qaldı,
Lətifə Nuran adında.

2006

MƏNƏVİ BORC

Oğluma

Sözlərim sənə əmanət,
Mən tək cəfaya dözənim.
Səni tapmasın xəyanət,
Yoluma çiçək düzənim.

Borcunu ödə hər nəşə,
Özün ol, özünə görə.
Borcun yoxdursa bir kəsə,
Yaşayırsan nəyə görə!

Vicdanını yada salıb,
Umduğunu baha alıb.
Can borcudur Allaha qalıb,
Etdiyin günaha görə.

Söz borcunu da qaytarıb,
Qarşında qanarı düşün.
Təmənnasız bircə olan,
Son anda anarı düşün.

GEDƏRƏM

Bu dərin dərənin izi görünməz,
Yollar da yoluna daha sürünməz.
Tanrı da gözümlə yəqin görünməz,
Mən özüm-özümlə çıxıb gedərəm.

Bu bəxtin içində daş tökümlü var,
Taleyin, qismətin çəş hökümü var.
Görürəm əlində baş bükümü var,
Mən sənə gözümlə baxıb gedərəm.

Bu sirli sevdanın adı zülmsə,
Göylərə sovrulan yenə külümsə.
Mənim alın-yazım sirli sözümsə,
Mən özüm sözümlə çıxıb gedərəm.

27 Aprel 2000

MƏZAR ÖNÜNDƏ DÜŞÜNCƏLƏR

Xəyalın istəyi

O, sirli gecədə bir ümid vardı,
Mənim taleyimin yazısı kimi.
Məni sən, sənə qədər alırdı,
Yeni qismətimin cəzası kimi.

Ayırırdı yollar bizi beləcə,
Biçib ömrümüzə qəm libasını.
Necə yaşayırsan? Mənsə ölüncə...
Geymişik həsrətin yas libasını.

Bəlkə də yerimiz dəyişik düşüb,
Mən ölüm istəkli, sənə yaşamaq.
Görəsən bu toyda kimlər əyləşib?
Kaş bir an gəlinlə, bəyə oxşayaq.

10 Aprel 2000

MƏN İSƏ

Yenə də ağaclar ayılır, gülüm,
Çiçəklər süzülən göz yaşı olur.
Al götür telimdən bir xatirəni,
Axı bu sevginin yaddaşı olur.

Bəlkə də bir zaman axtaracaqsan,
Sınar bu həsrətin ölüm kölgəsi.
Onda min xəyala bağlanacaqsan,
Çözümlər o zaman sözün ilgəsi.

Yığarsan ovcuna göz yaşlarını,
Xəyalın o günə üzənə kimi.
Mən isə o günü dözəcəyəmmi...
Sən təşnə ürəkdən bezənə kimi...

May 2000

NƏDƏNSƏ

Bir ruhsuz bədən külünün,
Bir sirli sözün dilinin,
Min illər baxan ölünün,
Çəkilməyən nəfəsiyəm.

Mələklər çağırır məni,
Yuxularım qayıtmayır.
Ölən günün sayı qədər,
Gələn günlər boy atmayır.

Hər gün yumaq çözülenir,
Bir gün yenə yaşı çatmır.
Eh, bu dünyada yaşamaq,
Nədənsə ağıma batmır.

28 Aprel 2000

BİLMİR

Fırlanası başım yoxdur,
Ağlım başımdan asılıb.
Deyəsən yenə bu ömür,
Mənim könlümə qısılib.

Yenə bu yeni qismətin,
Sözündə öz naxışı var.
O kimdir elə ağlayır,
Gözündə köz yağışı var?

Öz-özündən küsə bilmir,
Demə ki, o nəşə bilmir.
Nədənsə tanrı da onun,
Göz yaşını kəsə bimir.

30 Aprel 2000

DÜNYANIN ƏFSANƏSİ

*Bir neçə yazar və sənətçilərlə
"Laza xalçaçılıq" sexində olduğum
vaxt aldığım təəsüratdan*

Dünyaya açılan qapı,
Bu həyat səndənmi keçir?
O sənin baxışlarınla,
Yeni bir dünyaya köçür.

Bu həyat qonaq saxlamır,
Bilmirəm, tanrı da bilmir.
Əllərin yaratdığını,
Sözlər də yarada bilmir.

Kipriyindən qopub düşür,
Naxış salır, yer üzünə.
Bu dünya baxıb utanır,
Gözlərində öz izinə.

3 May 2000

BİR BAX

Mənə elə baxma, yarım,
Gözündə gözüm gizlənib.
Bir tanrıya bəlli olan,
Sözüm, üzündə izlənib.

Ölümün qoxusu gəlir,
Bu sevginin yuxusutək.
Biz ki, xəyal yaşamışıq,
Sevənlərin çoxusu tək.

Kor qismət yenə irişir,
Yolumuzun ayrıcında.
Bir bax kiminlə görüşür,
Ömrümüzün son ucunda.

May 2000

MÜQƏDDƏS

Körpə gözlərində qəlbimin səsi,
Qırılmış ruhumun ahı bilinməz.
Bəxtini ağlayır eşq məlakəsi,
Özü göz önündə, gözə görünməz.

Dərgah qapısında gözləyir duam,
Sevgimə hələ də qovuşmuram mən.
Özümü istərəm yadıma salam,
Min kərə ruhumla sovuşuram mən.

Gözümdən qaçmayır nə də ki, bir an,
Məni məndən alıb sənə həsrətin.
Bir mələk önümdə oxuyur Quran,
Tanrı da gözləyir o məhəbbətin.

YENİ BİR

Ağladı önümdə yenə də ağ şam,
Gündüz gözlərimdə söndü bu gecə.
Məni itirirdi bu qara ağ şam,
Əriyir uçurdum elə gizlicə.

Nəfəsim gəzirdi məni arayıb,
Özümü görmürdü danışan səsim.
Ruhumu söz ilə şama sarıyıb,
Yanıb oxşayırdı yarı parəsin.

Sübhün doğuşunu görürdü gözüüm,
Kölgəmlə ruhuma can ataraq mən.
Varaqda qalırdı bir quru sözüm,
Görürdüm yaranır yeni bir bədən.

YALAN GÜNAH

Daha gözləmirəm, üzümə baxma,
Dayanma yolumda bir güman kimi.
Mən səni tapmışdım sədaqətimdə,
Daha izləmərəm, boş inam kimi.

Sən mənim, əhf olan qəbahətim tək,
Bəlkə də yolumu izləyəcəksən.
Bilirəm yalanı gözləmək üçün,
Sən özün özündə gizlənəcəksən.

Biz uşaq deyilik, axı nə fərqi,
Hər kəsin istəyi bal dada bilər.
Sən özün yalanı günahkar bilmə,
Günah da yalanı aldada bilər.

10 Aprel 2000

MƏN DÜNYADAN QİYMƏTLİYƏM

Salam dünya, tanıdınmı sirdaşını,
Səndən yazıb, misra-misra söz olmuşam.
Salam dünya tanıdınmı soydaşını,
Səndən köçən qələm-qələm iz olmuşam.

Salam dünya, tanıdınmı yoldaşını,
Ovuc-ovuc ələnmişəm qədərinə.
Salam dünya, tanıdınmı başdaşını,
Torpaq-torpaq bələnmişəm kədərinə.

Salam dünya, yenə də xoş niyyətliyəm,
Mən gəlmişəm kədərinə qurban olum.
Köç qəlbimə, mən dünyadan qiymətliyəm,
Mən gəlmişəm dərdlərinə sarban olum.

15 İyun 2000

HEYRƏT

Yer ayağımın altından,
Göy başımın üstədən qaçır.
Dünyaya qonaq gəlmişdim,
Dünya görən hara qaçır?

Mən ona yara vurmuram,
Yolunda tələ qurmuram.
Arxamı yerə vurmuram,
Bu dünya kimə sırt açır.

Ey tanrı, mən neynəmişəm,
Öz izimi bəyənmişəm.
Görürsənmi dayanmışam,
Bu dünya özündən qaçır.

03 Sentyabr 2000

KÖNÜL YARASI

Dərdimin şeytan balası,
Yenə də başımı qatır.
Qismətimin o üzündə,
Sevgimin həsrəti yatır.

Nə səsim, nə ünüm yetir,
Gözlərimin, nuru itir.
Gəl, mənə özünü yetir,
Ömrümün qalan yarısı.

Nə qismətim ələ gəlmir,
Nə həsrətim dilə gəlmir.
Öldürür öldürə bilmir,
Könlümün könül yarası.

Avqust 2000

SUÇSUZ GÜNAH

Bu gecə, nə yaman uzun gecədir,
Baxışım boylanır pəncərəsindən.
Görəsən sevdiiyim, halın necədir?
Qəlbin oyanırmı xatirəsindən?

Bu gecə, nə yaman, uzun gecədir,
Həsrətin ömrümün qəsdinə durub.
Yenə suallarım məni incidir,
Hicranım vüsalın boynunu vurub.

Bu gecə, nə yaman uzun gecədir,
Mənimlə danışan kimdir, ilahi?
Bu tale adlanan, bir bilməcədir,
Ölür sevgi adlı suçsuz günahı!

08 Yanvar 2008

DÜŞÜNƏ BİLMƏZSƏN

Daha yollarına, baxmayacağam,
Qərrib səsə dönüb, çağırısan belə.
Daha yollarına çıxmayacağam,
Anasız körpətək çıxırısan belə.

Sınadın günahsız taleyimi sən,
Qınadım özümü mən bilə-bilə.
Oynadın günahkar, xəyalımla sən,
Tanıdın özünü sən gülə-gülə.

Daha bu sevgimin yasına gəlmə,
Ruhumu incidər onun əzabı.
Təki mənim kimi, sevgidən ölmə,
Düşünə bilməzsən bunun cavabın.

07 Yanvar 2008

MƏN DƏ ANA OLANDAN

Məni dərd yeyir, ana,
Baxışım göz yaşıldı.
Gözümün dustağıyam,
Bədənim baş daşıldı.

Məni dərd yeyir, ana,
Sözlərim, alın yazım.
Mənim kefimi sorma,
Axı, nəyimə lazım.

Bu dünya dərd yeriymiş,
Mən də dərdimə qənim.
Daha halımı sorma,
Bir başımdı, bir əlim.

17 Avqust 2000

BƏNÖVŞƏ

Nə küsmüsən taleyindən, bəxtindən,
Mənim kimi ağlayırsan, bənövşə.
Sən də düşdün şahlıq adlı təxtindən,
Belə ölür bil sevənlər, bənövşə.

Tez gül açdın, bəxtəvərmə gül oldun,
Tez saraldın soldun, nə tez kül oldun.
Dərdim azdı? Sən də mənə dərd oldun,
Ruhumun əksisən sanki, bənövşə.

Boynu buruq görüb səni dözmədim,
Öz dərdimi söz dərdinə çözlədim.
Mən də sənə kimi vüsal gözlədim,
Sən tək viran aldı məni, bənövşə.

Gəl duz basma sən də mənim yarama,
Həmdəm yoxdur, bu dünyada arama.
Tez ağardı qara telim, ağrım,
Məni sən təsəlli eylə, bənövşə.

ANAM

Gözündən doğulan anam,
Nə gördüncü, götürəsən.
Bu dünya, ötür, ötürdü,
Nə tapdın ki, itirəsən.

Alim anam, naşı anam,
Tanrının sırdaşı, anam.
Ömrümün al qaşı, anam,
Gözündə qəm bitirirsən.

Sən bu dünyanın tacısan,
Dərdlərimin əlacısan.
Həm anam, həm də bacımsan,
Niyə qübar gətirirsən?

20 Yanvar 2000

ƏGƏR Kİ...

Mən ki, sənə güvənirdim,
Ay ürəyimdə bitənim.
Məni yetim qoyub getdin,
Ay ümidimdə itənim.

Gözlərim hey səni yağır,
Əksində qeybə çəkilir.
Nə yol qaldı, nə də cığır,
Hardasan dizim bükülür.

Bu həsrətin adı qüssə,
Doğranıram hissə-hissə,
Əgər qəlbim səndən küssə,
Bil ki, dünyadır, sökülür.

MƏNİ MƏNDƏN ALMISAN

Məni əlimdən almısan,
Əzabımı bölən yoxdur.
Nə məni mənə qaytaran,
Nə dərdimi bölən yoxdur.

Həsrətim qul, qəlbim kölə,
Yaşayıram bilə-bilə,
Bu sevgimdən ölə-ölə,
Doğuluram bilən yoxdur.

Qismətim də qovur məni,
Tanrım sənə sovur məni,
Toxtat bircə hovur məni,
Köməyimə gələn yoxdur.

2006

MƏNİM DƏ SEVDİYİM

Sənin gözlərində dəniz çağlayır,
Belə ürkək-ürkək baxırsan nədən?
Buludlar hönkürür, göylər ağlayır,
Nədir ürəyində səni qeyb edən.

Siyah tellərində pərişanlığın,
Xəyalın dolaşır ümitsizliyə.
Üzündə gəzişir hey uşaqlığın,
Öyrəşdin mənimtək, kimsəsizliyə.

Yenə gözlərində dəniz çağlayır,
Şıtaq ləpələrsə, qaçır sahilə.
Gülüm, elə baxma dünyam ağlayır,
Mənim də sevdiyim gəlməyir hələ.

24 Oktyabr 2006

SUAL

Göyün göz yaşını silən tapılmaz,
Dünyanın dərini bilən tapılmaz,
Allahın sirrini bilən tapılmaz,
Yalanmı dünya?

Ömürdü günü sürüyür,
Günah göyləri bürüyür,
Yaş ötür, bədən sürünür,
Yalanmı dünya?

Nəfəsinlə savaşı var,
Qəfəs adlı quması var,
Kədər adlı fərraşı var,
Yalanmı dünya?

Öz odı var, ocağı var,
Beşiyi var qucağı var,
Növbə adlı bucağı var,
Yalanmı dünya?

22 Oktyabr 2000 il

ELƏ BİLMƏ

Niyə belə yorulmusan?
Sən insana vurulmusan!
Neçə kərə qurulmusan?
Ağıllı dünyam.

Sən kimləri aldatmadın?
Sən kimlərə bal dadmadın?
Bu payından sən dadmadın?
Noğullu dünyam.

Neçə kərə dağılmısan?
Neçə kərə doğulmusan?
Neçə kərə yığılmısan?
Oğullu dünyam.

Üzünə baxan məzaram,
Gəlişini mən yozuram,
Elə bilmə uduzuram,
Nağıllı dünyam.

01. 2000 il

YAZIQ ELİM

20 YANVAR ŞƏHİDLƏRİNƏ

Bir əldi, hey kəsib tökür...
Göylər hönkür-hönkür tökür,
Bir sözdü hey deyib бүkür,
yazıq elim!

Bu şeytanın qovğasıdı,
Bu iblisin damğasıdı,
Bu günlərin damğasıdı,
Ay elim!

Torpaq kimlərə əlacdı,
Niyə belə yalavaçdı?
Yerlər göylərə rəvaçdı,
Ay ölüm!

Bir eldir, danışanı çox,
Bir dildir danışanı yox,
Min ildir alışanı çox,
Ay külüm!

20. 01. 2000 il

QİSMƏTİM

Bu yolun dəvəsi yox,
Dünyadı yiyəsi çox.,
Külüngdür tiyəsi yox,
qismətim.

Nə gəldi, təzə tərdi,
Hər günün təzə dərdi,
Qönçədi təzə tərdi,
qismətim.

Nə gəlir, necə gəlir,
Mənimki vecə gəlir,
İslanmış cücə gəlir,
qismətim.

11. 2. 2000 il

BU GECƏ

Niyə belə qəm qoxuyur bu gecə,
Küləklərin taleyindən xəbərsiz.
Nə oxuyur cırcırma indicə,
Tikanlıqda büzüşərək kədərsiz.

O gözləyir ay işığı batmasın,
Gün işığı kölgələrdə yatmasın,
Heç tanrı da boş yerə baş qatmasın,
Nə oxuyur cırcırma görəsən.

Qismətini taleyini qınayır,
Kimsəsizlər, bu şərqiyə oyanır,
Bir yara var, ürəyimdə qanayır,
Gözlərimdə hey dayanır bu gecə.

İyun 2004

MƏN

Acı taleyimin əlindən tutub,
Bu qara bəxtimi yozacağam mən.
Əcəlin başını ölümlə qatıb,
Fələyin hökmünü pozacağam mən.

Ömür həsrətinin yaşını ölçüb,
Ayrılıq donunu boynuna biçib
Təşnə nəfəsimlə dəryadan keçib,
Yenə səhrasında azacağam mən.

O dəli sevdamı arıyacağam,
Bu cavan dünyada qarıyacağam.
Şirin əzabımla qoruyacağam,
Dərdə gülə-gülə susacağam mən.

24 Noyabr 1999

MƏN KİMƏM

Bu bahar ömrümüzün,
Fəsili qışdı, oğul.
Deyərsən mənim anam,
Bir qara daşdı, oğul.

Bu qar kimi günümü,
Boyamıram qaraya.
Hər kəs bir ad söyləyir,
Sinəmdəki yaraya.

Sənsiz ötən hər anın,
İnan ki, bir dadı yox.
Könlümdə ağrıların,
Nə səsi, fəryadı yox.

Sənsiz ötən günümü,
Birəm-birəm sayıram.
Kim idim, gör kim oldum,
Ömrümü ağlayıram.

2004

QİSMƏT

Qismətimin bir üzü,
Bilirdim ki, qaradı.
Ağ günüm gecə kimi,
Tək özünə yaradı.

Bağlanan taleyimin,
Tilsimini açmadım.
Dünyada tək özümdən,
Bilirəm baş açmadım.

Bu hansı istəyimiş?
Məni saldı toruna.
Tamaşa eyləyirəm,
Sinəmdəki qoruna.

Arzularım arzu tək,
Arzularda yaşadı.
Mən özümə yükəmmiş,
Qismətim başdaşdı.

2004

MƏN, TANRIYA DÖNƏN ADAM

Dərdin halına ağlayıb,
Sevincimə hey gülürəm.
Dünyanın gediş-gəlişin,
Bilirdim ki, mən bilirəm.

Dünyanın qoynu darıymış,
Deməyin sirri varıymış,
İnsan tanrının yarıymış.
Demirdim ki, mən ölürəm.

Bu qeybin açarı məndə,
Baxıram könlüm görəndə,
Mən ki, hər nəfəs dərəndə,
Deyirdim ki, mən sevirəm.

Mən tanrıya dönən adam,
Bilirdim özümə yadam.
Baş götürüb bu dünyadan,
İndi özümə dönürəm.

2002

HAQQIN DİZLƏRİ

Soyumuş ocağın sahibləri kim?
Evləri çat verib dağılır, Allah.
Alınmış torpağın sahibləri kim?
Bu haqq öz qınında boğulur, Allah.

Küləklər dolaşır baş otaqları,
Ağlayır göylərin bulud gözləri.
Düşmən yandırdıqca o çıraqları,
Torpağa diz çökür haqqın dizləri.

GÜNAHIM

Oğluma

Gözlərim bulaq kimi,
Yenə çağlayır sənsiz.
Ürəyim uşaq kimi,
Yenə ağlayır sənsiz.

Bu qısa ömür yolum,
Neyçün sona yetmədi.
Sənli arzum, ümidim,
Gözlərimdə bitmədi.

Qovrulduq qorun-qorun,
Ürəyimin oduna,
Düşürəmmi görəsən,
İndi sənə yadına.

Böyüdürəm dərdimi,
İçimdə qana-qana.
Daha yerim də yoxdur,
Ürəyimdən o yana.

06. 07. 2004

*Qarabağ işğalı zamanı bir ana qaça-qaçda
dünyaya körpə gətirirdi*

Sən özün bilmədin bu görüş nədir,
A yurdu, yuvası dağılan, bala.
Ananın köksünü güllələr didir,
Özü öz qanında boğulan, bala.

Bir ana fəryadı doğulur bu gün,
Ay ölüm, gor evin dağılır bu gün.
Bu dünya əlimdə yığılır bu gün,
Ay ana gözünü bağlayan, bala.

Daha bu zülmətə günəş də çıxmaz,
İnsan Allah olsa, insanı yıxmaz.
Nə olar, Allah da Allaha baxmaz,
Ay bala, gözümü dağılayan, bala!

31 Mart 2000

V BÖLÜM

Belə yad etməyəək şəhidləri biz

*Dönün yolunuzdan dayanın, baxın,
Çıxın əsarətdən, əbədi çıxın,
Baxın özünüə, bir daha baxın,
Görün necə vurur indi qəlbınız,
Belə yad etməyin şəhidləri siz!*

POEMA

*Belə yad etməyək şəhidləri biz!
20 yanvar soyqırımının 13-cü il dönümüdür.
Şəhidlərin əziz xatirəsinə*

Göylərə yüksəlir, ahım harayım,
Necə viran qaldı, o, xan sarayım,
Sinəmi yandırır odlu nəfəsim.
Yenə də çağlama qəmlə, ey dəniz,
Belə yad etməyin, şəhidləri siz.

Belə yad etməyin, şəhidləri siz,
Bu səsım dünyaya qoyun car olsun,
Ey haqq düşmənləri sizə ar olsun,
Sizi lənətləyir, hər qarış, hər iz,
Belə yad etməyin, şəhidləri siz.

Sizi bağışlamaz onların ahı,
Bəlkə siz bilmirsiniz, gələn sabahı,
Xainlər etdilər belə günahı,
Bəli, kəsiləcək bilin, nəsliniz,
Belə yad etməyin, şəhidləri siz.

Bu nə ah-fəğandı eyləyirsiniz?
Bu necə acıdı, inləyirsiniz,
Axı bilmirsiniz, bilməyirsiniz,
Başımızı kəsdi özgə əlimiz,
Belə yad etməyin şəhidləri siz.

Qan ilə yazıldı müqəddəratın,
Ağıya çevrildi toyun, būsətın,
Zavallı millətim, ağlayın yatın,
Bəs nə vaxt ayılar sizin hissiniz,
Belə yad etməyin, şəhidləri siz.

Yenə qan qoxuyur, torpağım, daşım,
Məni məndən edir, qanlı yaddaşım,
Dəmir qapı Dərbənd, Xocalı, Şuşam,
İndi mən düşünən, canlı bir daşam.

Kimə qurban getdi, torpaqlarımız?!
Kimə qurban getdi, babalarımız?!
Bizi bağışlamır ulularımız,
Yenə də qan qusur axı nəslimiz,
Belə yad etməyin, şəhidləri siz.

Silahsız getdilər, döyüşə onlar,
Günahsız getdilər, görüşə onlar,
Buna şahid oldu neçə milyonlar,
Haraya baxsanız bizim qibləmiz,
Belə yad etməyin, şəhidləri siz.

Yenə qan süzülür bayrağımızdan,
Yad torpağı olan, torpağımızdan,
Bizi haraylayan oylağımızdan,
Qərənfil bitirir hər qarış, hər iz,
Belə yad etməyin, şəhidləri siz.

Bu xalqın, millətin əzilməyidir,
Şəhid tək sıraya düzəlməyidir,
Sonra da bax belə, çözülməyidir,
Bir yerə yığılmır bir birliyiniz,
Belə yad etməyin, şəhidləri siz.

Belə yad olunmaq əsarətimdir,
Gözü görə-görə qiyamətimdir,
Bu özünə qarşı cinayətimdir,
Yenə də gözlərim kükrəyən dəniz,
Belə yad etməyin, şəhidləri siz.

Bu xalqın, millətin faciəsidir,
Unutqanlıq adlı səlnaməsidir,
Bu xalq azadlığın pərvanəsidir,
Yenə haray çəkir axı cümləmiz,
Belə yad etməyin, şəhidləri siz.

Min illərlə dinən dili düşünün,
Əsarətdə qalan eli düşünün,
Min illərlə yanan eli düşünün,
Geriyə boylanın görün kimsiniz,
Belə yad etməyin, şəhidləri siz.

İllərlə ağladın, yas qurdun, yetər,
Bu xalq göz yaşının içində itər,
Sənin ağlamağın ölümdən betər,
Bu necə matəmdi görməyirsiniz?!
Belə yad etməyin, şəhidləri siz.

Dönün yolunuzdan dayanın baxın,
Çıxın əsarətdən əbədi çıxın,
Baxın özünü, bir daha baxın,
Görün necə vurur indi qəlbiniz,
Belə yad etməyin, şəhidləri siz.

“Azadlıq” sözünü siz bayraq edin,
Düşmənin üstünə yerişin, gedin,
O mənfur itləri, tapdayın didin,
Allahı çağırın budur cümləniz,
Belə yad etməyin, şəhidləri siz.

Torpaqlar sulanıb şəhid qanıyla,
Azadlıq alınar cana canıyla,
Gələcək nəsilin qana-qanıyla,
Qurtarın, gec deyil Allah deyiniz,
Belə yad etməyin, şəhidləri siz.

Dizi üstə çöksün acı rəzalət,
Qəlbinizdən çıxsın qorxu, zəlalət,
Yoxsa dünya yanar, qopar qiyamət,
Düşməne tuşlansın mərmi gülləniz,
Belə yad etməyin, şəhidləri siz.

Qoy lərzəyə gəlsin bütün kainat,
Ölüm məhkum olsun, yaşasın həyat,
Təkcə bunu bilsin-bilsin varidat,
Zəfər zəngi çalsın türkülərimiz,
Belə yad etməyin, şəhidləri siz.

Siz belə barışın qədərinizlə,
Aman! əylməyin kədərinizlə,
Dünyaya car çəkək bir kəlməmişlə,
Biz Türk millətiyik, biz ölməzləriz!
Deyin! Yad etməyin, şəhidləri siz.

Əsla şəhid deyil, siz şahid olun,
Siz vətən yolunda mücahid olun,
Yumruq tək birləşin, tək, vahid olun,
Sevinclə döyünsün, məğrur qəlbınız,
Belə yad eyləyin, şəhidləri siz.

Allah bağışlamır heç günahları,
Yer üstündə ölən yer Allahları,
Bu gün gələcəyi, xoş sabahları,
Qurub yaradacaq bizim nəslimiz,
Belə yad eyləyin, şəhidləri siz.

Allahım! Şahid ol bu günə özün,
Yenidən yaratsın, Türkü ol sözün,
Qoy haqqını tapsın, yenə haqq sözün,
Belə yad etməyin, şəhidləri siz!
Belə yad eyləyin, şəhidləri siz!!

20 Yanvar 2003

POEMA

XOCALI AĞISI, XOCALI YAĞISI

26 Fevral Xocalı
faciəsinin ildönümüdür.

Vətən, yara bağrım yaşına qurban,
Yanan torpağına daşına qurban,
Qan rəngli, qar yağın qışına qurban,
Ahınla qarsıyan ürəyim yandı.

Əydi vüqarımı acı, dərd, kədər,
Nahaq qan olmayıb, yox qanın qədər,
Qiyamət günüdür, qiyamım qədər,
Görmədim ağrımı, ağıma yandım.

Bəlalər ağrıtmaz məni bu qədər,
Tanrı qıymaz belə yazı dərbədər,
İçində alışan ürəyim qədər,
Namərdə tuş gələn vətənim yandım.

Təcavüz olundu Azərbaycana,
Xəyanət olundu Azərbaycana,
Təcavüz olundu Qarabağıma,
Belə dağ çəkildi yara bağrıma,
İçimdən yol açdı qatil bağıma,
Yurdumu beləcə yağılar satdı.

Girdi torpağıma belə namərdlər,
Susadı qanıma o quzğun itlər,
Üst-üstə qalandı o gün meyitlər,
Qanıma bələndi o gün şəhidlər.

Quzğun ermənilər o qiyam günü,
Baş kəsib ovucla çox qanlar içdi,
Dostluqla edilən qanlı bölgünün,
Şərbətin bu yolda ilanlar içdi.

Satıldı torpağım, satıldı yada,
Aldı üstümüzü belə qan-qada,
Günahsız insanlar beləcə bada,
Gedərkən qırğına oda fəryada,
Yetmədi, ey tanrım, bir kimsə dada.

Bağrım parçalandı, Xocalı yandı,
Oldu param-parça oda qalandı,
Evləri köz oldu, külü calandı,
Elim, günüm viran olub talandı,
Yandı bağrım yandı, Allahım, yandı...

Təcavüz olundu o gün, o gecə,
Atəşlər açıldı neçə min dincə,
Yandı ana bacı, yanan külümçə,
Alışdı ağzımda dilim deyincə.

Susadı yağılar axan qanıma,
Qəsd etdi o gecə Əsgəranıma,
Yarı can üstündə qalan canıma,
Susadı yağılar, bütün varıma.

İblismi, qatilmə nə deyim, Allah,
O gecə yüksəldi, göyə qışqırıq,
Nə yerim bilindi, nə göyüm, Allah,
Sümüklər qırırdı tank, qırıq-qırıq.

Dönmürdü cəlladlar, doymurdu yenə,
Durmuşdu o günü insan qəsdinə,
Buna şahid idi torpaq, hava, su,
Qara geyinərək o gün əyninə.

Yandı Cəmilli kəndi,

Yerilə yeksan oldu.
Ayaq yalın baş açıq,
Elim didərgin oldu.

Düşdü xalqım bu oda,
Qaraları bağladım.
Haqqı kim verdi bada,
Yaraları bağladım.

Baş açıq, ayaq yalın, düşdü elim zülümə,
Tutuşdum Allah məni, qarsan bu od külünə.
İşgəncə, fəryad, ölüm, o gecə hökm edirdi,
Günahsız insanların ölümü sərgilənirdi.

Sürünürdü saçından,
Analar çəkib haray.
Uçulurdu məbədim,
Məscidim aman haray.

Günahsız qurban olan,
Atam, babalarım oyy...
Günahsız qurban olan,
Qardaş, bacılarım oyy...

O gün əzab günüydü,
Ölümə sitəm günü.
O gün, əzab günüydü,
Elimin matəm günü.

Xocalıya ağı dedim,
Sinəm oldu didim-didim.
Axı indi hara gedim,
Aman Allah, nələr edim.

Bir kimsə yox-yox əlacım,
Alındı başımdan tacım,
Ürək yara dərd əlacım,
Gözüm yaşı, çarəm acım.

Ürək ağrım, vətən bağrım,
Zalım elimə neylədin?
Qatilim, qənimim oğrum,
Yanan külümə neylədin?.

Hanı o səfil girovlar?
Canı, qanı buz qırovlar.
Sizi də qatilmı, tovlar?
Qatil, balamı neylədin?

Qarqar çayı qan içində,
Çalxalanır qan içində,
O, gün elim son köçündə,
Namərd, elimə neylədin?

Külə döndü, Kərkicahan,
Köksümdən yüksələn aham,
Qan içində virəngaham,
Zalım, elimə neylədin?

Girov səfil, ayaq yalın,
Səninlədi qalma-qalım.
Bil ötürməz bu minvalın,
O can, varımı neylədin?

Qara geydi, Xocalının qışı qara,
Qar yağırdı, qan rəngində para-para.
Həkk olurdu, hopurdu daşa-dıvara.
Yazılırdı taleyinə qanlı qismət,
Ayrılırdı o gün dəridən sümük, ət.

O dəhşətli, dəhşətli gün,
Nalə çəkdi fəryad edib,
Əllərini göyə açdı.
O dəhşətli, dəhşətli gün,
Məzlum millət fəryad edib,
Yaralı dağlara qaçdı.
Xocalı, qan içindəydi,
Viran elin köçündəydi,
Yanmışdı eli, obası,
Dərin idi, can yarası.

Nələr gəldi gör başına elim, nələr?!
Qətlinə fərman oxudu o canilər.
Nə biləydin, nə biləydin fəqət bilər!
Keçmişini yad edənlər, gələcəyini görənlər.

Millətimin taleyinə xətt çəkdikcə qara əllər,
Qara duman бүrüyürdü göy üzünü o gecə.
Yeridi Xocalıya tanklar və VMI-lər,
Yağdı elin başına, qara odlu atəşlər.

Aldı Xocalını dərd, acı, yangı, fəlakət,
Qopdu bağrımın üstə, qara qorxunc qiyamət.
Yer, göy lərzəyə gəlib ahı içində yandı,
Od tutub alışaraq, min yerə paralandı.

Malibəyli, quşçular,
Oldu yer ilə yeksan.
Yanıb kül oldu o gün,
Neçə günahsız insan.
O gün, dəhşətli o gün,
Qarlı, çovğunlu gecə
Öz hökmünü sürürdü,
Amansız vəhşiliklər,
Qurbanı oldu elim.

Yuyuldu öz qanımla,
Qovrulan qara külüm.
Alışdı yerdə, göydə
Daş torpaq zülm-zülm.
İçimdə içim yandı,
Çölümdə yandı çölüm...

Misilsiz işgəncələr, yurdumu talıyarkən,
Günahsız körpələri, odlara qalıyarkən,
Paralayıb köksünü, qanını yalıyarkən,
Gəlinlərin, qızların, isməti tapdalandı,
Aman Allah, varlığım,

Yüz yerə paralandı.

Azğın xainlər içdi,

Qanımızı şərbət tək,

Necə qıydın, ay Allah

Qol açsın çərxi, fəlak.

Analar saçlarından,

Süründü sürgün oldu.

Elim zorun gücülə,

Necə didərgin oldu.

Müharibə dəhşəti,

Soyutdu ocağımı,

Yasa çevirdi Allah,

necə də şən çağımı.

Yaraya döndü qəlbim,

Sözümdə qan ağımı,

Yazdığım acıların,

İçində itdim, azdım.

Zülüm oldu elimə,
Zülüm oldu dilimə,
Zülüm oldu ölümə,
Zülüm oldu külümə.

O gün, o qiyam günü,

O işgəncə faciə,

Əzablı zülüm günü,

Anasının qanına,

boyanırdı körpələr.

Qalxırdı ərş-ayana.

Aman Allah, nalələr,

Erməni quldurları,

O, mənfur ermənilər,

Törədirdi beləcə,

dəhşətli viranələr.

Aman Allah, qəlbimə

acı ağrı ələndi.

Yurdum yuvam beləcə,

Öz oduna bələndi.

O gün məzlum millət,

Çəkdi ürəkdə acı.

Üz tutaraq dağlara,

Olmadı son əlacı.

Taleyimə yazıldı,

Qaçqınlıq və sürgünlük

Neçə əsrə bərabər

əzablı

didərginlik.

Ölümün pəncəsindən,

Qaçarkən insanlar,

Qəlbindən vurulurdu,

Canından alışanlar.

Meşələrə aparıb
ana-bacılar pənah.
Kahalara sığınıb
tapırdı sığınacaq.
Yaş töküüb, nalə çəkib
çəkirdi sinədən ah.
Bu nə dərdidir, ilahi,
Bu nə zülüm, ay Allah?
O qanlı qışsa yenə
öz hökmünü sürürdü..
İnsanlar diri-diri
torpağa gömülürdü.
Körpələr sızlayırdı,
Analar inləyirdi,
Soyuq şaxta sazaqsa,
İliyə işləyirdi.

İlahi, nəydi axı
bu qəddarlığın adı.
Yeyilən çörəyinmi,
dadılan duzun dadı?!

Nadan, ax ey nadan!
belə xain işğalın,
Niyə qurtarmır axı
Bu kinli qalmaqalın!

Salınacaq bir gün də
belə kəfən boynuna.
Düşəcəksən bir zaman
qazdığın öz quyuna.
Bil, onu anlayacaq,
varidatın, ey qatil.

Edə bilməyəcək də
etdiyin qanı batıl.
Qəzəbinə gələcək
əməlin o Tanrının.
Dadacaqdır dodağın,
Canından can ağrımın
Unudulmaz ağrıdır
Soyumayan yaralar
Bir gün öz əlin belə
Öz canını paralar.

Bitər qəddarlığının
bitər-tezliklə sonu.
Sarılar boğazına
bir gün də haqqın qolu.

Tarix yaddaşında siz,
Qara bir qan ləkəsi,
Elə söz kü bu onun
tək adı son cümləsi.
Unutmayacaq bunu
Dostluq ilə tutulan
sonu xain oyunu.
Bağışlanılmaz günah,
Keçəcək zaman-zaman.
Yerdə qalmaz belə ah,
Onu etmədə güman.
İnanıram torpağım,
Bir gün azad olacaq.
Əbədiyyət günəşi,
Əbədi doğulacaq!
Yerdə qalmayacaqdır,
Qanı bil, Xocalının,

Qanı alınacaqdır,
Bu nahaq qalmaqalın.

İnanıram əbədi
Asiman nurlanacaq,
Müqəddəs ruhlu günəş,
Əbədi nur saçacaq.

Zaman özü onların
hökmünü verəcəkdir.
Tarix günahkarları,
Bəli! Bildirəcəkdir.

Günahsız körpələrin,
ahı bağışlanılmaz!
Günahsız anaların,
ahı bağışlanılmaz!
Günahsız igidlərin,
günahsız şəhidlərin,
Günahsız qocaların,
ahı bağışlanılmaz!

366-cı alayın, işğalının
Sovetlər ordusunun,
xəyanət soyqırımın,
Erməni quldurunun,
belə dost qurumunun,
Adını siz söyləyin,
siz söyləyin .. insanlar!
Bu qana qurban gedən,
Şəhid oğullarımız,

Oyun qurbanı olan
Körpə balalarımız,
Yüz yerə paralanan
Qoca babalarımız,
Diri-diri odlanan
Məsum analarımız,
Cismi qara kül olan
Dolaşan ruhlarımız,
Bizim günahlarımız,
Bilin bağışlanılmaz!

Qurban verdik
sayı sonsuz
Millətim bu gecədə...

Bu dərđ yerə, göyə sığmaz,
Yer üzünə günəş doğmaz.
Qar üstə qara qan yağmaz,
Bu söz heç sözlə yozulmaz.

Göylər qara geyinmişdi,
Köksü ahla döyünürdü.
Nahaq qana bələnmişdi,
İçin-için göynüyürdü.

O, ah tanrının ahıydı,
Bu iblisin günahıydı?
Suaal nədir, cavabı yox,
Allahım, yandı dilim oxx

Damla-damla qanın sızan,
Günahsız varaqclarım, oyy.
Ürəyimin ahın yazan,
Günahsız barmaqclarım oyy.

Xocalıya ağı deyin,
Ay analar, ay bacılar.
Xocalıya ağı deyin,
Sinəmdə yanıb acılar.

Odda cismi kül olan,
Körpələrin külünü.
Saçını tel-tel yolan,
Anaların zülümü.
İxtiyar qocaların,
İşgəncəli ölümü.

Qızların, gəlinlərin,
Kösövə dönənlərin,
İnildəyən ruqları.
Ürəyimi yandırır,
Varlığını, adımı,
Nəfəsimi dandırır.

Ocağımız qaraldı,
Elim, obam qırıldı.
İblis donlu ilanlar,
Od ağızlı tiyanlar,
Azğın, quzğun piyanlar,
Millətimin beləcə,
Varlığına sarıldı.
Torpaq üstündə yandı,
Xocalı yandı belə.
Yana-yana alışıb,
Beləcə döndü külə.

İgid oğullarımız,
Əliyalın, silahsız,
Fəqət, heyhat günahsız,
Qurban getdi ölümə.
Baxın içimdə yanan,
Bu imkansız külümə.
Baxın yaramda donan,
Bu amansız zülümə.
İlahi, bu yazılar,
Bu nalələr, yozular,
Bu misilsiz günahlar,
Bu misilsiz, dərđ, ahlar,

Yazıldıqca tükənməz.
Əbədi ağır yara
Qərinələr keçsə də,
Nəsil-nəsil köçsə də,
Yazılara yazılmaz!
Kitablara sığılmaz!
Fəqət inanıram ki,
Bir haqq var ki, görünməz.
Allahsızlar bu dili,
Heç bir zaman da bilməz.
Bilsə belə baş əyməz.

Fəqət inanıram ki,
Gələcəkdir o məhşər.
Duracaqdır üz-üzə,
Xeyir ilə nahaq şəər.

Gələcək qəzəbinə,
Nəsillərin qatillər.
Aşkar olacaqdır,
O zaman çox qətlər.

Cavab verəcəksiniz!
Cavab verəcəksiniz!
Bilin bunu qatillər!
Bir tarix ki, yaddaşı,
Torpağın hər qarışı,
Ocağın qanlı daşı,
Ruhların qanlı yaşı,
Yağacaq asimandan,

O, gecə qan qışından,
Danışacaq hər zaman
Unutmayacaq zaman!
Unutmayacaq zaman!
O, ölüm sərgisini.

10 Mart 1996

VI BÖLÜM

Müqəddəs əsaslar

*Xəyal almənidə mən bərq vuraraq,
Duyğular qoynunda qanad açaram.
Ey dostum anlayıb məni dinləsən,
Sənə şirin sözlə söhbət açaram.*

Müqəddəs əsaslar

1. Biz idrakımızın təxəyyülündən doğan təfəkkürünə arxalanmalıyıq!

2. İnsan daxilinin zərurətindən doğan qəlbinin səsinə qulaq asmalı, ona əks olaraq şüuruna əsaslanmalıdır. Məhs ona görə ki, şüur varlığı idarə edən və ona təkan verən əqlidir!

3. Biz cismən, zahirən gördüklərimizi qəbul etdiyimiz kimi, daxilən də bu hissiyyatla duyan şüurumuzdakı səsləri riqqətə gətirən ruhu dərk etməliyik!

4. İnsan hissiyatında doğulan səslərin daxilinə varmalı və bunun da daxilində olan rənglərin çalarlarına nüfuz etməli və bundan sonra öz daxili məni bu səslərlə müqayisə etməlidir!

5. Mən, təfəkkürdən doğan şüurlu hərəkətin bəhrəsinə qibtə edirəm!

6. Mən, məni məndən yaradan ruha səcdə edirəm!

7. İnsan daxilinə varmalı, yaranmasını dərk etməli və yaradılışından bəhrələnən dirçəliş yolunu axtarmalıdır!

8. Hər insan özünü kəşf etməlidir. Bu qeyri-təbii olsa da güclü hissiyyat təxəyyülün təfəkkür tərzə və idrakın dərin təsəvvürlərinə əsaslanaraq buna nail ola bilər!

9. Biz özümüz şüurumuzun yaradıcısı olmalıyıq! Əks halda həyatla cismən əlaqəmiz kəsildikdə bu həqiqətin qarşısında sarsıldığımızı əmin olacağıq!

10. Ey insan, zahiri varlıqların məğlubiyyətinə uğrama, özünü dərk et!

11. Biz musiqi ilə ruhumuza axan tək illüziyaların əsiri olmamalı onu həm də kəşf edən hissiyyatı dərk etməliyik!

12. Mən hər dəfə daxilimə çəkdiyim nəfəsdə narahatlıq duyuram məhs ona görə ki, varlığımıdakı səslərin hansı sualının qarşısında şüurumuzun cavab verməsinin məsulliyətini dərk edirəm!

13. Bəzən bəhrə verə biləcək bir fərziyyə irəli sürülmədikdə və həyata keçmədikdə, lakin hansı bir ideyanın nə vaxtsa öz dolğunluğunu tapacağını güman edib tutulmuş hissələrə qapanan süuru mən qəbul etmirəm!

14. Öz mənliyinə güvənməyən insan, mənəviyyatdan söhbət açə bilməz!

15. Natamam şüurla görülmə bir işin nəticəsi də natamam olar.

16. Həyatı dahi alimlərimizin fikir aynasında gördüyümü kimi görmək istiyərdim.

17. Alimlər, filosoflar ümumiyyətlə dahilər öz dövrlərindən çox-çox öncə qabaq hadisələrə əsaslanıb nəticədə öz dövründən daha sonra gələn nəsillər üçün örnək ola bilən əsərlər və tamlığını tapmış qiymətli, qüdrətli hikmətlər qoyub getmişlər.

18. Mən bir söz bilirəm ki, düşünməli, dərk etməli və əsil həqiqətə vicdanımızın gözü ilə baxmalıyıq.

19. Qadın və kişinin hüquq bərabərliyinə əminik, lakin qadın kişinin, kişi isə qadının qarşısında öz məsuliyyətini hiss etməlidir!

20. Nədənsə gördüklərimizə real yanaşsaq da, bir o qədər görmədiklərimiz bizi düşündürür.

21. Təbiətin ən mürəkkəb varlığı olan insan! Nə üçün bu mükafat qazısında az düşünür.

22. Ey insan, sən özünü tanıyırsanmı, kimsən və nəçisən?!

23. Deyilən söz, istənilən niyyət, sürülən ideya və bu ifadələrdə yaranan hərəkətlər, şəxsin şəxsiyyətini parlaq şəkildə özündə əks etdirir.

24. Tək özünü zahirində əks etdirmə ki, şəxsiyyətə oxşayarsan. Özünü əqlində şüurunun yetişməsində göstər ki, insan olasan.

25. Şüur əqlə təkən verən elə güclü bir qüvvədir ki, onun hər sahədə yaratdığı kəşflərin qarşısı alınmazdır. Və həm də doğurduğu səbəblər belə insan beynində heyratamız fikirlər axınının yaranmasına səbəb olur.

26. Elimsiz, əqidəsiz insanı mən torpağın qəlbini ağrıdan qurumuş ağacın rişələrinə bənzədirəm.

27. Düşüncəsi korsalmış insanlardan saqının, məhs ona görə ki, amalınızda olan ideyalarınızı zədələyə bilərlər.

28. Əqidəli insanlar, həmişə müdriklərimizin məsləhətinə ehtiyac duyublar. Cahil, əqidəli şəxslər isə əks olaraq ətraf mühitdə onlarla qarşılaşan insanlardan belə üstün olduqlarını zənn edirlər.

29. Öz şəxsiyyətinə hörmət etməyən insandan sizə qarşı qiymət gözləməyin.

30. Qiymətli fikirlər mənim tam varlığımı ram etdikdən sonra, cismən duyğumun qarşısında sarsıldığımı hiss edir və idrakımın dərinliyinə nüfuz edir. Ən nəhayət isə ruhumun bu iki qüvvə qarşısında şüurumda kəsişdiyini hiss edirəm.

31. Ruh insan varlığının tam dərk oluna bilməyən hakimidir.

32. İnsan şüurunun kəşf etdiyi möcüzənin daxilində də bir sirr vardır ki, biz bu sirri yaradan idrakın dərinliyindəki qüdrətə qadir olmalıyıq!

33. Mən həmfikirlərimin dühasını qranit qayaya bənzəməsini istərdim. Məhs ona görə ki, mənim sözlərimin o qayaya toxunub üstünə qayıtmasını deyil, necə əks səda verməsini duymaq istərdim.

34. Mən real həyatda bir sehrin əsiriyəm... İncəsənətin!

35. Tanrı bizim idrakımızı ilahi qüdrəti ilə ruhlandırmışdı.

36. Tanrı dahilərlə, alimlərlə, şairlərə və ümumiyyətlə böyük ecazkar qüvvəyə malik olan insanlara öz ruhumun qanadları ilə güclü ilhamla dolu duyğular əta etmişdir.

37. Mən ölümün cismən labüdlüyünə əsaslanıram..
Lakin ruhla dolu olan şüur idrakının bu parçalanmada
əzəmətli bəlkədə daha kamil oyanışını dərk edirəm.

38. Ey insan nə qədər ki, tamlığın var öz şüuruna
arxalan və idrakından nə isə əldə etməyə çəlisib təbliğ
etməyi bacar!

39. Mən ömrümdən ötüşən günlərin yadda qalmayan
saatlarına və əldə saxlaya biləcəyim dəqiqələrin anlarına
amansız olduğum üçün indi hər saniyə əzab çəkirəm.

40. Nə üçün çox qism insanlar başa düşmərlər ki,
müvəqqəti həyatdan nə isə, əbədi həyata
aparmaq üçün yaranmışlar!

41. Biz ruhları dərk etməsək də fəqət ruhlar bizi dərk
edir!

42. Öz mülahizələrinin əsasını anlamayan şəxs
şüursuzdur.

43. Mən ruh nəfəsli incəsənətin qarşısında tam
varlığım ilə əsir oluram.

44. Hər bir ecazkar sənət əsrinin yaradıcısı insan!
Sən öz əməlin ilə nə qədər qüdrətlisən!

45. Məhs ruhumuzu oxşayan gözəl musiqi əsərləri nə
üçün bizi düşündürür, xəyallar aləminə aparır və hətta
kədərli anlarını yaşatmağa məcbur edir. Bu ilahi
qüvvənin məqsədi qarşısında hey düşünürəm.

46. Bizim ruhumuzu oxşayan musiqilər bizə doğma ola
ruhumuzun səsidir.

47. Mən duyğular aləminə səyahət etdiyim zaman necə də
gözəl əsrarəngiz mənzərələrin şahidi oldum.

48. Yaddaşım keçmişimi xatırladıqca gələcəyimi yaşatdı
xəyallarımda.

49. Yaddaşımı varaqladıqca əzabla keçirdiyim günlərin
əzabını çəkdim.

50. İnsanda hələ uşaqlıqdan təxəyyüldən doğan təfəkkür
tərzinin yetişməsinə inandım və gələcəkdə bu fikirlərin
daha kamil yüksəlişinə tam əmin oldum.

51. İnsan öz şüurunu ruhlandırılmalı mənliliyini isə ülv
hisslərlə qidalandırılmalıdır!

52. İnsan kamillik zirvəsinə yalnız və yalnız şüurunun əqli
ilə çata bilər.

53. Səxavətliklik müdriklikdən doğur, müdriklik isə
ağıldan.

54. Aşıqarda aradığım dünyanı daxilimdə tapdım və onun
sehrində uyuyub düşüncələrə daldım.

55. Nadanlar qarşısında susmağı əqlimə şüar etdim!

56. Mən düşüncələrimin tam əksini real həyatda gördüm.

57. Həyat gözəldir, lakin, yaşaya biləsən!

58. Ey insanlar duyğularınızı oyadin!

59. Mən eşidilməyən sözlərimə ağ kağız üzərində
toxtaqlıq verdim.

60. Şair təbiətinin batini ülvə hisslər, zahiri lətif səslərin
tərcümanıdır.

61. Şair nə üçün şair yaradıldığını dərk etsəydi bəlkə də
əvəzi olunmayan qüdrətli əsərlər yazardı.

62. Əgər mən həkim olsaydım, əzalarımdayı hərəkətlərə
qulaq asar və xəstə şəxsin daxili orqanının hər bir hüceyrə
və toxumalarına bu səslə əks səda verərdim.

63. Ey insan sən öz daxilinə çəkil, anla, düşün gör tanrı
sənə hansı elmi bəxş etmişdir. O, elmi tap, tapdıqdan sonra
özünü o elmdə yarat, yaratdıqdan sonra isə onu əbədi
yaşat.

64. Hər kəs həyatda öz sözünü deməlidir, bu mütləq
olası haldır. Zəmanə özü pisi və yaxşını ayırd edəcəkdir.
Bu da təbiidir.

65. Ey şəxs sən öz varlığında mövcudluğunu dərk edə
bilirsənmi?!

66. İnsan beyni o qədər zəngindir ki, hər bir yaranan
mürəkkəbliyi dərk etməyə qadirdir.

67. Zehni düşündürmək özü də əqlin itiliyindən asılıdır.

68. Arzu qıgılcımlarından səpələnən zərrələr
duyğularımızda ideyaların nuruna boyanır. Şüurumuz
isə arzumuzu doğuran nura can atır.

69. Mən şüurun idrakı açdığı yolun əzəməti haqqında
düşünürəm və bu əzmətin heç bir sözlə ifadə
olunmadığını dərk edirəm.

70. Biz yaşamaq üçün yaşamamalıyıq, yaşatmaq üçün
yaşamalıyıq.

71. Tanrım! Yaratdığın bütün canlı mövcud varlığın
daxilində ruh və onun daxilində olan varlığın nuru
qarşısında gözlərim qamaşır, qulaqlarım eşitmir, şüurum
isə bu həqiqət qarşısında heyrətindən susqunluğunu
duyur.

72. Xəlvə olunmuş kainatın qoynundakı təbiətin hər zərrə
varlığının özünün əsrarəngiz rəngləri olduğu kimi dilləri
və sözləri də vardır.

73. İnsan şüurunun real həyatda dərk edə bilmədiyi elə
bir sirr yoxdur, fəqət qeyri real həyatın dərk edilməsində
bu anlayış hələ ki, sual altında durur.

74. Ey insan əgər yaşamağı bacarmırsansa, barı əngəl
olma.

75. Narahatçılığımın səbəbi oxucumun narahat nəfəs
almasıdır.

76. Həyatda pisləklərə qarşı amansız ol ki, sənin səsin
nəfəsində boğmasın.

77. Elə et ki, hər daddığın tama görə əzab çəkməyəsən.

78. Zahirən daxilindəki ideyaya görə nəyisə qurban vermişənsə narahatçılığına dəyməz çünki daxilən rahatlığını təmin etməmişən.

79. Mən elə bir ideal varlıq istəyirəm ki, onun bənzəri yalnız özü olsun!

80. Mən daxilən zəngin yaradılmış varlıq aradım, tapdım lakin o mənə zahirən misginliklə cavab verdi.

81. Nəsimi tək əgər mən,
Soyulsamda dərimdən,
Əllərimi vermərəm,
O, tutmuşdu qələmdən.
Yandırsalarda məni,
Od qalacaq külümdən.

82. Əqlinə güvənən şəxs heç vaxt başına döyməz.

83. Xəyal almənidə mən bərq vuraraq,
Duyğular qoynunda qanad açaram.
Ey dostum anlayıb məni dinləsən,
Sənə şirin sözlə söhbət açaram.

84. Şüur elə bir qüvvəyə malik olan sistemdir ki, onu əgər ağılsızlıqla tənzimləsən, divanəlik hiyləgərliklə tənzimləsən, canilik qəddarlıqla təsirləndirsən, necə ağlasığmaz vəhşilik törətdiyinin şahidi olarıq. Beləliklə bütün fikirlər axınının ayrı-ayrı şaxələrinə bu faktı şamil etməklə yanılmadıgıma, əmin olduğuma əminəm.

85. Şair susursa bil ki, onun da bir royyası var.

86. Fikir qaranlıq lakin ulduzlarla sayrışan gecəni xatırladır. Əgər bu gecəyə tamaşa etsəm ulduzların sayrışan nurundan ruhuna axan sualların sehrinə vararsan və onların öz dillərində söylədiyi xəyallarında uyuyarsan.

87. Qədərində dinləyin,
Qədərində dinməyin.
Aşkar edin hər kəsin,
Qiymətini bilməyin.

88. Nadir istedadlı şəxslərin yaratdığı şah əsərləri, əbədiyyət sərlövhələrində, gələcəkdə, nəsilədən nəsilə keçə biləcək əbədiyyətə qovuşma yolunun nurlu ziyasını bəxş etmişdir.

89. Mən şüurlu idrakın vəhdətindən yaranan əbədiyyətə baş əyirəm! Onsuzda cismani həyat, məni narahat etmir. Məni narahat edən daxili varlığımın bu anlayış haqqında şüuruma verdiyi sual və idrakımın əks sədasıdır!

90. Şüur qarşısında davam gətirə bilməyəcək yeganə varlıq, onun bətnində olan ruhdur.

91. İnsan ən dərin yuxuda olsa belə şüur onu uyqusunda da tənzimləyir.

92. Mən əzəli varlığımı, sonsuzluğumu düşünürəm.

93. Ey mən, sən kimsən? Və nə üçün yaranmışan?!

94. Əzablı qəzəbli analrınızda şüurunuzdakı ağrıları ağlınızın ilıq nəfəsi ilə ovundurmağa çalışın.

95. Ey insan, daxilindəki məninə tanıyırsanmı?!

96. Bəzən də düşünülməyən deyilən sözlərin
tələffüzündəki həqiqəti mən şüurun gücülə
əsaslandırırım.

97. Təfəkkür tərzə əqidənin ölçüsü, təxəyyül isə onun
miqdarıdır.

98. Şübhə və tərəddüdlər içərisindən keçən əqidəni mən
ağıllı hesab etmirəm.

99. İnsan zəkası sirli müəmmalar adasıdır. Bu adaya baş
vurmaq üçün iti əql hissiyyatı hər kəsə nəşib olmuşdur.

100. İdrakı düşündüm ildırım çaxdı,
Həqiqət bu sözlə ruhuma axdı.

101. Özgənin əməlindən, ibrətlə dərş alıram.
Bu mükəmməl cavabı, vücumla, anıram.

102. İdealın olsun, lakin, özünü heç kimə bənzətmə.

103. Deyilən söz düşündürməli,
Yazılan söz təşirləndirməlidir.

104. Düşünmədən danışmaq,
Közərmədən alışmaq kimidir.

105. Həmfikrin yoxdursa, həmdərdin ol!

106. Göz görür, qulaq eşidir ki, beyin düşünsün.

107. Tanrı varlığı yoxdan yaratdı ki, ruhunu dərk etsin.

108. Sirlidir, sirridir,
Bütün kainat.

Bu sirri düşünsün,
Gərək varidat!

109. Xasiyyət Alləhtalanın bəxş etdiyi, vücudi
xüsusiyyətdir.

110. Usanma ey nadan mənim sözümdən,
Yayına bilməzsən bir an gözümdən.

111. Fəqət bu dünyanın sonunda yoxdur,
Fikirlər, fikrimdən daha da çoxdur.

112. Düşündürsə də məni,
İdrakıyla kainat.
Sonuna varacağımı,
Görən kamil varidat.

113. Bil ölmək asandır,
yaşamaq çətin.
Bil haqqı var bizdə,
bu təbiətin
Çarpış haqq yolunda,
olasan mətin.
Bax onda duyarsan,
haqq səadətin.

114. Şux zarafatları sevmirəm
neyçün?!
Daxili fitvadır,
Batini xar çün!

115. Hikməti qəbul et,
Vicdanla yaşa.
Axırda vurma sən,
Başını daşa.

116. Bəşəri duyğular, fikrin amalı,

Şüurun hərəkəti isə həyatın
Müsbət reallığının təzahürünü,
Özündə əks etdirməlidir!

117. Tanrının işinə insan, qarışma,
Verdiyi nəfəslə, yanıb alışma.

118. Qorxma əzablardan,
Ey ali insan.
Qorx ki, günahından,
Ey hali insan.

119. Düşüncəsiz insan beynini həmişə şüursuz qorxular,
şübhəli tərəddüdlər korlamışdır.

120. Səs insan vücudunun əzalarının əzəmətindən doğan
sədadır. Bu sədanın əks sədasını duymaq lazımdır.

121. Hər kəsə yaraşar,
Alicənablıq.
Fəqət ki, yaraşmaz,
Miskin nadanlıq.

122. Nəzarət olunmayan hərəkət, düşüncəsizliyə gətirib
çıxarır.

123. Qüdrətli fəhmlərin axınından, qüvvətli, fikirlər doğur.

124. Özünə cavabdeh ol və məsuliyyətini düşün.

125. Alimlər, peyğəmbərlər qazandığı ad qədər yüksək
şərəfə layiq iş görüblər, çünki, irsən gələn nəsillərə örnək
ola biləcək kəlamlar yazıb yaratmışlar və onlara miras
qoymuşdular.

126. Kainatın sirləri, insanın vücudundadır. Bu sirləri
cavabları, ağlın kamalından

127. Yazdım ki, özüm haqda yox, məndən sonra sözüm
haqda düşünəsiniz.

128. İbrətamiz fikirlər, mülahizələr axınının yaranmasına
səbəb olur.

129. Mənsəbindən, dilindən asılı olmyaraq, hansı millət öz
iddiasını təkid edə bilər ki, bir ruhdan yaranmış varlıq
deyilik.

130. Cahil nə bilir ki, aqıl nə deyir!

131. Qoy nanəcib yoldaşın etibarsızlığı, vəfasızlığı səni
kədərləndirməsin ona görə ki, o sənin nəinki
kədərləndirəcək, hətta etinasız hərəkətləri ilə səni daha
da məyus edəcəkdir.

132. İnsan yalnız həyatın onun talehində necə amansız izlər
qoyduqdan sonra bu acıların yaşantılarının nəticəsi kimi
səhflərini dərk edir.

133. Mən acı dadmışam, səadət üçün.
Mən ağrı dadmışam, qəbahət üçün.

134. Şəxsiyyətin böyüklüyü, özünə hörmətdən yaranır.

135. Şəxsiyyətdə ən ülvəi ehtiram hissi digərinin
ehtiramından yaranır.

136. Təvazökarlıq, daxili paklığın ən dərin hisslərini biruzə
verən reallıqdır.

137. Nadanlara baxıb kədərlənib əzab çəksəndə özünü ələ
məsələlərini tənzimlə

138. Dostunun kədərinə şərik ol, sevinci sənindir.

139. İnsan özü səhflərinin günahkarıdır.

140. Ağıllı, prinsipial iddiaları qəlbən qəbul etmək, hamımızın borcudur.

141. Ümumiyyətlə insan çətinliyin əzabını dadmalıdır. Yoxsa tez bir zamanda ağıllanacağına güman etmək çətindir.

142. Saxtakarlar yanında dilini, sənətkarlar qarşısında əlini saxla.

143. Şəraitinə görə arzu et.

144. Sözün özünsən, özün sözünü düşün.

145. Söz həqiqətdə ifadə tapdığı kimi, həqiqət də sözdə uyğun gəlməlidir.

146. Dəyərli sözün yoxdursa, sözləri korlama.

147. Dəyərini bil, dəyərini öyrənmə!

148. Yaşidlara kimi, hərəkət etmə, müdriklərin öyüd, nəsihətini dinlə, eləcə davran.

149. Qəlbini incidib ruhunu yorma, ümidünü üzüb, peşiman durma. Kədərdən qəddardır, acı məlamət. Kədərə uymaqsə odur qəbahət!

150. Ağıl fikrində və hərəkətlərində tərbiyələndirilib sözdə ifadəsini tapmalıdır.

151. İdrakın əzəmətinin oyanışı, hissiyatın duyğularında çırpınan təlatümlərə bənzəyir və gərginliyinə dözməyən vulkanın püskürməsini xatırladır.

152. Dərrakəli şəxsə, kinayəli acı söz ayaq üstə ölüm kimi təsir edir.

153. Həyatda iz qoyub getməyən insan, Necə də sən misgin, bədbəxt varlıqsan.

154. Həyatda izi olanın, əbədiyyətdə sözü olar.

155. Təbii işlər olası haldı, qeyri təbii hisslər isə qalası.

156. Ruh düşkünlüyü insan sözünün ən acı həqiqətidir.

157. Kamil varlığın ruh qarşısında acizliyini düşündüm.

158. Dərin yaranın ağrısı nə qədər ağır olsa da, vicdan yarası ondan da ağır və sağalmaz olur.

159. Əzabdan da əzablı, əazbın min əzabı.

160. Kin küdurət, paxıllıq insan xislətinin cəhaləti acı sözsə cinayətidir.

161. Xoş danış sözlərin yara bağlasın.

162. Qəbahət etmə gəl, sinən dağlansın.

163. Demə ki, dostum var,
ya da düşmənim.
Dostun sən özünsən,
həm də düşmənin.

164. Diləmə dostuna sənə yar ola,
İstərsə yar olar, min əğyar ola.

165. Qoru namusunu təmiz adını,
Budur şah eyləyən insan adını.

166. Əzəldən verildi,
Sənə ixtiyar.
Bəs niyə bədbəxtsən,
Sən ey bəxtiyar.

167. Qudurmuş bir itdir,
Yalnız qudurğan.
Onun hər addımı,
Qəza və yargan.

168. Nə üçün geymişən
Əyninə qumaş.
Elə et özündə,
Özünə yaraş.

169. De nədir batinin,
Daxilində ki...
Müəmma söyləyir,
Zahirində kin.

170. Dinlə həqiqətə,
Kəc gözlə baxma.
İldırımək çaxıb,
Sonra karıxma..

171. Dedin ki, müdrikəm
Kamilliyimlə,
Bir xəta eylədin.

Cahilliyinlə.

172. Qoyma ki, duyğunu,
Didsin şübhələr.
Ruhuna bir əzab, acı
Yer elər.

173. Bu qədər şüuru tələfdən
Uzaq ol
Bu qədrə şüuru xilafdan,
Uzaq ol.

174. Özün öydü əgər, başına döydü “məyər!”

175. Dildə qana-qan elədi,
Əməldə cana-can dilədi.

176. Ağıl verməzdən qabaq,
Öz aqlını düşün.

177. Alimlərimizi acı təəsüf keçirməyə məcbur edən onların
nəsihətlərinə əks olaraq nadan ağızlarda çeynənilməsidir.

178. Demə ki, inkir, minkir var,
De ki, qəlbimdə kir var.

179. Gəl olma bu qədər qənim,
Sənə də tapılar qənim.

180. Qoyma insan iblis girsın qəlbinə,
Düşün onun özü nədir, qəlbi nə.

181. Kainatın tükənməyən sirri vardır,
İnsan oğlu, daxilində dürrü vardır.

182. Bilinmir nəfsinin nəgahan yeri,
Qəlbindən keçirər, şeytanın şərin.

183. Uyma sən nəfsinə, o, sanki xəbis,
Daxilində vardır, yaramaz iblis.
Bacar çıxarasan, onu ürəkdən,
Yoxsa döndərəcək səni məsləkdən!

184. Əzəl həqiqətin özünü ara,
Salma nasilliliklə özünü dara.

185. Qoru namusunu, camalın sənin,
Vicdanın qoy olsun, amalın sənin.

186. Demə ki, günlərim, məlamət olub,
Desənə daxilim, cəhalət olub.

187. Əymə sən bu qədər,
Qəm kədər baş.
Kimə həmdəm olub,
Gözdən axan yaş.

Düşün bu yollarda,
Bir hikmət ara,
Barı öz qəminə,
Sən özün yara.

188. Hər zaman tanıdan
kömək diləyirsən,
Bəs özün bu yolda,
Nə eyləyirsən?

189. Həyatda vardımı,
amalın sənin.
Elm oxu qoy artsın,
kamalın sənin

190. Dedilər tənbelə,
Niyə yatırsan?
Dedi ki, başımı,
Niyə qatırsan.

191. Mən görmədim zəhməti,
Ucuz olsun qiyməti.

192. Zəhmət başı uca edər,
Zəhmətkeş bil hacca gedər.

193. Varın canındadır,
Canın varında.

194. Sevgi yaşadandır,
Sevgi öldürən.
Budur həqiqəti,
Fəqət bildirən.

195. Sevgi hissinin sevinci və kədəri heç bir sözlə ifadə
olunmayan, şirin əzabdır.

196. Məhəbbət oduyla yananlar,
Həm bədbəxt, həm də xoşbəxt.

197. Sevgi vüsalına qovuşanda da,
Vüsalına inanmadım.

198. İki sevgilinin birgə həyatı,
Şirin əzabdır, çünki, bir-birini sevirlər.

199. İlahi sevginin nədir nicatı?
Əzabdı ömrünün hər bir saati.

200. Sevgi ürəyi yandırdığı qədər də məlhəm qoyur.

201. Sevgi ruha əzab verən cismdir!

202. Sevgi həsrəti dəryalar qədər tükənməzdir.

203. Elm Allahtalanın insanlara bəxş etdiyi, ikinci bir
bəxşişdir. O, səadətə isə hər kəs öz qədərincə layiq olur.

204. Elmin varsa əməlin də var.

205. Elm ən dəyərli xəzinədir, ondan istifadə et. Ağlında
israfçılığa yol vermə.

206. Şəxs öz əqidəsini elmi ilə sübuta yetirir.

207. Yoxla dərrakəni öz əməlinlə,
Yetişdir sən onu öz elminlə.

208. Elm Allahtalanın ən müqəddəs kəlamıdır!

209. Elim bir çıraqdı,
Hər gözdə olmaz.
Elm bir yaraqdır,
Hər sözdə olmaz.
210. Avam insana, nadan yox,
Yazıq sözü çox yaraşır.

211. Mən bədbəxtçiliyin meyyarını əqilsiz və əqidəsiz
insanların şüurunda görürəm.

212. Elm ağılla, ağıl elmə yiyələnməlidir.

213. Elm öyrənməyən və bilib öyrətməyən şikəstdir.

214. Arifə bir sözdə bəs edər əlbət.
Nadan nə bilər ki, qopsa qiyamət.

215. Sözü sözünə layiq insanlara de.

216. Öz dərdinə qatlanma,
El dərdinə qatlan.

217. Ağılla tikilib sözlərin mülkü,
Elmlə giribdir oraya tülkü.

218. Sən elmin yorğunu olsan bil əgər,
Qarşında dağlar da başını əyər.

219. Elm məsləkindir, elm muradın,
Bu adla doğluar, ey insan, adın.

220. Elm dəryaların dərin dəryası,
Yatır dərinə də o dürr rəyası.
Oyat əqidəni, baş vurub dolan,
Gör sənə o yolda nələrdi qalan.

221. Elminlə əməlin düz olsa əgər,
Yalnız fikirlər də başını əyər.
222. Özündən razı olmamaq. Budur əqidə!...

223. Öz ağılsızlığının ucundan aciz olan insandan yaxşı sifətlər gözləmə.

224. Ağılsız insanın qorxusu dəhşətlidir fikri isə xəyanət.

225. Xəyanətkarlar bəzən aciz olurlar.

226. Özünü islah edə bilməyən şəxsi aciz hesab edirəm.

227. Yaxşı ol, özünü yaxşılara oxşatma!

228. Qeybətkeş insan sənə də sözbətindən nəzər qılır hər zaman.

229. Sözü başını hər yerdə ağrıtmə.

230. Ruhunun səsinə qulaq ver insan!
Yoxsa yanacaqsa bir gün ağrıdan.

231. Qüdrətli söz ilə qüdrətli iradələri qıra bilərsən.

232. Daha çox qüvvət yığmağa can atma, daha çox hikmət yığmağa çalış.

233. Gəldin ki, həyatda yaşamağa sən,
Gəlmədin var dövlət daşımağa sən.

234. Günahkar insanın bətnindəki, iblis deyil özüdür.

235. Hərzə danışan ağılsızlara nifrət et, onlardan üz çevir.
236. Fitnəkarlar adətən özlərinə haqq qazandırmağa çalışdıqları halda, ədalətin onlara layiq olduğu haqqı alırlar.

237. Uydunsa fitnəkar olarsan günü qara.

238. Nə üçün bu qədər nadanlıq etdin,
Qəlbində hər kəsə yamanlıq etdin.

239. Qayğı tələb etdiyin kimi qayğıkeş ol.

240. Çox dərdləri bölüşmək olar,
Lakin sirrini bölüşmək olmaz.

241. Əxlaq yüksək mənəviyyatdan doğan əqildir.

242. Əxlaqi təmizlik hər kəsin qəlbində mənəvi rahatlıq deməkdir.

243. Əxlaqi yüksəlişə vicdanın səsinə qulaq asdıqdan sonra çata bilərsən.

244. Zahirini, daxilini mənəviyyatınla tənzimlə.

245. Əxlaqi mədəniyyət zənginlik deməkdir.

246. Sən elə davran ki, həmsöhbətin özündənn utansın.
247. Əxlaqi yüksəlişin ən gözəl keyfiyyətləri daxilən və zahirən təbii olmaqdır.

248. Əxlaqın ən ali məsuliyyəti, özünü dərk edib tərbiyələndirməkdir.
249. Gəl demə dilinə ol dilim-dilim,
Nələr düşündünse, söylədi dilin.

250. Küli ixtiyarını veribdir sənə Allah,
Nə üçün günah edib deyirsən yenə vallah.

251. Nə qədər fiziki işlə özümü təmin etdimsədə, fəqət yenə də zehni düşüncələrim üzrə qərar tutduğumu dərk etdim.

252. Adətən az danışan,
Batində az alışar.

253. Zehni düşündürmək, ürəyi döyündürmək deməkdir.

254. Elə insan ol ki, sənə can atsinlar və ehtiyat etsinlər.

255. Məni düşündürən fikirləri soruşma düşün.

256. Nə qədər olsanda bilikli hakim,
Özünü hər zaman sən et mühakim.

257. Şair dühası öyrədilməmişdir, öyrənilmişdir.

258. Yaşadığımız həyat oxuduğumuz əvəzsiz roman,
gördüklərimisə, realığa bənzərsiz kinodur.

259. Böyüklərlə məsləhətləş, kiçiklərlə həmsöhbət ol.

260. Müdrik şəxs öyrədəndə də düşünür, düşünəndə də öyrənir.

261. Qadınla qadının dostluğu əks münasibətdirsə
paxıllıq yaranır və nifrət, kişi ilə qadının dostluğunda
bu hal vardırırsa şübhə yaranır və məhəbbət.

262. Bədbəxt ağılsız o şəxsdir ki, öz pis hərəkətləri ilə
özünü rüsvay edir..

263. Yaltaqlıq hiyləgərlikdən, hiyləgərlik
ağılsızlıqdan yaranır.

264. Özgəsinə güvənən,
Özünə güvənə biməz.

265. Ağılına varmayanın, ağzından vururlar.

266. Yolunu azmısansa bəxtini də yazmısan.

267. Özünə inanmayan şəxs xəyanətkardır.

268. Pis vəziyyətə düşdükdə talehindən küsmə, özündən
və qarşılaşdığın insanlardan küs..

269. Elmlə bilikli olmaq üçün əqlinə istinad et.

270. Gördüklərimiz canlı ruhlardır. Ruh bizdən deyil, biz
ruhdan asılıyıq.

271. Real həyata nə qədər real məntiqlə yanaşırsada, bir
o qədər də sual qarşısında düşünürük.

272. Təbiətin əsrarəngiz gözəlliyi, insan təbiətinin qeyri-
adi əsrarəngiz çalarlarına bənzəyir.

273. Özünü dərk edə bilməyən insan, qeyri bir insanı dərk
edə bilməz.

274. Əvəzsiz yaxşılıq et, lakin, əvəzini umma.

275. Hər kəs etibarlı müdafiəçi olamlıdır.

276. Siyasət elə bir oyundur ki, kifayət qədər elmi

olmayan insan özünü uduza bilər.

277. Siyasət fitri elmdir, öyrənilən elm siyasət deyildir.

278. Sözlə deyilən fikir əqli isbat edir, hərəkət isə əməli.

279. Ağıl tərzə var.

280. Yaradıcı insanlar,
Yaşayan insanlardır.

281. Yalan söz ikibaşlılığından tanınır.

282. Yalan mənaviyyatın ən rəzil düşmənidir.

283. Yalan danışan insan öz daxilində də özündə şübhə yaradır.

284. Qərəz rıyanın aynasıdır.
Saxtakarlıq cəhalət tək yanasıdır.

285. Musiqi insanı məftun edən ruhi dildir.

286. Musiqi beynində açılmayan sirlərini daxilinə nüfuz edib onu dərk etdirməyə qadirdir.

287. Musiqi kəşf deməkdir. İnsan özünü musiqi vasitəsilə kəşf edə bilər.

288. Musiqi xatirələr yaradır, xatirələri acılı, şirinli duyğular.

289. Musiqi insanın daxilindəki səslər deməkdir.

290. Sən daxilinə qapananda, əzalarındakı musiqi səslərini dinləmişəmi?

291. Mənaviyyat güzgüdür,
Batininsə inci – dər.
Əgər ondan baxarsan.
Günəştək nur saçarsan.

292. İnsan zəkası sirli müəmmalar aynasıdır.

293. İnsan yaranışa zəkasının yolu vasitəsilə qayıda bilər.

294. İnsan zahirən tam varlıqdır,
Varlıq isə daxilən tam deyildir.

295. Dərgahın dərk olunmaz sirlərini, yəni qeybini idrakın dərin zəkası yolu ilə hiss etmək olar. Lakin tam dərk etmək olmaz.

296. İnsan özünü öyrənə bilmədiyi qədər həyatın ona verdiyi sualları qarşısında aciz olduğunu dərk edəəcək.

297. Sən özündəki elmi tapsan mahir alim olarsan.

298. İncəsənət əsərləri ruhun aynasını özündə əks etdirir.

299. Güzəllik ruha qida verən yeganə güzəllikdir.

300. Hər şeyi ifrat dərəcəyə çatdırmaq heç mümkün də deyil şüuru, idrakı isə o səviyyəyə çatdırmaq mümkündür. İsbati əbədiyyətə qovuşmaqdır.

301. Yamanlara yoldaş olma amandır.
Yamanların sözü riya, yalandır.

302. Axmaqlıq edərsən düşünməsən sən,
Söz anmaz insana dostum deyərsən.

303. Ürəyinin səsinə qulaq as.

O sevməyəni sən də sevmə.

304. Bir dostum var ürəyim,
Ona da sirr deməyim.

305. Xəyanətkar dostun qəlbi, niyyəti qara qurumdur.
Kimə qonsa yerində özü boyda ləkə salar.

306. Xəyanətkar insanın xəyanətindən hisslərinin
sarsılmasına yol vermə, çünki, onun budur şüarı!

307. Günəş Allahın nurundan saçan bir zərrə işıqdır.

308. Ruh nurdur, o insan bədənindən çıxdıqda cism ölür.

309. Ölümün adı var, lakin, özü mövcud deyildir.

310. Ölümün adı cismani hissiyyatdır.

311. İnsan ölümünü gördükdən sonra dərk edir ki, ölüm
yoxdur.

312. Cimsiz torpaqdı adı ruhumuz,
Ölümə əsirdi neyçün duyğumuz.

313. Balet insan əzələrinin ruhi simfoniyasıdır.

314. Ruhu oxşayan simfoniya, cismi özünə bütünlüklə
əsir edir.

315. Balet əsrarəngiz sirli-sehirli aləmini gözlərimiz
önündə ruhən danışır

316. Rəqs insan əzələrini rıqqətə gətirən ruhi oyanışıdır.

317. Simfoniya idrakımızdakı səslərdən bizə xəbər verir.

şüurumuzu oyadır.

318. Çəkinin ö sözdən ki, daxilinizi faş edib, mənliyinizi
ifşa edir.

319. Sözü dedinsə özünü tanıtdırdın.

320. Özünü rüsvay etdi o kəs ki, sözü bilməyib danışdı.

321. Bütün varlığı və ruhu ilə tanrı dərgahına sığınan
insan, bilsəydin ki sən nə qədər özünü tanıyırsan. Əzəli
sonu dərk edirsən.

322. Həyat fani deyildir. O fənilik üçün yaranma-mışdır.

323. Gəlişinin qaydasını, mənasını bilsən, həyatında
mənasını bilərsən, dərk edərsən.

324. Səsinə qulaq asa bilərsənmi, onun hansı hisslərin
cizgilərindən doğulduğunu dərk edərsənmi.

325. Sən hansı yoldasan, o yolun adı nədir?

326. Mənə dost dedin demək mənə istək adlı acılı-şirinli
əzab verdin.

327. Bütün şairlər öz dövrünün ruhi, bəşəri, dünyəvi
hisslərinin əsərləri silsiləsinin aşkarı tərcümanıdır.

328. Öyrətmək yox hələki, öyrətmək istədiyindən öyrən.

329. Kamala çatmaq istəyirsənsə, böyük amallar uğrunda
mübarizə apar.

330. Dövrün həyatın nəbzini tuta bilmədirsə heyif.

331. Həyat insana öz yalnışlarıyla dərs verib tərbiyə edir.

332. Adətən insan oxuduqlarından çox az, gördüklərin-dən isə az çox götürürlər.

333. Eh həyat... demək yox,
Ey həya't, demək daha yaxşı olardı.

334. Qürrələnən insanlar bəzən qürurun nə olduğunu belə anlamırlar.

335. Gözəl camalla qürrələnmə,
Gözəl amala arxalan.

336. Batini insanın zahirindədir,
Zahiri insanın batinindədir.
Əgər ki, görməsən, gör bunları sən,
Həqiqət sirr deyil bil bunları sən.
Danışiq, hərəkət, fikir, davranış.
Bununla bildirir özün yaranış.

337. Dünya ənamlarının ləzzətinə uyma. O, mey bənzəyir.
İçərkən meyxosş edər, ayılarkən sərxosş. Dadarkən şirin
olar, nəticəsi acı. Pak hisslərə uy ki, ruhun sənə yar olsun.

338. Elm öyrənməyə çalış ki, cəhalətdən oyanasan.

339. Allahtala səndən heç nəyi əsirgəmədiyi kimi, sən də
özünə qarşı idrakınla davran, elmi və əxlaqı əsirgəmə.

340. Gözü toxluq, könül toxluğundandır.

341. Dünyada irq yox irs var. İnsan və şeytan

342. Əzmini qırmasın iradəsizlər,
Keçilməz yollar var
dağlar, dənizlər
Dözümün iradən, qürurun ki, var.
Kiçilər qarşında bil ki, o yollar.

343. Bu xali dünyanı fani bilmə sən,
Özünü bu qədər ali bilmə sən.

344. Deyilən sözləri dərin düşün sən,
Əmmasın yəqin ki, yəqin görərsən.

345. Qərəzlə həyatı sən vurma başa,
Bilmə səf dövrəndir, çaş düşmə başa.

346. Qəzəblə qəzəbini,
Əzabla əzabını artırma.

347. Qonşunun pisliyini danışma,
Qonşunun pis günündən danış.

348. Acı sözlərdən az istifadə et, öz halına acı.

349. Bir qəlbi qırdınsa, birləşməyi haqda fikirləşmə.

350. Özünə inanırsan, yoxsa Allaha?

351. Pulla satılmır adamlıq.
Baş alıb gedir nadanlıq.

352. Acı dilli adamın həyatı acıqla,
Ömrü acıyla bitər.

353. Şərəfsiz insan, əxlaqsız insandan da betərdir.

354. Ağıllı insanın ağılsızlığı ondadır ki, öz ağılından razıdır.

355. Beyin bir məhək daşdır,
Ağıl onun yaddaşdır,
İdrakı hissin cəmidir.
Təxəyyül səbrin cəmidir.

Zəka elmə arxalansan,
Dərgaha da yol taparsan,

Sədəfdir dürdür batının,
Qafillikdir bil qatilin

Bu haqqınla haqqa tapın.
Üzünə acılar qapın.

356. Əgər biz yoxdan yaranmışıqsa, o yox vardır və əgər
biz bir zaman yox oluruqsa biz də yoxuq!

357. Alın yazısına hərdən inanmasaqda qismət və qəzavü
qədər də öz işini görür.

358. Hər məqsədin mahiyyətinə varmaq insanın öz dəyərini
mahiyyətinə varması və hər şeyə qadir olması deməkdir.

359. Kamil insan, yalnız bəşəri, ilahi dünyəvi və s.
düşüncələrə dalmaq deyil həm də yardaıcı ruhunu
həyatın bütün sahələrində inkişaf etdirməlidir.

360. Həyat adlanan bir yaşamda nə olmuşsa olacaq, nə
yazılmışsa yazılacaq və nə unudulmuşsa unudu-lacaqdır.

361. Həyatda həyatdan əbədi heç nə yoxdur.

362. Ümümxalq bir fikri arzularda həyata keçirmək iddisi
ilə yaşamaq deyil onu real bir şəkildə insanları
çatdırmaq və onları yaşatmaq lazımdır.

363. Yaradıcı bir insanın yazmaq, yaratmaq, yaşatmaq
arzusu ilə yaşamağı məsuliyyətsizlik əlamətidir.

364. Ciddi yanaşma hissi, məsuliyyət olmayan yerdə heç
bir nailiyyətdən söhbət açmağa dəyməz.

365. Diktator rejiminə məruz qalmadan mühacirət həyatı
keçirən heç bir şəxsin özlüyündə mənəvi mənafeədən
çıxış etməyə haqqı yoxdur. Təkcə ona görə ki, onları
maddi rifahi mənafeəyə daha çox üstünlük verirlər.

366. Aşkar deyilmiş hər bir fikrin arxasında gizli bir sirrin
olması məlumdur.

367. Həddindən artıq xeyirxah səbirli olan insanlara
qarşı-məsuliyyətsiz davranışlar, təqiblər haqlarına qarşı
olan haqsız təziqlər, sonda Allahın qəzəbinə gələr,
isyana səbəb olar. Rüşvay edici bir sonluqla nəticələnə
bilər.

368. Müttəfiqlik bizim amalımız olamlıdır. Yoxsa biz
azadlığımızı ətalətin qurbanına çeviririk.

369. Dövlətdə qanunvericilik hüququ olan şəxslərin,
xalqın yolunda gördükləri hər bir iş bütövlükdə millətin
hisslərini amalıni ehtiva etməlidir.

370. Cəmiyyətdə yaranan hər hansı bir xırda problem, o
zaman qloballaşır ki, ictimaiyyətin diqqətsizliyi
laqeydliyi üzündən sonda elə özünü bu biganəliyin
qurbanına asanlıqla çevirə bilər.

371. Hər bir kəs onu narahat edən hər hansı bir problemi düzgün qiymətləndirməyi və nəticə çıxarmağı bilməlidir, əks halda yalnız bir fikir insanı mənən miskin bir varlığa çevirə bilər.

372. Nicat yolu yalnız azad fikir, düşüncə, hərəkət yolu ilə işıqlanır əks halda şəxs əsarətin və rəzalətin qurbanına çevrilə bilər.

373. Cəhalət o zaman baş verir ki, ədalətə meydan oxuyan səfalət və rəzalət höküm sürür. Əsil simasını isə məqsədli siyasət göstərir və həyata keçirir.

374. Dünyada bəşəri hissə hakim kəsilən fərdçiliyə meyillik ruhu o zaman formalaşır ki, ibtidaidən milli təfəkkürün oyanışına maneçilik yaradan diktator düşüncələr meydan sulayır.

375. Yalnız böyük amallar uğrunda çarpışan insanın ən ali keyfiyyətlərindən biri odur ki, özünü tanıdığı üçün Allahın buyurduğu qanunlara zidd hərəkət etmir.

376. Sadəlik mənəviyyatın ən üstün keyfiyyətlərindən yalnız biridir.

377. Tarixi yaşadanlar, yalnız onun şanlı səhifələrini yaradanlardır.

378. İnsanın ruhundan yaranan ali hissləri onun psixoloji durumundan asılıdır.

379. Gözlər baxmaq üçün yaranmayıb, mövcud varlığını dəyərini bilmək və mahiyyətini görmək üçün insanı bəxş olunub.

380. Bir işin sonuna tam əmin olmadan onun haqqında bir fikir belə irəli sürülməsi yalnızdır. Nəinki prinsiplərinə əsaslanaraq onu həyata keçirmək iddiası qaldırmaq. Bu da tam əsassızdır.

381. “Hər ehtimala görə” bu kimi prinsiplərlə hər hansı bir ciddi işə tam məsuliyyətlə yanaşmaq yanlışlıqlara səbəb olar. Maddi və mənəvi itkilərə gətirib çıxarar.

382. Eşq ilə yaranan bütün əsərlər,
Yaşadar yazanı bütün əsirlər.

383. Düşündüm qəlbimin fərqi nə vardım,
Gördüm kü, qəlbimin qəlbində vardım.

Baş vurdum eşq adlı dəryaya o an,
Səs gəldi mən sənəm Lətifə Nuran.

Sahib çıx qəlbini yaşa yaz yarat,
Qoy səni əks etsin bütün kainat.

Sən sevgi bəxş elə bütün qəlblərə,
Nur saç idrakınla sən könüllərə.

Tanrı idrakınla sirrə yol açmış,
Qələmin bu sirdən bir az söz açmış

Yaşa həm də yaşat bu ülvyyəti,
Bu eşqlə düşündür bəşəriyyəti.

1990 Yanvar - Mart

MÜNDƏRİCAT

Müəllifdən -----	3
Ön söz əvəzi -----	4

I BÖLÜM

Sen benim hayellerimin hasretisin Türkiye -----	7
Senle dolu aşk -----	9
Daha bana zor geliyor -----	11
Bu nasıl bir anlam -----	13
Eheyy... Türk mehmetleri!... -----	15
Türkiye -----	18
Yüreyim dünyanın haritesidir Türkiye -----	20
Bəlkə də -----	22

II BÖLÜM

Senin varlığına -----	25
Çok gec kalmıştım -----	27
Masum aşkım -----	28
Çiçek adam -----	30
Umutsuz aşk -----	31
Fakat -----	32
Seni seviyorum -----	34
Hasretini vər bana -----	35
Bir de -----	36
Umutsuzca -----	38
Sen bir meleksin -----	40
Sen öyle bir kadersin -----	41
Sənsizliyin Rəsmi -----	42
Dilsiz dərdlərim -----	44

III BÖLÜM

Sənsizlik necə olur -----	47
Necə yaşayırsan -----	48
Yaddaş -----	49
Rüzgar -----	50
Könlüm -----	51
Sevgi mələyi -----	52
Nəsihət -----	54
Ağ yalan -----	55
Kölgə insan -----	56
Ağlamalı və Gülməli -----	57
Qara işıqlar -----	58
İnadkar uşaq -----	59
Sevgimizin şahidi -----	60
Eşqin Rəngi -----	61
Sevdiyim -----	63
Nə söyləyim -----	64
Çünkü -----	65
Adın kimi -----	66
Yalan həqiqət -----	67
Ölümüm -----	68
Dünya -----	69
Axı neyçün -----	70
Son söz -----	72
Sənə yetmək üçün -----	74
Niyə cavab vermirsən -----	75
Bu gecə -----	76
Azadlıq türküsü -----	77
Sən -----	78
Nə üçün -----	79
Dünyanın sən adlı əksi -----	80
Lal sevgi -----	81
Səni unutmaq üçün -----	82
Sənsizliyi yaşadıram -----	83
Yenə də gəl -----	84

Istəyin arzusu-----	86
Sevgilim -----	87
Mən isə-----	88
Bu gecə-----	89
Mənim ilahi sevgim -----	90
Hər şey- hər şey yalan -----	91
Talehin naxışı -----	92
İlahi məni sevgimə bağışla -----	93
Halımı sorma -----	94
Sən bir ömrün əsərisən -----	95
Sevdiyim -----	96
Özümü görməmək üçün -----	98
Sual -----	99
Dəniz gözlüm-----	100
Həsrət-----	101
Körpəm-----	102
Dünyamı gətirdin -----	103
Torpaq nəfəs alır -----	104
Sevgim -----	105
Qarımış qız -----	106
Körpəm-----	107
Sükutun səsi -----	108
Bir şer yazdım-----	109
Şerlər -----	110
Sevgi sevgidir -----	111
Bilirsən ki bilirəm -----	112
Görüş -----	113
Yaşayıram -----	114
Bilirəm -----	115
Aldanış -----	117
Şeir-----	118
Suç-----	120

IV BÖLÜM

Mən dərdsiz dərvişəm -----	123
Qoru ilahi -----	124
Sən oğrusan-----	125
Gələcəyəm dünya-----	126
Elə bu qədər -----	127
Qınama məni -----	128
Bir daha -----	129
Su pərisi -----	130
Sənin yoxluğun-----	131
Xəyanətin izləri -----	132
Yaşamıram-----	133
Bacara bilsən -----	134
Unuda bilmir -----	135
Əbədidir məhəbbət -----	136
Uçuram-----	137
Ümidlərim sığınmır-----	138
Bilmədin -----	139
Yalan deyil-----	140
Bir dünya yaşayıram -----	141
Yaradanam-----	142
Sual -----	143
Talehin qisməti-----	144
Ey həyat -----	145
Sən gözlərin yarasısan -----	146
Ay ana-----	147
Bilmərəm -----	148
Son söz -----	149
Gözləyirəm -----	150
Yoxsa ki-----	151
Qəriblik -----	152
Sirli dünya -----	153
Təlsiz qadın -----	154
İndi 155 -----	
Daha -----	156

Baxıram -----	157
Səni sevməkdən -----	158
Yenə -----	159
Hicran nəğməsi -----	160
Ölməmişəm nə də sağam -----	161
Yaddaşımız -----	162
Elə xəşbəxtəm -----	163
Bilmədim -----	164
Tənhalıq -----	165
II Sınaq -----	166
Qədər -----	167
Yoxluğunla yaşayıram -----	168
Qərənfil gülünü qoxu -----	169
Hanı -----	170
Saç ustası Əzizə xanım üçün -----	171
Özümsən -----	172
Məni tərk edib gedənim -----	173
Çünki (şəhidlərin əziz ruhuna) -----	174
Əsirlikdə qalan torpaq -----	175
Cazibə -----	176
Təbiətin büsatı -----	177
Baharın təbəssümü -----	178
İlahi... -----	179
Balaca anam mənə lay-lay deyir -----	181
Son niyyət -----	182
Gözlərimin şəhadəti -----	183
Bir varaq uçub sökülür -----	184
Lətifə Nuran adında -----	185
Mənəvi borc (oğluma) -----	186
Gedərəm -----	187
Məzar önündə düşüncələr -----	188
Mən isə -----	189
Nədənsə -----	190
Bilmir -----	191
Dünyanın əfsanəsi -----	192
Bir bax -----	193

Müqəddəs -----	194
Yeni bir -----	195
Yalan günah -----	196
Mən dünyadan qiymətliyəm -----	197
Heyrət -----	198
Könül yarası -----	199
Suçsuz günah -----	200
Düşünə bilməzsən -----	201
Mən də ana olandan -----	202
Bənövşə -----	203
Anam -----	204
Əgər ki -----	205
Məni məndən almısan -----	206
Mənim də sevdiyim -----	207
Sual -----	208
Elə bilmə -----	209
Yazıq elim -----	210
Qismətim -----	211
Bu gecə -----	212
Mən -----	213
Mən kiməm -----	214
Qismət -----	215
Mən tanrıya dönən adam -----	216
Haqqın dizləri -----	217
Günahım -----	218
Qarabağ işğalı zamanı bir ana qaça-qaçda dünyaya körpə gətirdi -----	219

V BÖLÜM

Belə yad etməyəək şəhidləri biz! (poema) -----	220
Xocalı ağısı, Xocalı yangısı -----	226

VI BÖLÜM

Müqəddəs əsaslar -----	241
-------------------------------	------------

QEYD ÜÇÜN

QEYD ÜÇÜN

LƏTİFƏ NURAN

“SƏNSİZLİYİN RƏSMİ”

Bakı -2008

Yığılmağa verilmişdir: 01. 05. 2008.

Çapa imzalanmışdır: 08.09.2008.

Kağız formatı 60x84 1/16.

Şerti çap vərəqi 18.

“MSV NƏŞR”

Məhdud Məsuliyyətli Cəmiyyətinin
mətbəəsində çap edilmişdir.

VÖEN: 1700529441.